

VARSINAIS-SUOMEN MAAKUNNALLISESTI TÄRKEÄT LINTUALUEET 2007–2018

Markus Ahola, Kim Kuntze, Milka Keihäs, Roland Vösa, Ina Tirri, Tanja Lindholm ja Pekka Alho

**Turun Lintutieteellinen Yhdistys r.y.
2019**

Varsinais-Suomen maakunnallisesti tärkeät lintualueet

MAALI-hankkeen raportti

Turun Lintutieteellinen Yhdistys r.y.

www.tly.fi

2019

Valokuvat: Markus Ahola (kansikuva: Mynämäki Mietoistenlahti, meriharakat: Saaristomeri).

Pohjakartat: Maanmittauslaitoksen maastokarttarasteri 1:50 000 4/2014, 2/2015.

Viittausohje: Ahola, M., Kuntze, K., Keihäs, M., Vösa, R., Tirri, I., Lindholm, T. & Alho, P.: Varsinais-Suomen maakunnallisesti tärkeät lintualueet 2007-2018. Turun Lintutieteellinen Yhdistys r.y. 2019. 57 s.

SISÄLLYSLUETTELO

KIITOKSET	4
JOHDANTO.....	5
AINEISTO JA MENETELMÄT	6
Kerääntymisalueet	6
Lintuvesien pesimälinnusto	8
Soiden pesimälinnusto.....	9
Peltoalueet.....	9
Metsäalueet ja muita erityistapauksia	10
Saaristoalueet.....	10
Muutto- ja lentoreitit.....	10
TULOKSET: Varsinais-Suomen MAALI-alueet	11
Aluekuvaukset	11
Alueiden karttarajaukset	11
MAALI-aluestatuksen merkitys	12
Valitut MAALI-alueet	13
Kirjallisuus.....	57

KIITOKSET

TLY:n MAALI-hanke on toteutettu haastavissa olosuhteissa ja hyvin rajallisin vapaaehtoisvoimin. Hankkeen pitkän toteutusajan kuluessa useampi henkilö on kuitenkin antanut panoksensa hankkeeseen. Jokaisen panos on ollut arvokas, jota ilman työn valmistuminen olisi vaatinut vielä pidemmän ajan. Lämpimät kiitokset Tanja Ahola, Osmo Kivivuori, Panu Kunttu, Juhani Karhumäki, Jari Kårlund, Juha Kylänpää, Petri Kääriä, Arto Laesvuori, Henrik Lindholm, Timo Metsänen, Mikael Nordström, Mikael Nyman, Mikko Tamminen ja Olli Tenovuo ideoista ja avusta hankkeen eri vaiheissa!

Koko hankkeen perusta ovat Tiiraan tallennetut lintuhavainnot, jotka muodostavat parhaan olemassaolevan aineiston tämänkaltaiselle hankkeelle. Linturetkely ja havaintojen tallentamiseksi nähty vaiva ovat olleet tärkein edellytys MAALI-hankkeen toteutumiselle. Suurin kiitos kuuluu siis kaikille lintuhavaintojen tekijöille ja havaintojaan Tiiraan tallentaneille. KIITOS! Jatkakaa havainnointia ja havaintojen tallentamista Tiiraan!

JOHDANTO

BirdLife Suomi ry käynnisti valtakunnallisesti organisoidun MAALI-hankkeen vuonna 2011. Tavoitteena on ollut tunnistaa parhaaseen mahdolliseen tietoon eli lintuharrastajien paikallistuntemukseen ja havaintoihin perustuen kunkin maakunnan linnustollisesti tärkeimmät alueet. Näihin alueisiin lukeutuivat niin levähdys- ja ruokailualueet, sulkasatoalueet, harvalukuisten, keskittyvien tai uhanalaisten lajien pesimäalueet, kuin muuttoväylät ja lentoreititkin. Suomessa on aiemmin kartoitettu kansainvälisesti arvokkaat lintualueet (IBA, Heath & Evans 2000) sekä kansallisesti tärkeät lintualueet (FINIBA, Leivo ym. 2002). Varsinais-Suomessa on kuusi IBA-alueita: Kemiönsaaren Öro-Bengtskär, Paraisten Korppoon-Nauvon eteläinen saaristo, Mynämäen Mietoistenlahti, Paimion Paimionlahti, Turun Ruissalo sekä Uudenkaupungin matalikot. FINIBA-alueita on nimetty 18. FINIBA-alueverkosto on kuitenkin pahasti vanhentunut. Esitämme tässä julkaistavan ja myöhemmin täydennettävän MAALI-alueverkoston korvaavan FINIBA-alueet Varsinais-Suomessa.

Linnut ovat hyviä arvokkaiden elinympäristöjen indikaattori- eli ilmentäjälajeja. Ne ovat helposti havaittavia ja niiden runsas ja monipuolinen esiintyminen voi kertoa elinympäristön tuottavuudesta, sen kasvillisuuden ja muun eliöstön monimuotoisuudesta, tai muusta erityisyydestä. Usein linnuille tärkeät alueet ovat tärkeitä myös monille muille lajeille. Paitsi monipuolinen linnusto, myös yksittäiset lintulajit voivat ilmentää tärkeitä elinympäristöjä. Esimerkiksi metso, idänuunilintu ja pohjantikka ilmentävät vanhoja metsäelinympäristöjä, jotka ovat elintärkeitä suurelle joukolle sieniä, kasveja, hyönteisiä ja muita selkärangattomia, joiden uhanalaisuus on lisääntynyt viime aikoina.

Tämä Turun Lintutieteellinen Yhdistys ry:n (TLY) raportti esittelee ensimmäisen osan Varsinais-Suomen maakunnallisesti tärkeistä lintualueista (MAALI-alueet). Esiteltävillä alueilla on erityisiä arvoja lintujen pesimäalueena tai kerääntymisalueena eri vuodenaikoina. Lista MAALI-alueista ei ole lopullinen. Vaikka tarkastelu on tehty koko maakunnan alueelle, painottuu käytettävissä oleva aineisto entuudestaan tunnetuille ja paljon retkeilyille kohteille. Tästä johtuen MAALI-alueen puuttuminen ei välttämättä tarkoita vähäisiä tai puuttuvia linnustoarvoja. Huonosti tunnettujen alueiden osalta MAALI-alueiden listaa tullaan täydentämään myöhemmin. Ainakin tärkeimpien saaristo- ja metsäalueiden osoittamiseksi tullaan toteuttamaan erilliset tarkastelut ja niitä varten täydentäviä kartoituksia. Toisaalta myös elinympäristöissä, lintupopulaatioissa ja niiden käyttäytymisessä tapahtuu muutoksia, joiden johdosta linnuille tärkeät alueetkin voivat ajan kuluessa muuttua. Tulevaisuudessa voidaankin, kertyvään lisätietoon perustuen, osoittaa uusia MAALI-alueita tai muuttaa aikaisempien alueiden rajauksia.

AINEISTO JA MENETELMÄT

Varsinais-Suomen MAALI-alueita etsittiin eri tavoin ja kriteerein riippuen siitä, millaista aineistoa lintujen vuodenvieron eri vaiheista oli käytettävissä. Tärkeimpänä yksittäisenä tiedonlähteenä oli BirdLife Suomen lintutietopalvelu Tiira (www.tiira.fi). Tiira on lintuhavaintojen tallennusportaali, jossa on maamme kattavin ja ajantasaisin lintuhavaintoaineisto. TLY:llä on Tiiran käyttöoikeussopimuksen mukainen käyttöoikeus havaintojenkeruualueeltaan ilmoitettujen havaintojen käyttöön. Alueellisesti ja ajallisesti havaintoaineiston määrä ja kattavuus vaihtelevat riippuen lintuharrastajien havainnointi- ja ilmoitusaktiivisuudesta. BirdLife Suomen valtakunnallisilla Vuoden lintu -hankkeilla ja TLY:n organisoimilla alueellisilla erillishankkeilla on tehostettu havaintojen kertymistä Tiiraan puutteellisesti tunnetuista lajeista ja elinympäristöistä. TLY:n MAALI-hankkeessa käytettiin myös Luonnontieteellisen keskusmuseon organisoimien linnustonseurantaohjelmien, kuten vesilintulaskentojen, aineistoa sekä kohdekohtaisia linnustoselvityksiä.

Kerääntymisalueet

Kerääntymisalueet valittiin pääasiassa BirdLife Suomen Tiira-lintutietopalvelua käyttäen. Ensimmäinen haku ja alueiden vertailu tehtiin vuosien 2000–2012 havainnoille keväällä 2013. Koko maakunnan hanhikerääntymätiedot täydennettiin kesällä 2017 vuosien 2007–2017 aineistosta ja loppuvuonna 2018 päivitettiin kaikkien kriteerilajien kerääntymätiedot jo valituille alueille vuosien 2007–2018 aineistosta. Lisäksi talvella 2018/2019 tehtiin joitain täydentäviä hakuja harrastajien kommenttien perusteella.

Varsinais-Suomen MAALI-hankkeen muutonaikaisten kerääntymien kriteerilajeiksi valittiin BirdLife Suomen ohjeistuksen mukaisesti erityisesti suurikokoisia lajeja, jotka tavallisesti kerääntyvät samoille alueille vuodesta toiseen. Tällaisia lajeja ovat muun muassa kurki, hanhet, sorsat ja muut vesilinnut. Lisäksi kriteerilajeiksi valittiin muutamia kahlaajia, petolintuja ja varpuslintuja, joista on riittävästi aineistoa ja joiden katsottiin ilmentävän linnustollisesti arvokkaita alueita.

Valitulle kriteerilajeille määritettiin erikseen kevät-, syys- ja talvikerääntymien kynnsarvot. Kynnsarvot valittiin laji- ja vuodenaikakohtaisesti kerääntymien jakaumaa tarkastelemalla. Usein muutama alue erottui muita merkittävämpinä ja kynnsarvo asetettiin näiden kerääntymien alapuolelle. Kynnsarvoa suurempi kerääntymä vähintään kahtena vuonna tulkittiin merkiksi alueen tärkeydestä lajille. Mikäli jokin alue oli tällä tavoin määritellen tärkeä vähintään kahdelle lajille, se valittiin MAALI-alueeksi. Kerääntymisalueiden valinnassa käytetyt kriteerilajit kynnsarvoineen esitetään Taulukossa 1.

Taulukko 1. Varsinais-Suomen MAALI-alueiden valinnassa käytetyt lajikohtaiset kerääntymien kynnysarvot. Toistuvat, kynnysarvon ylittävät kerääntymät vähintään kahdella lajilla toivat MAALI-alueen statuksen.

Laji	Kevät	Syky	Talvi	Laji	Kevät	Syky	Talvi
Kyhmyjoutsen <i>Cygnus olor</i>	90	150	200	Kurki <i>Grus grus</i>	500	1000	
Pikkujoutsen <i>Cygnus columbianus</i>		4		Meriharakka <i>Haematopus ostralegus</i>	50	50	
Laulujoutsen <i>Cygnus cygnus</i>	250	140	30	Keräkurmitsa <i>Charadrius morinellus</i>	5		
Metsähanhi <i>Anser fabalis</i>	1000	500		Tylli <i>Charadrius hiaticula</i>	50	50	
Lyhytnokkahanhi <i>A. brachyrhynchos</i>	5	5		Kapustarinta <i>Pluvialis apricaria</i>	500		
Tundrahanhi <i>Anser albifrons</i>	100	30		Töyhtöhyppä <i>Vanellus vanellus</i>	300	500	
Merihanhi <i>Anser anser</i>	500	1000		Isosirri <i>Calidris canutus</i>	20	20	
Ristisorsa <i>Tadorna tadorna</i>	5	5		Pulmussirri <i>Calidris alba</i>	4	10	
Haapana <i>Anas penelope</i>	100	100		Pikkusirri <i>Calidris minuta</i>	5	10	
Harmaasorsa <i>Anas strepera</i>	5	15		Lapinsirri <i>Calidris temmickii</i>	10	10	
Tavi <i>Anas crecca</i>	500	250		Kuovisirri <i>Calidris ferruginea</i>		15	
Sinisorsa <i>Anas platyrhynchos</i>	500	500		Suosirri <i>Calidris alpina</i>	50	150	
Jouhisorsa <i>Anas acuta</i>	30	30		Etelänsuosirri <i>C. a. schinzii</i>	2	5	
Heinätavi <i>Anas querquedula</i>	4	4		Jänkäsirriäinen <i>Calidris falcinellus</i>	15	5	
Lapasorsa <i>Anas clypeata</i>	10	25		Suokukko <i>Calidris pugnax</i>	150	300	
Punasotka <i>Aythya ferina</i>	50	48		Taivaanvuohi <i>Gallinago gallinago</i>	50	50	
Tukkasotka <i>Aythya fuligula</i>	1000	500	450	Mustapyrstökuiiri <i>Limosa limosa</i>	2		
Lapasotka <i>Aythya marila</i>	20	20	20	Punakuiiri <i>Limosa lapponica</i>	30	10	
Alli <i>Clangula hyemalis</i>			100	Metsäviklo <i>Tringa ochropus</i>	15	10	
Mustalintu <i>Melanitta nigra</i>	1000	250		Mustaviklo <i>Tringa erythropus</i>	80	30	
Pilkkasiipi <i>Melanitta fusca</i>	1000			Valkoviklo <i>Tringa nebularia</i>	40	20	
Telkkä <i>Bucephala clangula</i>	500	1500	400	Liro <i>Tringa glareola</i>	200	150	
Uivelo <i>Mergus albellus</i>	30	50	40	Punajalkaviklo <i>Tringa totanus</i>	30	150	
Tukkakoskelo <i>Mergus serrator</i>	50	50	16	Karikukko <i>Arenaria interpres</i>	10	10	
Isokoskelo <i>Mergus merganser</i>	500	500	1000	Vesipääsky <i>Phalaropus lobatus</i>		10	
Kaakkuri <i>Gavia stellata</i>	10	10		Pikkulokki <i>Larus minutus</i>	150		
Kuikka <i>Gavia arctica</i>	25			Räyskä <i>Hydroprogne caspia</i>	10	10	
Silkkuiikku <i>Podiceps cristatus</i>	100	50		Lapintiira <i>Sterna paradisaea</i>	150		
Härkälintu <i>Podiceps grisegena</i>	50	30		Kiuru <i>Alauda arvensis</i>	500	300	
Mustakurkku-uikku <i>Podiceps auritus</i>	20			Tunturikiuru <i>Eremophila alpestris</i>	3	5	
Harmaahaikara <i>Ardea cinerea</i>	30			Haarapääsky <i>Hirundo rustica</i>	300	700	
Ruskosuohaukka <i>Circus aeruginosus</i>		5		Räystäpääsky <i>Delichon urbicum</i>	200	200	
Sinisuohaukka <i>Circus cyaneus</i>		5		Keltävästäräkki <i>Motacilla flava</i>	30	150	
Tuulihaukka <i>Falco tinnunculus</i>	5	10		Koskikara <i>Cinclus cinclus</i>			5
Nokikana <i>Fulica atra</i>	150	150		Kottarainen <i>Sturnus vulgaris</i>	400	4000	

Lintuvesien pesimälinnusto

Kosteikkojen tärkeyttä pesimäelinympäristönä mitattiin tarkoitukseen valittujen kosteikkojen ilmentäjälajien esiintymisen perusteella. Kosteikoille annettiin pisteitä pesimälajista riippuen pesivien parien määrän mukaan. Yhteispistemäärältään edukseen erottuvat kohteet nimettiin MAALI-alueiksi. Kriteerilajisto ja pisteytysperiaatteet on esitetty Taulukossa 2. Parimäärät tulkittiin valtakunnallisten vesilintulaskentojen tulkintaohjeiden mukaisesti (Koskimies & Väisänen 1988). Aineistona käytettiin ensisijaisesti tuoreita linnustoselvityksiä tai muuta tarkempaa laskenta-aineistoa, esimerkiksi Luonnontieteellisen keskusmuseon Linnustonseurannan koordinoimia keväisiä vesilintulaskentoja ja Tiirasta syksyllä 2017 haettuja havaintoja vuosilta 2007–2017. On huomattava, ettei Tiira-aineisto kaikilla kohteilla anna kattavaa kuvaa kaikista pesimälajeista, eivätkä pesimäkauden alun havainnoista tulkitut parimäärät ole aina oikeita varsinkaan lintulahdilla, joilla voi olla myös pesimättömiä kesänvietäjiä ja viimeisiä kevätmuutolla levähtäviä yksilöitä. Selvästi pesimättömiä lintuja koskevat havainnot pyrittiin jättämään huomiotta. Tämä tarkastelu mahdollistaa joka tapauksessa kosteikkokohteiden keskinäisen vertailun. Monilla kosteikoilla kasvillisuus rajoittaa merkittävästi havainnointia myöhemmin pesimäkaudella. Etenkin piilotelevien ja harvalukuisten lajien esiintyminen saattaa tästä johtuen jäädä kokonaan havaitsematta. Tämä korostuu kohteilla, joilla retkeillään vähän.

Taulukko 2. MAALI-alueiden valinnassa kosteikkojen pesimälinnustolle käytetty pisteytys. Vähintään 17 pisteen kohteet valittiin MAALI-alueiksi.

Laji	mahd. pari	1	2–3	4–5	6–10	11–20	21–50
Lapasorsa <i>Anas clypeata</i>	0,5	1	2	3	4		
Harmaasorsa <i>Anas strepera</i>	0,5	1	2	3	4	5	
Haapana <i>Anas penelope</i>	0,5	1	2	3	4		
Heinätavi <i>Anas querquedula</i>	1	3	4	5			
Punasotka <i>Aythya ferina</i>	1	2	3	4	5	6	
Tukkasotka <i>Aythya fuligula</i>	0,5	1	2	3	4	5	
Mustakurkku-uikku <i>Podiceps auritus</i>	1	2	4	6	8	10	
Pikku-uikku <i>Tachybaptus ruficollis</i>	1	3	5				
Kaulushaikara <i>Botaurus stellaris</i>	0,5	1	2	3			
Ruskosuohaukka <i>Circus aeruginosus</i>	0,5	1	2				
Sinisuohaukka <i>Circus cyaneus</i>	1	3	5				
Luhtakana <i>Rallus aquaticus</i>	0,5	1	2	3			
Luhtahuitti <i>Porzana porzana</i>	0,5	1	2	3			
Nokikana <i>Fulica atra</i>	0,5	1	2	3	4	5	6
Liejukana <i>Gallinula chloropus</i>	0,5	1	2	3	4		
Punajalkaviklo <i>Tringa totanus</i>	0,5	1	2	3	4		
Naurulokki <i>Larus ridibundus*</i>							1 2
Pikkulokki <i>Hydrocoloeus minutus</i>	1	2	4	6	8	10	
Keltävästäräkki <i>Motacilla flava</i>	0,5	2	3	4	5		
Sitruunävästäräkki <i>Motacilla citreola</i>	1	3	5				
Rastaskerttunen <i>Acrocephalus arundinaceus</i>	0,5	1	2				
Ruokosirkkalintu <i>Locustella luscinioides</i>	0,5	1	2				

* 51–100 = 3, 101–200 = 4, 201–300 = 5, 301–500 = 8, 501+ = 10

Soiden pesimälinnusto

Soiden valinnassa hyödynnettiin niin ikään pesimälajiston parimääriin perustuvaa pisteytystä TLY:n vuosina 2014–2016 toteuttamien erilliskartoitusten pohjalta (Kuntze 2016). Kriteerilajisto ja pisteytys on esitetty Taulukossa 3.

Taulukko 3. Soiden pesimälinnustolle käytetty pisteytys. MAALI-alueiksi nimettiin vähintään kahdeksan pisteen suot.

Laji	1–2 paria	3–5	6–10	11+
Jouhisorsa <i>Anas acuta</i>	2			
Kaakkuri <i>Gavia stellata</i>	2			
Kurki <i>Grus grus</i>	0	1	2	
Kapustarinta <i>Pluvialis apricaria</i>	2	3	4	
Punajalkaviklo <i>Tringa totanus</i>	2	3		
Liro <i>Tringa glareola</i>	2	3	4	
Valkoviklo <i>Tringa nebularia</i>	2			
Kuovi <i>Numenius arquata</i>	1	2	3	
Töyhtöhyppä <i>Vanellus vanellus</i>	1	2	3	
Taivaanvuohi <i>Gallinago gallinago</i>	1	2		
Kiuru <i>Alauda arvensis</i>	1	1	2	3
Keltävästäräkki <i>Motacilla flava</i>	2	3	4	
Niittykirvinen <i>Anthus pratensis</i>	1	1	2	3
Isolepinkäinen <i>Lanius excubitor</i>	2			
Pohjansirkku <i>Emberiza rustica</i>	1			

Peltoalueet

Avomaavaltaisilta alueilta tarkasteltiin ensi vaiheessa Tiira-havaintoaineistoon perustuen yölaulaja-alueita vuosilta 2014–2017 sekä peltopyyn (*Perdix perdix*) parvikokoja ja peltosirkun (*Emberiza hortulana*) reviiokeskittymiä vuosilta 2007–2018. Yölaulajakeskittymiä määritettiin laskemalla yhteen pensas- (*Locustella naevia*) ja viitasirkkalinnun (*L. fluviatilis*), luhta- (*Acrocephalus palustris*) ja viitakerttusen (*A. dumetorum*), ruisrääkän (*Crex crex*) ja viiriäisen (*Coturnix coturnix*) vuosittaiset reviiromäärät. Yhtenäiset alueet, joilla oli havaittu toistuvasti yli 25 reviiirin vuosittaisia yhteissummaa, valittiin MAALI-alueiksi. Peltopyy (≥ 15 yksilöä) tai peltosirkku (≥ 5 reviiiriä) ei yksin ole yhdenkään MAALI-alueen kriteerilajina, mutta yhdessä muiden kriteerilajien kanssa niitä käytettiin MAALI-alueiden perusteina. Maatalous- ja avomaaympäristöissä esiintyy myös monia muita lajeja, joille tärkeiden alueiden osoittaminen on tarpeen, mutta tämä vaatii myöhemmin toteutettavaa erillistä tarkastelua.

Metsäalueet ja muita erityistapauksia

Metsäalueiden linnustollista arvoa ei yleisesti ottaen pystytty määrittämään hajanaisen havaintoaineiston vuoksi. Maakuntatasolla metsälinnustolle arvokkaimpien metsäelinympäristöjen osoittamiseksi tarvitaan erillinen hanke, jossa havainnointia Varsinais-Suomen metsäelinympäristöissä tehostetaan ja saadaan lisää tietoa metsälajien pesimätiheyksistä. Tiettyjen harvalukuisten lajien perusteella voitiin kuitenkin osoittaa joitain MAALI-alueita myös metsäalueille. Näitä lajeja olivat vanhan metsän ilmentälajit pikkusieppo (*Ficedula parva*), idänuunilintu (*Phylloscopus trochiloides*) ja pohjantikka (*Picoides tridactylus*), joista vähintään kahden lajin toistuvat havainnot samalla alueella antoivat sille MAALI-alueen statuksen. Myös kaakkurin ja metson (*Tetrao urogallus*) elinympäristöjen perusteella määritettiin metsäisiä MAALI-alueita (katso seuraava kappale).

Joillekin yksittäisillekin lajeille tärkeitä alueita määriteltiin MAALI-alueiksi, koska lajityypillisinä elinympäristöinä ne eivät tulleet esiin useammalle lajille tärkeinä. Tällaisia olivat kaakkurilammet, koskikaralle tärkeimmät virtapaikat, kuningaskalastajan (*Alcedo atthis*) pesimäelinympäristöt, tärkeimmät elinvoimaiset metson soidinkeskukset ympäröivine ruokailumaastoineen, suurimmat silkkiuikkukoloniat (*Podiceps cristatus*, ≥ 35 paria) ja tärkeimmät härkälinnun (*Podiceps griseogenus*) pesimävesistöt (≥ 10 paria). Tiira-aineiston tarkastelujaksona näiden lajien osalta oli 2007–2016.

Saaristoalueet

Saaristosta osoitettiin MAALI-alueita tässä vaiheessa vain kerääntymien perusteella. Pesivän saaristolinnuston laskenta-aineistot ovat tärkeimpiä ulkosaariston laskenta-alueita lukuun ottamatta siinä määrin epäyhtenäiset, että tässä raportissa ei nimetä MAALI-alueita pesivän saaristolinnuston perusteella aiemmin IBA- ja FINIBA-hankkeissa nimettyjen alueiden lisäksi. Saaristomereltä käytettiin tässä vaiheessa hieman laajentaen aiempaa FINIBA-alueajasta, jonka sisältä ei osoitettu erikseen tärkeimpiä alueita pesimälinnuston eikä kerääntymien perusteella. TLY on käynnistänyt saariston pesimälinnuston kartoitushankkeen, jonka jälkeen aineistoa tulee olemaan kattavammin koko saaristosta. Tällöin MAALI-alueiden verkostoa täydennetään uusilla täsmällisemmin määritellyillä saaristoalueilla.

Muutto- ja lentoreitit

TLY:n alueen muutto- ja lentoreittejä ei tässä vaiheessa osoiteta. Monet maamme muuttolinnut muuttavat karkeasti ottaen Varsinais-Suomen kautta, mikä käy ilmi BirdLife Suomen selvityksestä (Toivanen ym. 2014). Hajanaisen rannikon ja saariston vuoksi useimpien sekä maa- että vesireittejä seuraavien lintujen muutto kulkee kuitenkin alueellamme laajana rintamana, tai osuu eri tilanteissa eri reiteille tuulista riippuen. Muutonaikaiset kerääntymisalueet osoittavat niillä levähtävien lintujen reittipisteitä. Usein kerääntymisalueilla viiptyvät linnut siirtyvät päivittäin ruokailualueiden ja yöpymisalueiden välillä. Myös monilla pesimälajeilla on vastaavanlaista päivittäistä liikehdintää. Tällaisten lentoreittien osoittamiseksi tarvitaan TLY:n alueella vielä tehostettua havainnointia alueemme eri puolilla ja tarkkoja havaintotietoja lintujen lentosuunnista ja käyttämistä reiteistä.

TULOKSET: Varsinais-Suomen MAALI-alueet

Aluekuvaukset

Aluekuvausten otsikkorivillä luetellaan alueen kunta, nimi, alueen numero lintualuetietokannassa (suluissa ilmoitetaan alueen rajauksen kanssa päällekkäisten IBA- ja FINIBA-alueiden numerot) ja pinta-ala. Tekstissä kuvataan lyhyesti alueen luonnonympäristö ja esitetään toimenpiteitä, joilla alueen linnustollinen arvo voidaan säilyttää tai sitä lisätä. Lopuksi luetellaan MAALI-aluestatuksen perusteena eri tarkastelutavoilla olevat kriteerilajit. Kunkin lajin perässä suluissa ilmoitetaan kaksi suurinta kerääntymää eri vuosilta [esimerkiksi *"kevätkerääntymisalue: lapasorsa (25, 22)"*], tai pesijöiden osalta suurin havaittujen pariin tai reviirien määrä. Peltopyyn osalta suluissa ilmoitettu luku kertoo kaksi suurinta alueella talvella havaittua yksilömäärää ja peltosirkun osalta 1-2 suurinta reviirien määrää. Metson soidinkeskuksille ilmoitetaan suurin havaittu kukkojen määrä. Valitut alueet esitetään aakkosjärjestyksessä sijaintikunnan ja alueen nimen mukaan.

Alueiden karttarajaukset

Varsinais-Suomen MAALI-alueet rajattiin karttatarkastelussa ensisijaisesti kunkin alueen kriteerilajien havaintojen ja kriteerilajien käyttämän habitaatin mukaan. Suojelluilla alueilla noudatettiin melko pitkälti aiempia suojelualuerajauksia, mutta toisinaan näistä poikettiin, jos tämä oli havaintojen tai habitaattirajojen perusteella aiheellista. Kaikkia ihmisen aktiivisessa käytössä olevia kohteita, kuten teitä ja pihapiirejä, ei ole jätetty MAALI-aluerajausten ulkopuolelle. Tämä ei kuitenkaan yleensä tarkoita, että rajausten sisällä olevaa ihmistoimintaa tarvitsisi muuttaa.

Karttakuvissa alueiden MAALI-rajaukset on piirretty vaaleanpunertavalla värillä. Alueelle lintutietokannassa ilmoitettu koordinaattipiste on merkitty karttaan samanvärisellä pistesymbolilla. Kuvien mittakaava vaihtelee ja jokaisesta kuvasta löytyy erikseen mittakaavajana. Karttojen piirtämiseen on käytetty QGIS-ohjelman versiota 7.4.2, sekä Maanmittauslaitoksen avointa kartta-aineistoa aineistoa Maastokarttarasteri 1:50 000, 5/2014 ja 2/2015.

TLY:n MAALI-alueiden tiedot karttarajauksineen ja kriteerilajeineen löytyvät myös BirdLife Suomen lintualuetietokannasta ja MAALI-hankkeen sivustolta.

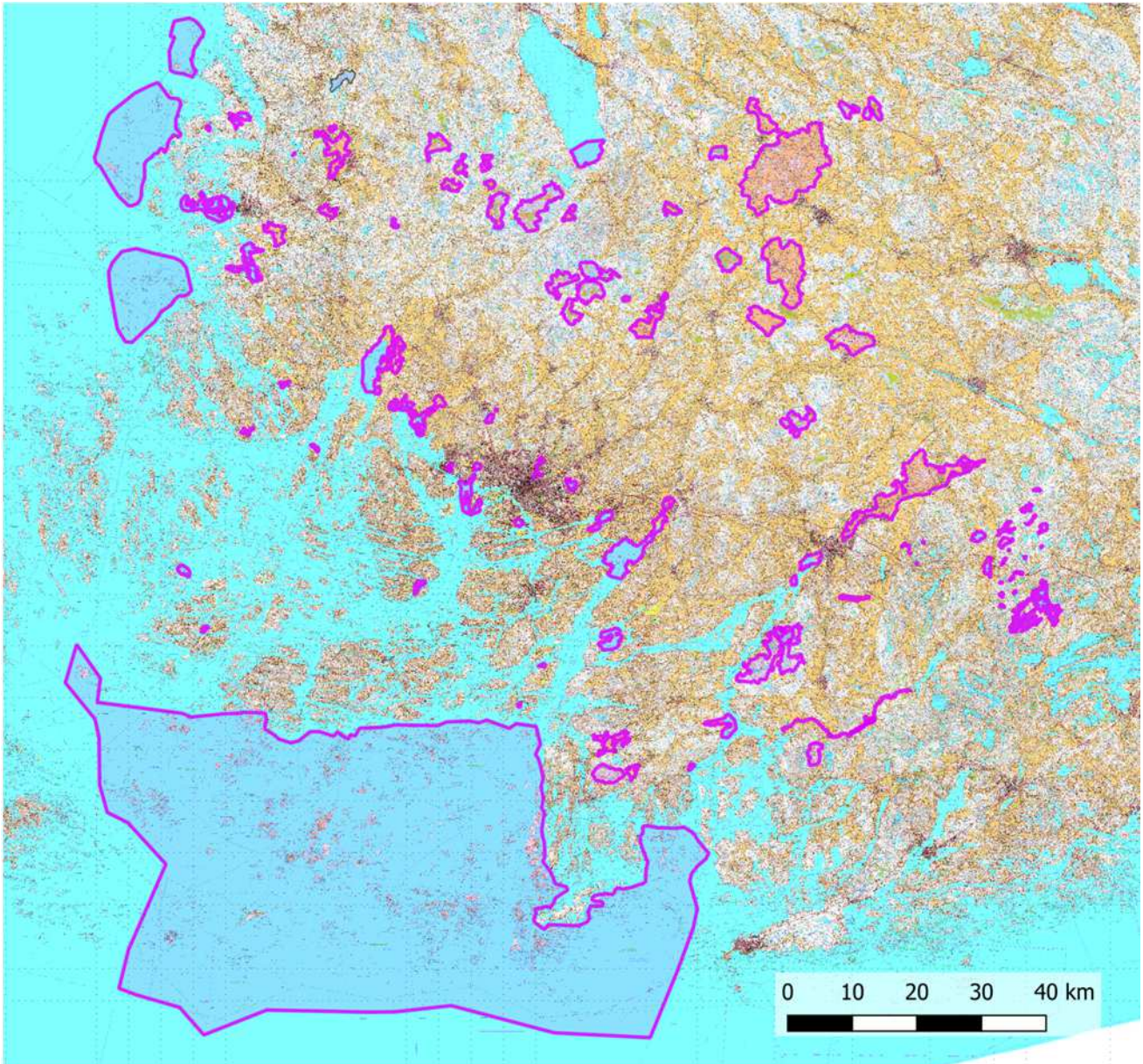
MAALI-aluestatuksen merkitys

Valitut MAALI-alueet ovat maakunnan tasolla tärkeimpiä yhdelle erityiselle, tai yleensä useammalle, lintulajille. Monet alueista ovat arvokkaita myös kansallisella tai kansainvälisellä asteikolla mitattuna. MAALI-aluestatus *ei ole* esitys rajatun alueen suojelemiseksi tai ihmistoiminnan minimoimiseksi alueella, ellei niin erikseen mainita. Joidenkin alueiden arvo linnustolle säilyy elinympäristön ominaisuuksien säilyessä mahdollisimman luonnonmukaisina, toisilla taas ihmisen aktiivinen toiminta ylläpitää elinympäristön arvoa linnuille. Ihmistoiminnan liiallinen tehokkuus voi kuitenkin vähentää lintujen ja muun luonnon elinmahdollisuuksia. Tämä näkyy esimerkiksi maatalousympäristöjen linnuston viimeaikaisessa uhanalaistumiskehityksessä (Lehikoinen ym. 2019). Myös metsäelinympäristöissä suurimpana yleisenä uhkana on ihmistoiminnan tehostuminen ja siitä johtuvat vanhojen metsien katoaminen ja metsien puulajiston ja ikärakenteen yksipuolistuminen. Jotkin ihmistoiminnot ovat hiipuneet ja esimerkiksi laidunnuksen väheneminen uhkaa rantaniittyjen linnustoa umpeenkasvun muodossa. Ihmisen toteuttama vesistöjen säännöstely ja eri tavoin vesistöihin laskemat ravinteet ovat monin paikoin saaneet aikaan matalien lahtien ja järvien muodostumista arvokkaiksi lintukosteikoiksi, mutta rehevöitymisen edetessä kosteikot ovat kasvamassa umpeen ja tarvitsevat hoitotoimenpiteitä säilyttääkseen linnustollisen arvonsa. Monet kosteikkolinnuistamme ovatkin nykyisin uhanalaisia (Lehikoinen ym. 2019).

MAALI-alueet ovat kansainvälisesti tärkeiden lintualueiden (IBA) ja suojelualueverkoston ohella hyvä *lähtökohta* aluesuunnitteluun ja kaavoitukseen. MAALI-alueet eivät kuitenkaan osoita tyhjentävästi eivätkä muuttumattomasti arvokkaita alueita tai linnustollisten arvojen puuttumista. Siksi tarkemmat selvitykset ja kartoitukset ovat edelleen tarpeen.

Valitut MAALI-alueet

Tässä raportissa esitellään 79 varsinaissuomalaista MAALI-aluetta. Jotkin alueista ovat osittain päällekkäisiä toisen alueen kanssa ja useampi alue koostuu kahdesta, tai muutamasta erillisestä osasta. Myös alueiden koot vaihtelevat. Alueiden jakautuminen Varsinais-Suomen eri osiin hahmottuu yleisellä tasolla Kartasta 1.

Kartta 1. Kaikki tässä raportissa esiteltävät Varsinais-Suomen MAALI-alueet kartalla.

Seuraavassa kunkin erillisen MAALI-alueen esittelyt.

Kaarina, Järvelän kosteikko: 110134; 16 ha

Järvelän kosteikko syntyi sattumalta vuonna 2009, kun peltoja kuivattava pumppu rikkoontui, eikä sitä enää uusittu. Tulvapellolle kehittynyt matala ja rehevä kosteikko muodostui nopeasti yhdeksi Varsinais-Suomen merkittävimmistä pesivien vesilintujen keskittymistä. Alueella on arvoa myös levähtäjille.

Suojelutoimenpiteet: Alue tarvitsee sekä suojelu- että hoitotoimenpiteitä. Luhtaniittyjen ja vesialueen umpeenkasvua tulee hillitä ja nykyinen vedenkorkeus vaihteluineen säilyttää. Kosteikkoa ympäröivälle alueelle ei tulisi kaavoittaa lisärakentamista. Vieraspetojen pyynti alueella ja sen ympäristössä on suotavaa. Alue tulisi suojella luonnonsuojelulain nojalla.

Kevätkerääntymisalue: lapasorsa (22, 25).

Pesimäalue: haapana (3), heinätavi (4), lapasorsa (5), tukkasotka (6), mustakurkku-uikku (14), pikku-uikku (1), luhtakana (1), luhtahuitti (2), liejukana (7), nokikana (26) ja naurulokki (250).

Syyskerääntymisalue: tavi (290, 252), haapana (123, 102), heinätavi (7, 7), metsäviklo (12, 12), valkoviklo (23, 21) ja liro (220, 180).

Kartta 2. Järvelän MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Kaarina, Kuusistonlahti: 110066; 116 ha

Pääosin viljelysmaiden reunustama merenlahti, jota ympäröivät ruovikot, rantaniityt, lehdot ja kuusikot. Matala ja rehevä merenlahti yhdessä ympäröivien peltöjen kanssa muodostaa tärkeän kokonaisuuden niin levähtäjille kuin pesimälajistolle. Vesilintuja ja kahlaajia tavataan lahdella satoja keväin ja syksyin, joskus jopa tuhatmäärin. Kuusistonlahden linnustollinen arvo on parantunut niittojen ja rantalaidunnuksen myötä.

Suojelutoimenpiteet: Hoitotoimien jatkuminen ja laajentaminen, ruovikon niitto ja jyräntä, ranta-alueiden laidunnus, sekä vieraspetojen pyynti. Ympäröivät pellot tulee säilyttää avoimina.

Kevätkerääntymisalue: heinätavi (4, 3), lapinsirri (41, 42), jänkäsirriäinen (32, 28), suokukko (295, 264), taivaanvuohi (89, 80), metsäviklo (28, 24), liro (562, 400) ja mustapyrstökuiiri (3, 3).

Pesimäalue: haapana (4), harmaasorsa (1), heinätavi (1), lapasorsa (7), kaulushaikara (mahd.), luhtakana (1), luhtahuitti (1), nokikana (8), punajalkaviklo (4), keltavästäräkki (2) ja rastaskerttunen (2).

Syyskerääntymisalue: lapasorsa (32, 31), haapana (580, 179), harmaasorsa (25, 15), tavi (250, 250), jouhisorsa (41, 25), isokoskelo (600, 353), töyhtöhyppä (653, 636), tylli (90, 22), liro (200, 192), taivaanvuohi (82, 69), haarapääsky (4000, 3000) ja kottarainen (4000, 2800).

Kartta 3. Kuusistonlahden MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Kaarina-Lieto, Littoistenjärvi: 110250; 148 ha

Taajama-alueiden keskellä sijaitseva monenlaisia päästöjä ja ravinnetasovaiheita kokenut matala järvi. Se kerää erityisesti muuttoaikoina levähtäjiä. Joillekin lajeille Littoistenjärvi ja Järvelän kosteikko ovat samaa aluekokonaisuutta.

Suojelutoimenpiteet: Alueella on tehty runsaasti veden laadun paranemiseen tähtääviä toimenpiteitä. Linnuston kannalta veden puhdistuminen, kohtuullinen uposkasvillisuus ja monipuolinen vesieläinlajisto ovat tärkeitä.

Kevätkerääntymisalue: pikkulokki (253, 120), räystäspääsky (300, 200), haarapääsky (635, 350).

Syyskerääntymisalue: haapana (144, 131), lapasorsa (30, 28), isokoskelo (800, 730), silkkiuikku (64, 61), rantasipi (35, 18).

Kartta 4. Littoistenjärven MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Kaarina, Piikkiönlahti: 110137; 250 ha;

Ruovikkorantainen ja matala merenlahti, jota ympäröivät pellot, niityt ja asutus.

Suojelutoimenpiteet: Rakentamisen estäminen aluerajauksen sisällä. Ruovikoiden perkaaminen, laidunnuksen lisääminen ja vieraspetojen pyynti ylläpitävät alueen linnustollista arvoa.

Kevätkerääntymisalue: lapasorsa (12, 10), harmaasorsa (5, 4), heinätavi (4, 2), isokoskelo (900, 760), ja haarapääsky (400, 200).

Syyskerääntymisalue: haapana (145, 80), haarapääsky (1000, 1000) ja kottarainen (4000, 2500).

Kartta 5. Piikkiönlahden MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

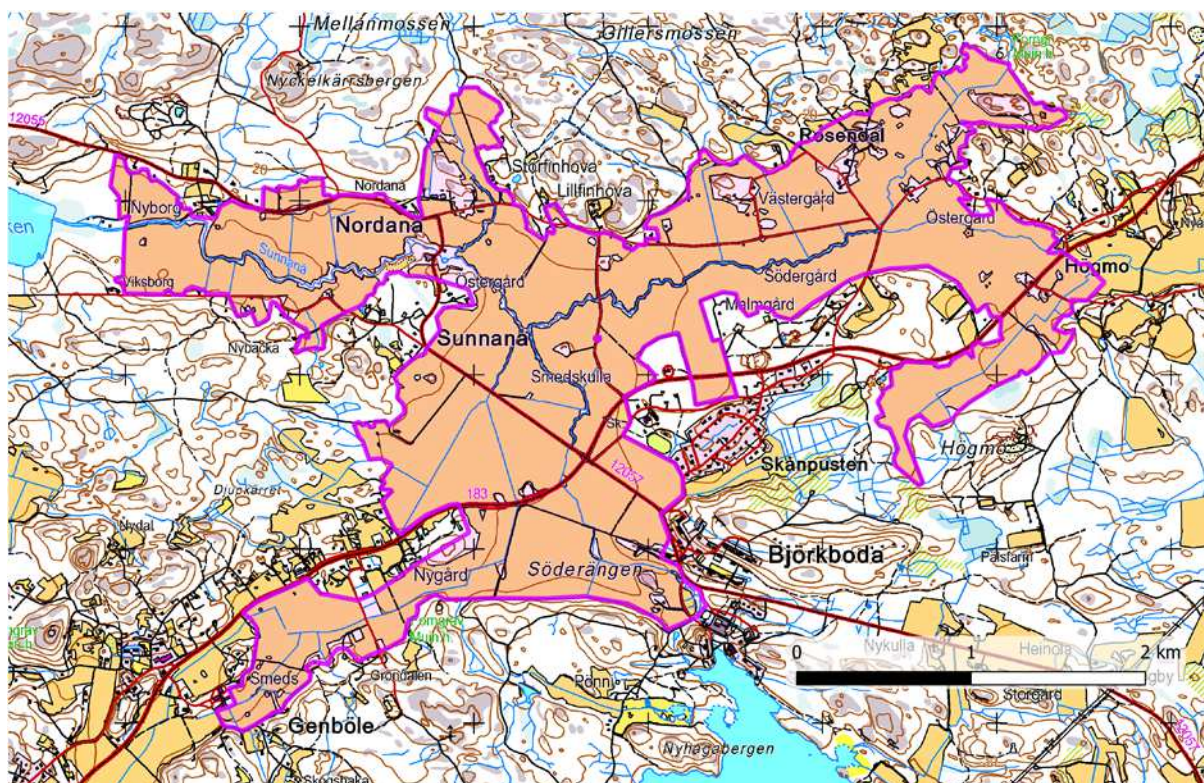
Kemiönsaari, Björkboda: 110132; 743 ha;

Laaja ja tasainen peltoaukea Kemiönsaaren lounaisosissa on merkittävä kerääntymisalue Kemiönsaaren kautta kulkevalla muuttoväylällä. Pellot houkuttelevat erityisen hyvin joutsenia, hanhia, kahlaajia ja petolintuja.

Suojelutoimenpiteet: Ojien kohtuullisen tulvimisen salliminen ja pientareiden perustaminen, pääosan pelloista pitäminen kasvipeitteisinä talven yli.

Kevätkerääntymisalue: kapustarinta (600, 450), keräkurmitsa (41, 13), töyhtöhyppä (665, 420)

Syyskerääntymisalue: tundrahanhi (200, 60), merihanhi (1200, 1200) ruskosuohaukka (11, 7), sinisuohaukka (8, 7), tuulihaukka (17, 12), kiuru (501, 400), keltävästäräkki (200, 200).

Kartta 6. Björkbodan MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Kemiönsaari, Bofallsmossen: 110251; 936 ha²

Yksi Varsinais-Suomen merkittävimmistä metson soidinkeskuksista ja sitä ympäröivä ruokailualue, jotka yhdessä muodostavat metsopopulaatiolle elintärkeän kokonaisuuden. Soitimella on havaittu kerralla vähintään seitsemän kukkoa ja koppeloita.

Suojelutoimenpiteet: Metson elinmahdollisuuksien turvaamiseksi alueen metsät tulee suojella ja mahdolliset varovaiset metsänhoitotoimenpiteet tulee suunnitella metson elinympäristövaatimukset huomioiden.

Pesimäalue: metso (7).

Kartta 7. Bofallsmossenin MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Kemiönsaari, Galtarbyviken: 110133; 215 ha

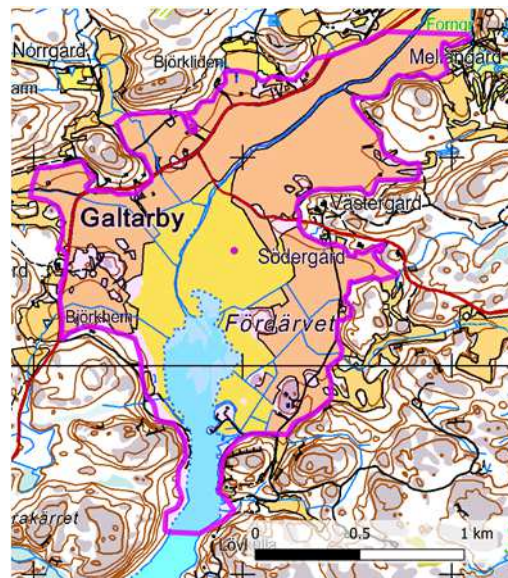
Rehevä ja ruovikoitunut merenlahti, johon kerääntyy joinain keväänä mm. harmaahaikaroita ja liroja sekä syksyisin petolintuja.

Suojelutoimenpiteet: Ruovikoiden niitolla ja rantaniittyjen laidunnuksella voidaan parantaa vesilintujen ja kahlaajien ruokailumahdollisuuksia.

Kevätkerääntymisalue: lapasorsa (12, 9), harmaahaikara (42, 30) ja liro (600, 239).

Syyskerääntymisalue: sinisuohaukka (6, 5) ja tuulihaukka (12, 9).

Kartta 8. Galtarbyvikenin MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Kemiönsaari, Sjölox-Linnarnäs: 110252 (110104); 654 ha

Sjölox on Varsinais-Suomen tärkeimpiä vesilintujen kerääntymisalueita. Alueella havaitaan säännöllisesti merkittäviä määriä useita vesi- ja rantalintulajeja. Etenkin merihanhen, punasotkan ja räyskän pesinnänjälkeiset kerääntymät ovat valtakunnallisellakin tasolla merkittäviä. Sjöloxiin kerääntyvät hanhet ruokailevat myös lahteen laskevaa ojaa ympäröivillä pelloilla ja uiveloita kerääntyy lahden lisäksi myös rajauksen eteläosaan.

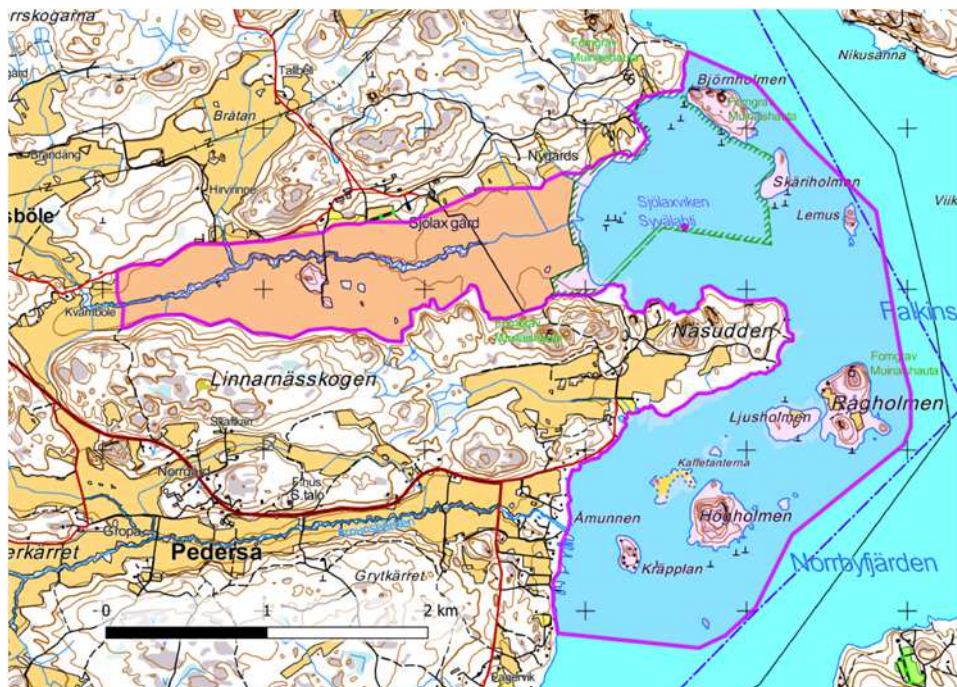
Suojelutoimenpiteet: Sjöloxin matala ranta on säilynyt avoimena sekä karjan että lintujen ladunnuksen ansiosta. Lahti ja sen ranta-alue on suojeltu. Laidunnuksen jatkaminen on tärkeä tekijä alueen linnustoarvojen säilymisessä.

Kevätkerääntymisalue:

lapasorsa (12, 7), uivelo (48, 40), meriharakka (56, 45), tylli (74, 28) ja räyskä (18, 15).

Syyskerääntymisalue:

merihanhi (5910, 5400), haapana (300, 143), lapasorsa (28, 14), tavi (340, 309), sinisorsa (585, 460), jousisorsa (42, 41), punasotka (73, 66), isokoskelo (630, 107), suokukko (370, 125) ja räyskä (55, 40).

Kartta 9. Sjöloxin MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Kemiönsaari, Vestlax: 110228; 48 ha

Merkittävä silkkiuikun pesimäkeskittymä sisäsaaristossa.

Suojelutoimenpiteet: Vielä rakentamattoman rantavyöhykkeen, ruovikkokaistojen ja saarten säästäminen laituri- ja muulta rakentamiselta. Vesiliikenteen nopeuden rajoittaminen aallonmuodostuksen rajoittamiseksi.

Pesimäalue: silkkiuikku (89).

Kartta 10. Vestlaxin MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

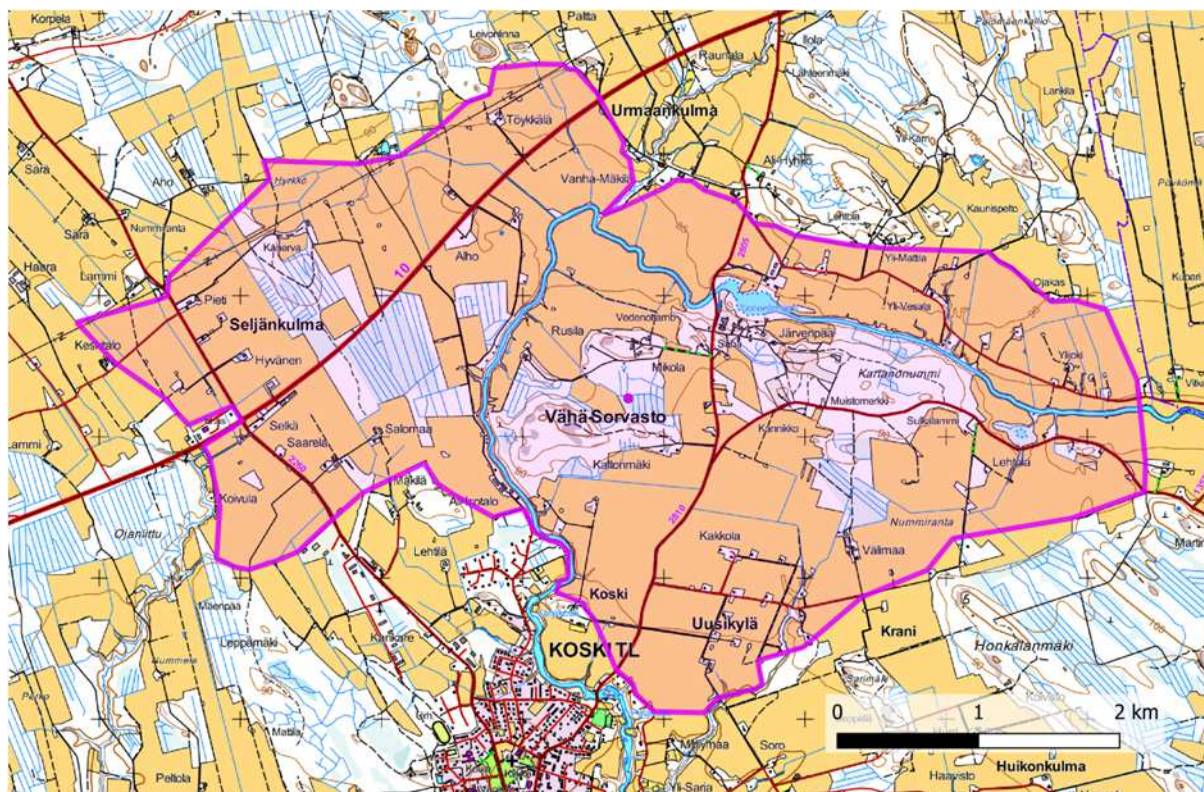

Koski TI, Vähä-Sorvasto: 110223; 1804 ha

Peltoaukea, josta on muodostunut viime vuosina hanhille tärkeä kevätkerääntymisalue. Parhaimmillaan metsä- ja tundrahanhia on havaittu samaan aikaan useita tuhansia.

Suojelutoimenpiteet: Peltojen pitäminen kasvipeitteisenä talven yli, piennarten ja suojavyöhykkeiden säilyttäminen ja lisääminen.

Kevätkerääntymisalue: metsähanhi (8000, 5000), tundrahanhi (3080, 800), lyhytnokkahanhi (6, 5), kurki (630, 255) ja suokukko (550, 25).

Kartta 11. Vähä-Sorvaston MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

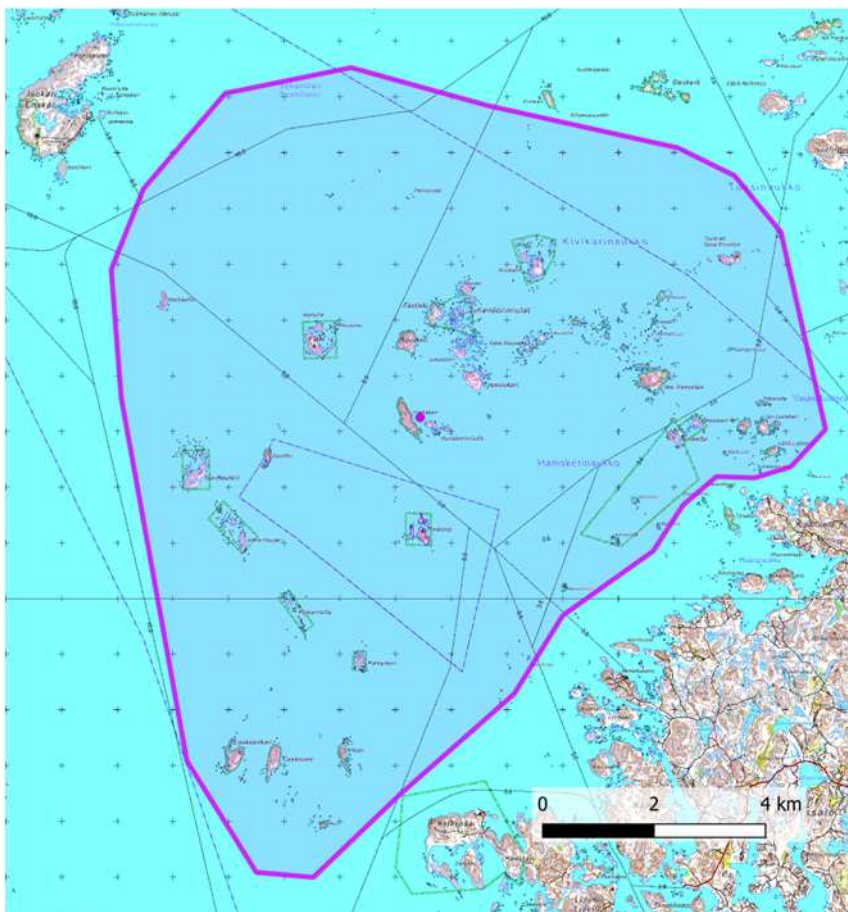
Kustavi, Kustavin ulkosaaristo: 110135; 12068 ha

Tärkeä saaristoalue sekä pesimä-
linnustoltaan että kevät- ja
syysmuuton aikaisena kerään-
tymisalueena. Erityisesti keväiset
pilkkasiipikerääntymät ovat valta-
kunnallisellakin tasolla suuria.

Kevätkerääntymisalue: uivelo (46,
39), pilkkasiipi (3000, 1000),
lapintiira (300, 189).

Syyskerääntymisalue: kyhmyjout-
sen (290, 263), haapa-na (230,
180), sinisorsa (1000, 550),
lapasorsa (32, 20), telkkä (2600,
2100), isokoskelo (88, 85),
silkkiuikku (540, 290), tylli (52,
50), isosirri (22, 22), suosirri (256,
190), pulmussirri (34, 4),
metsäviklo (12, 8), valkoviklo (26,
21) ja karikukko (20, 14).

Kartta 12. Kustavin ulkosaariston
MAALI-rajaus. Pohjakartta MML
4/2014.

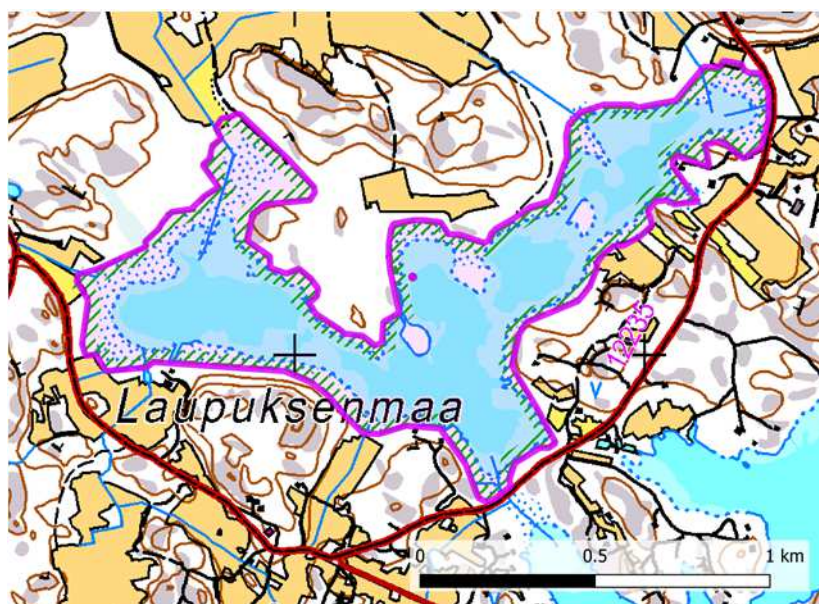
Kustavi, Laupuksensalmi: 110209; 83 ha

Rehevä lahdenpohjukka sisäsaaristossa. Tärkeä etenkin vesilintujen pesimäalueena. Parimäärät
perustuvat Tiiraan tallennettuihin havaintoihin.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on suo-
jeltu kokonaan luonnonsuojelu-
alueena.

Pesimäalue: harmaasorsa (4),
lapasorsa (4), punasotka (mahd.),
tukkasotka (4), kaulushaikara (1),
luhtakana (1), liejukana (mahd.) ja
nokikana (7).

Kartta 13. Laupuksensalmen MAALI-
rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

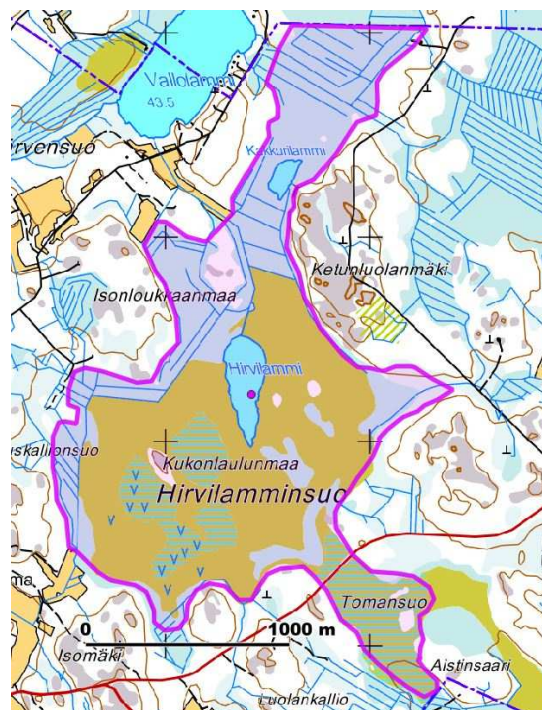

Laitila, Hirvilamminsuo: 110156 (110124); 272 ha
 Melko laaja, luonnontilaisen kaltainen avosuo, joka on osa Varsinais-Suomen pohjoisosien viimeisten luonto-arvoiltaan merkittävien soiden kokonaisuutta. Suon keskellä sijaitsevalta Hirvilammelta on pesimäaikaista kaakkurihavaintoja. Suon pesimälinnusto on monipuolinen, ja sijainti lähellä Nukinrahkan MAALI-alueita lisää sen arvoa. Kohteen pesimälinnusto kartoitettiin TLY:n suoprojektissa vuonna 2014.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on suojeltu kokonaan valtion luonnonsuojelualueena. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia oja on tukittava.

Pesimäalue: kurki (1), kapustarinta (1), töyhtöhyppä (3), punajalkaviklo (1), kuovi (1), kiuru (2) ja niittykirvinen (6).

Kartta 14. Hirvilamminsuon MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

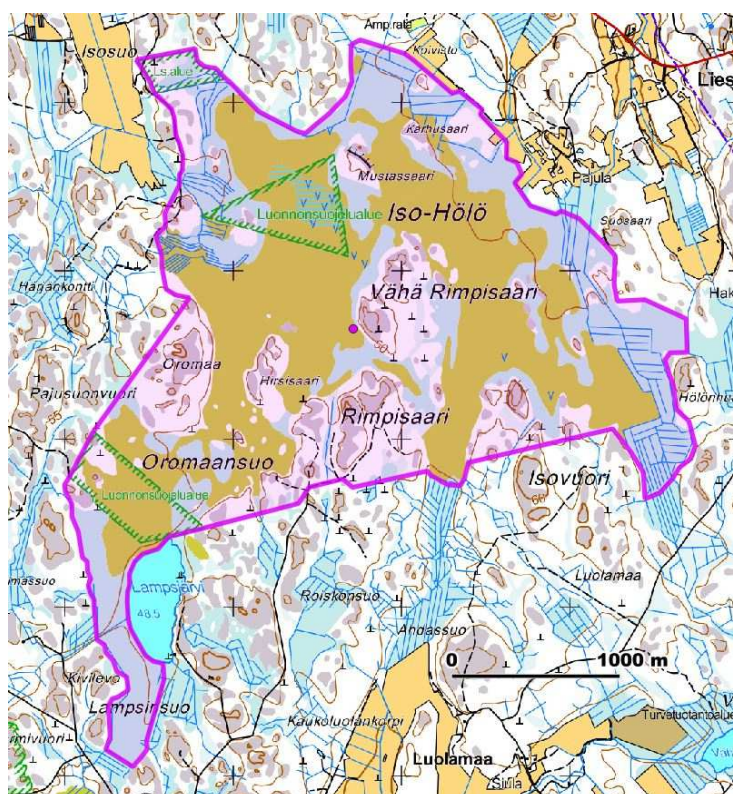

Laitila, Iso-Hölö: 110048 (110124); 693 ha
 Laaja ja yhtenäinen, luonnontilainen avosuo, joka on Varsinais-Suomen tärkeimpiä suolintujen pesimäalueita ja osa Varsinais-Suomen pohjoisosien viimeisten arvosoiden kokonaisuutta. Suolla pesii 22 paria kahlaajia sekä runsaasti kiuruja ja niittykirvisiä. Kohteen pesimälinnusto on 2000-luvulla kartoitettu kahdesti, vuosina 2009 ja 2016.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on suojeltu kokonaan valtion luonnonsuojelualueena. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia oja on tukittava.

Pesimäalue: kurki (4), kapustarinta (5), töyhtöhyppä (4), taivaanvuohi (4), punajalkaviklo (1), liro (6), kuovi (2), kiuru (7) ja niittykirvinen (26).

Kartta 15. Iso-Hölön MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Laitila, Kortesusuo: 110174 (110124); 233 ha
Laitilan ja Mynämäen rajalla sijaitseva Kortesusuo on osa Varsinais-Suomen pohjoisosien viimeisten arvosoiden kokonaisuutta. Se on pinta-alaltaan muita Laitilan arvosuita pienempi, mutta pesimälinnusto on monipuolinen.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on osa Koskeljärven Natura 2000 -aluetta ja valtion omistuksessa, mutta suojelualueita ei ole perustettu. Se sisältyy seutukaavan suojeluvaramuksiin. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia ojia on tukittava.

Pesimäalue: kurki (1), kapustarinta (3), töyhtöhyppä (1), taivaanvuohi (2), liro (4), kuovi (3) ja niittykirvinen (2).

Kartta 16. Kortesusuon MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

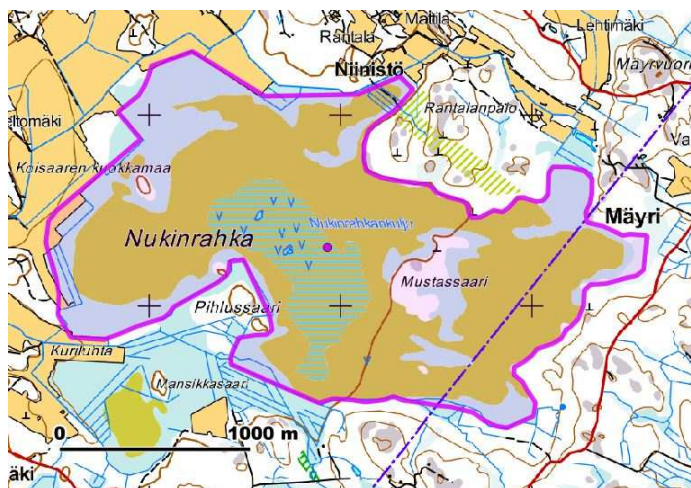

Laitila, Nukinrahka: 110051 (110124); 333 ha
Laaja ja yhtenäinen, melko luonnontilainen avosuo, joka on Varsinais-Suomen tärkeimpiä suolintujen pesimäalueita ja osa Varsinais-Suomen pohjoisosien viimeisten arvosoiden kokonaisuutta. Kohteella pesii 21 paria kahlaajia, joista etenkin kapustarinnan, punajalkaviklon ja liron määrät ovat maakunnan tasolla merkittäviä. Lisäksi pesimälajistoon lukeutuu huomattava määrä kiuruja ja niittykirvisiä. Kohde kartoitettiin TLY:n suoprojektissa vuonna 2015.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on suojeltu kokonaan valtion luonnonsuojelualueena. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia ojia on tukittava.

Pesimäalue: kaakkuri (1), kurki (1), kapustarinta (4), töyhtöhyppä (8), punajalkaviklo (2), liro (5), kuovi (2), kiuru (29) ja niittykirvinen (10).

Kartta 17. Nukinrahkan MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Laitila/Rauma, Otajärvi: MAALI-alueeksi valinta ja rajaus tehty PLY:n ja RSLH:n toimesta (Vilen ym. 2015).

Laitila, Pehtjärvi-Pehtjärvenoja: 110214; 76 ha

Pehtjärvi on keskikokoinen, ruskeavetinen, metsien ympäröivä järvi, jolla pesii varsinaissuomalaisittain merkittävä määrä härkälintuja. Talvisin Pehtjärven laskuoja on koskikarojen suosiossa.

Suojelutoimenpiteet: Järven vesitalouden pitäminen ennallaan ja hyvän vedenlaadun turvaaminen, rantojen lisärakentamisen estäminen.

Pesimäalue: härkälintu (10).

Talvikerääntymisalue: koskikara (6).

Laitila, Taminanoja: 110215; 1 ha

Lukujärvestä Pitkäjärveen laskeva oja, jossa talvehtii säännöllisesti merkittävä määrä koskikaroja.

Suojelutoimenpiteet: Ojaan vaikuttavan alueen vesitalouden pitäminen ennallaan ja hyvän vedenlaadun turvaaminen.

Talvikerääntymisalue: koskikara (5).

Kartta 18 a ja b. Pehtjärven (vas.) ja Taminanojan (oik.) MAALI-rajaukset. Pohjakartta MML 4/2014.

Laitila, Valkojärvi: 110143; 1419 ha;

Valkojärvi kuivatettiin useaan otteeseen vuosina 1899–1959. Ensimmäisten järvenlaskujen jälkeen järvi ruovikoitui ja rehevöityi merkittävästi, jolloin siitä tuli 1920-luvulla maakunnan merkittävimpiä kosteikkolintujen esiintymisalueita. Lopullinen järvenlasku suoritettiin toisen maailmansodan jälkeen ja viimeiset järvenpohjan alueet otettiin viljelykäyttöön 1980-luvulla. Tätä nykyä laaja suo- ja järvipohjainen peltoalue on joutsenten ja hanhien mieleen keräten kerralla paikalle tuhansia yksilöitä. Metsähanhien osalta Valkojärvi on maakunnan merkittävimpiä kerääntymisalueita.

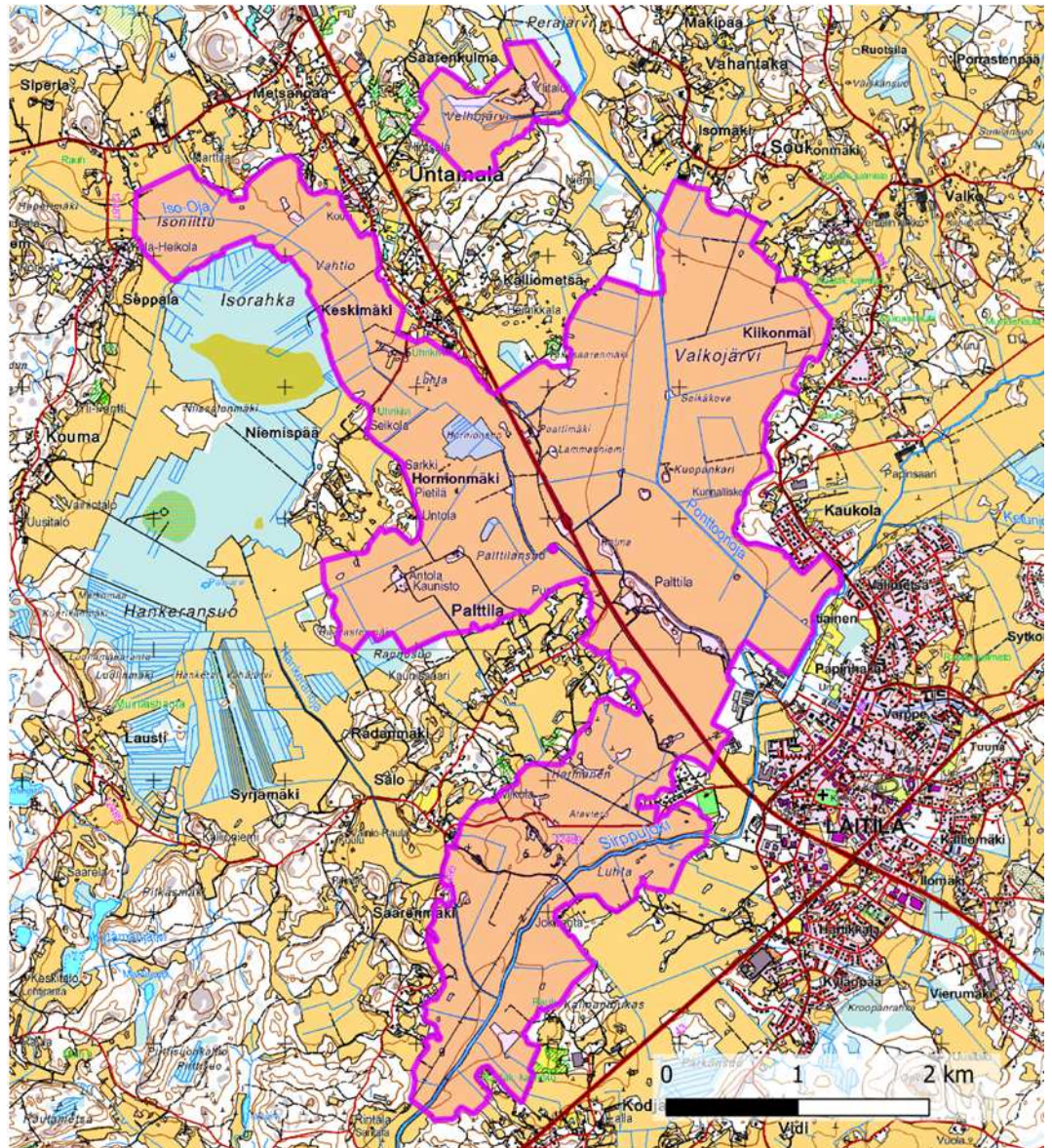
Suojelutoimenpiteet: Ojien ja jokien kohtuullisen tulvimisen salliminen, piennarten ja suojavyöhykkeiden säilyttäminen ja lisääminen, peltojen pitäminen kasvipeitteisenä talven yli.

Kevätkerääntymisalue: laulujoutsen (427, 320), metsähanhi (3990, 3980), lyhytnokkahanhi (47, 21), keräkurmitsa (19, 17), kapustarinta (1020, 730) ja suokukko (194, 40).

Syyskerääntymis-
alue: laulujoutsen (382, 338), sini-
suohaukka (5, 5), tuulihaukka (14,
9) ja tylli (76, 14).

Kartta 19.

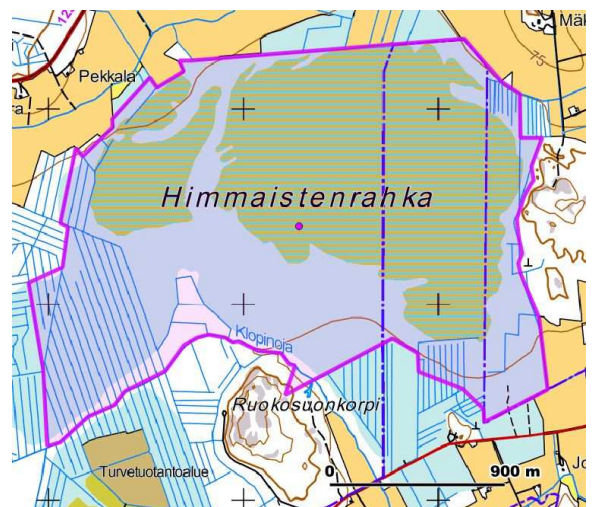
Valkojärven MAALI-
rajaus. Pohjakartta
MML 4/2014.

Loimaa, Himmastenrahka: 110109; 383 ha
Melko pieni, peltojen ympäröimä avosu. Suon pohjoislaidalla on harjoitettu aiemmin turpeennostoa. Pesimälinnustoon kuuluu mm. soilla harvinainen punajalkaviklo. Kohde kartoitettiin TLY:n suoprojektissa vuonna 2014.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on suojeltu kokonaisuudessaan valtion luonnonsuojelualueena. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reuna-
metsissä ja mahdollisesti olemassa olevia oja on tukittava.

Pesimäalue: kurki (1), kapustarinta (1), töyhtöhyppä (3), punajalkaviklo (1), kuovi (2) ja niittykirvinen (3).

Kartta 20. Himmastenrahkan MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Loimaa, Loimijoen-Niinijoen-Kojonjoen pelot: 110141; 11875 ha

Loimijokivarren peltoaukea Alastaron kirkonkylän pohjoispuolella, sekä laajempi Loimijoen, Niinijoen ja Kojonjoen halkoma peltoalue Alastaron ja Loimaan keskustojen välillä. Alueen pesimälajistoon kuuluvat mm. peltopyy, peltosirkku. Kevätmuuttoaikaan pelot ovat tärkeä kerääntymispaikka laulujoutsenille, hanhille, kapustarinnoille ja töyttöhyypille.

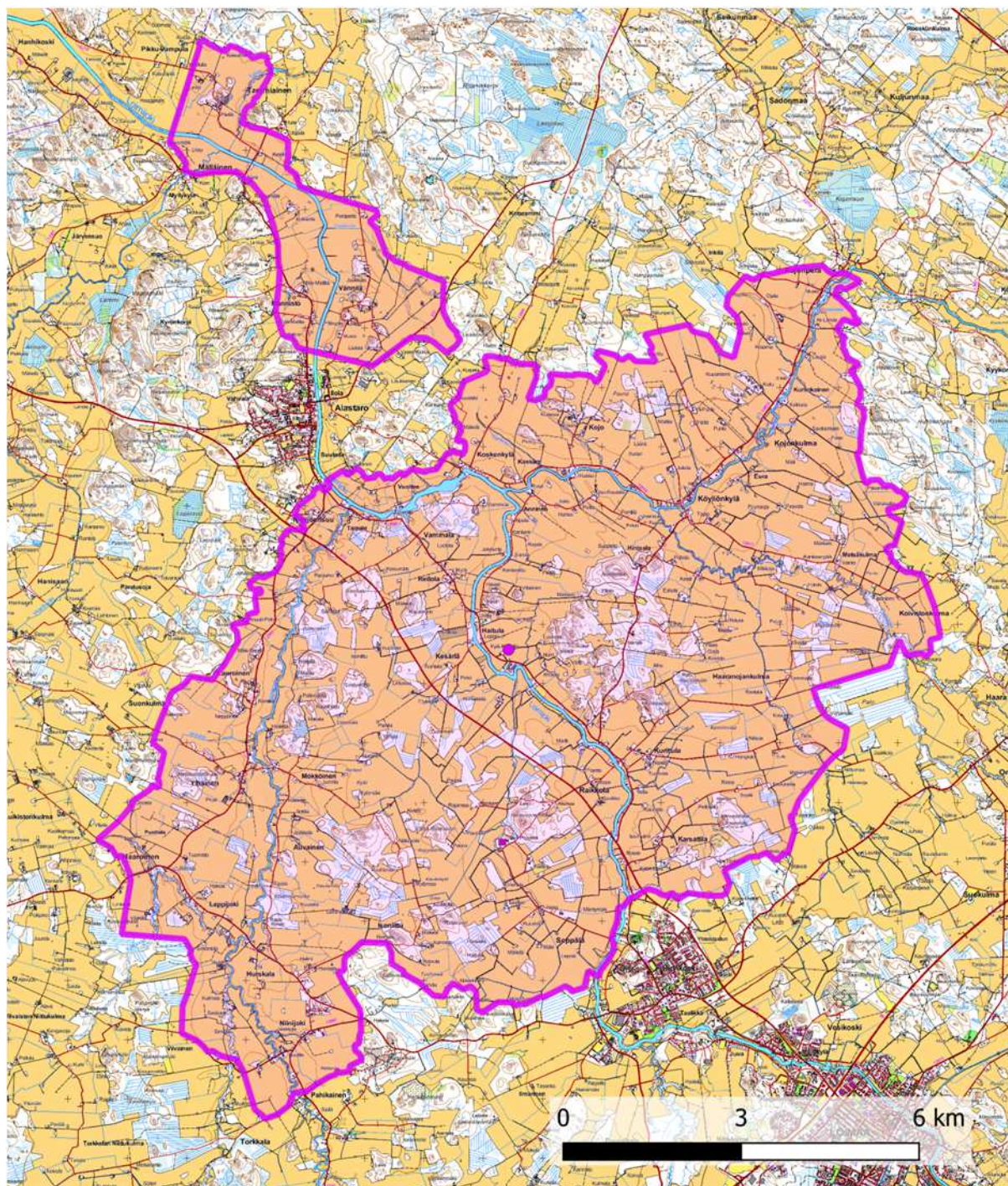
Suojelutoimenpiteet: Peltojen pitäminen kasvipeitteisenä talven yli, kesannointi, piennarten ja suoja-
vyöhykkeiden säilyttäminen ja lisääminen.

Kevätkerääntymisalue: laulujoutsen (315, 275), metsähanhi (10000, 4000), lyhytnokkahanhi (10, 7),
tundrahanhi (500, 300), (keräkurmitsa 35,) kapustarinta (1200, 1100) ja töyttöhyppä (650, 300).

Pesimäalue: peltosirkku (19, 13).

Syyskerääntymisalue: töyttöhyppä (410, 350)

Talvikerääntymisalue: peltopyy (33, 29).

Kartta 21. Loimijoen-Niinijoen-Kojonjoen peltojen MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Loimaa, Mellilän–Isoperän pellot:

110253; 4222 ha

Laaja peltoalue, joka on merkittävä etenkin joutsenten, hanhien ja peltoja suosivien kahlaajien keväisenä kerääntymisalueena. Alueelle kerääntyy lisäksi syksyllä mainittavia määriä muun muassa sinisuohaukkoja ja keltavästäräkkejä.

Suojelutoimenpiteet: Osan pelloista pitäminen kasvipeitteisenä talven yli, piennarten, suojavyöhykkeiden ja kesannointikäytännön säilyttäminen ja lisääminen.

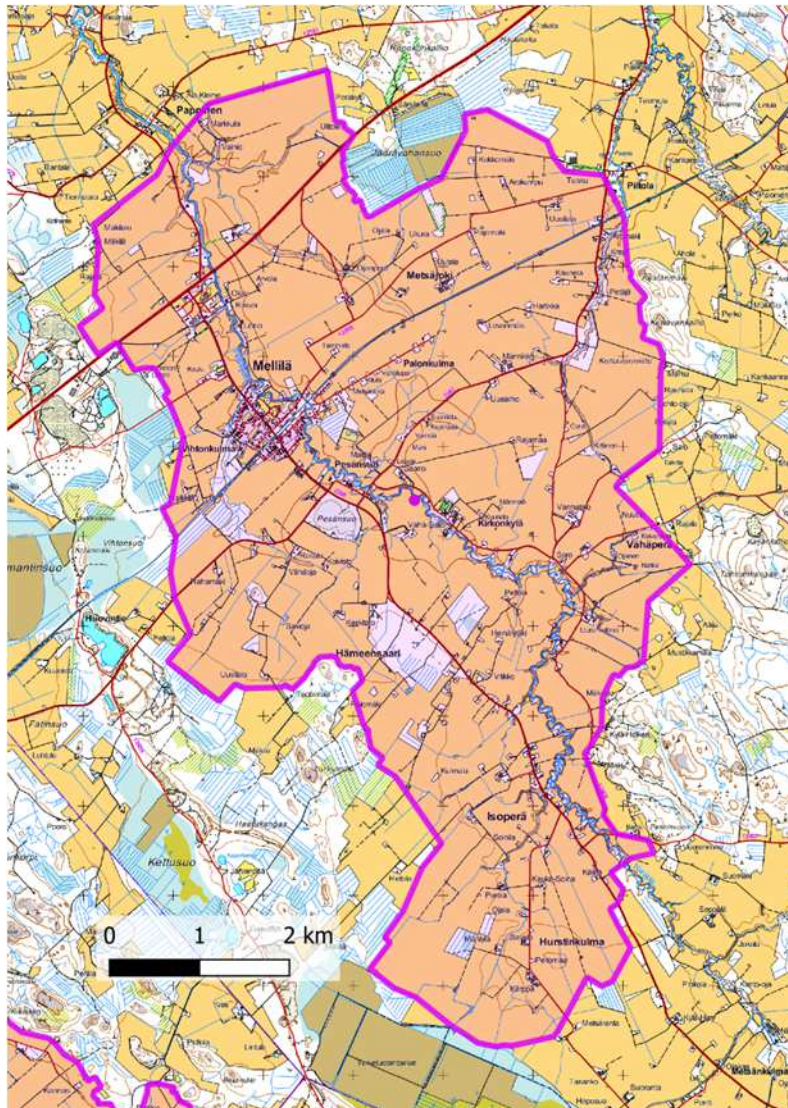
Kevätkerääntymisalue: laulujoutsen (315, 315), metsähanhi (1800, 1100), tundrihanhi (150, 112), lyhytnokkahanhi (10, 9), sinisorsa (600, 450), kapustarinta (1200, 1100), töyhtöhyppä (650, 225), suokukko (500, 370) ja metsäviklo (31, 16).

Pesimäalue: peltosirkku (5).

Syyskerääntymisalue: sinisuohaukka (5, 2) ja keltavästäräkki (210, 55).

Talvikerääntymisalue: peltopyy (20, 16).

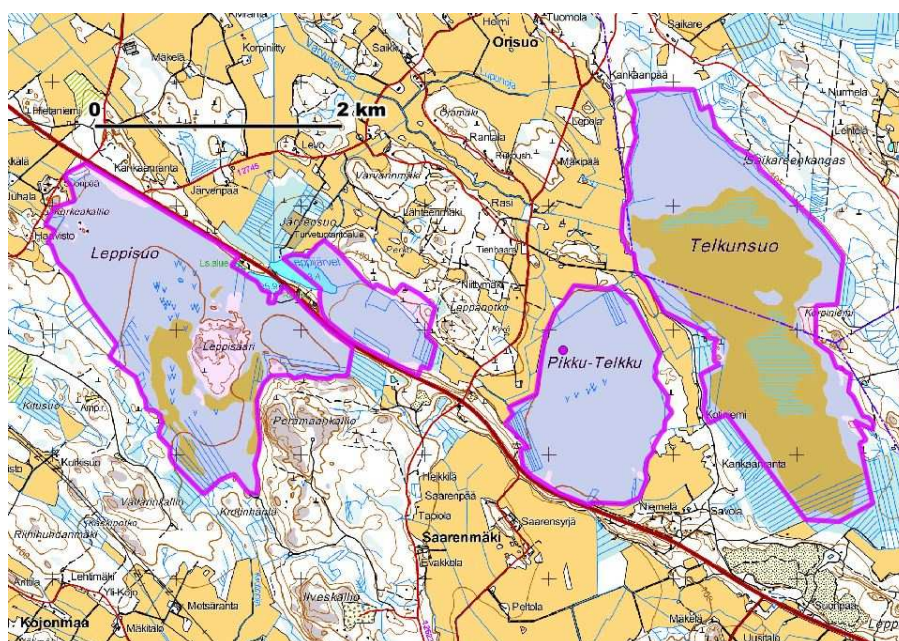
Kartta 22. Mellilän-Isoperän peltojen MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Loimaa, Telkunsuo–Leppisuo: 110163; 883 ha

Kahden viereisen suon kokonaisuus, jota ympäröivät pellot ja metsänsirpaleet. Telkunsuo on soista avoimempi ja linnustoltaan rikkaampi, mutta myös Leppisuolla pesii mm. kapustarinta ja kuovi. Lisäksi Leppisuolla todettiin todennäköinen valkovikloreviiri aivan lajin levinneisyyden eteläreunalla. Kohde kartoitettiin TLY:n suoprojektissa vuosina 2015–2016.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on suojeltu kokonaan luonnonsuojelulla.

Kartta 23. Telkunsuon-Leppisuon MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reuna-metsissä ja mahdollisesti olemassa olevia oja on tukittava.

Pesimäalue: kurki (3), kapustarinta (4), työttöhyppä (5), liro (1), valkoviklo (1), kuovi (3), kiuru (3) ja niittykirvinen (7)

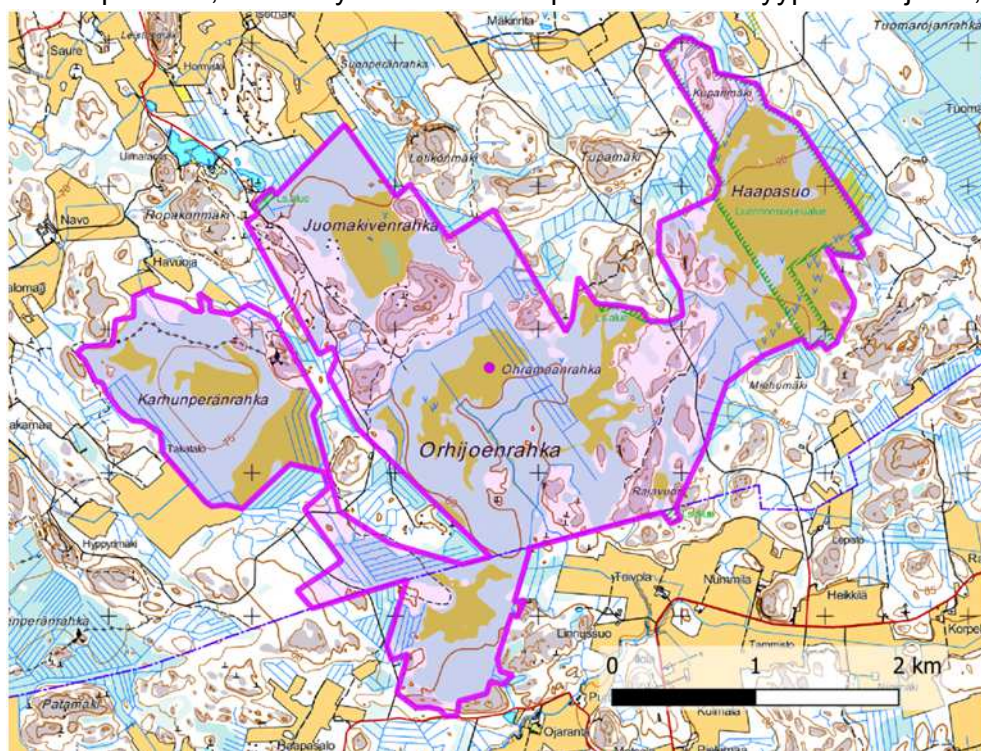
Marttila, Haapasuo–Juomakivenrahka–Orhijoenrahka-Linnussuo-Karhunperänrahka: 110254; 982 ha

Neljän viereisen avosuon ja niiden välisen rämealueen muodostama kokonaisuus Marttilankorven alueella. Alueella harjoitetaan metsätaloutta, ja osa muista alueen soista on ojitettu, mutta Juomakivenrahka ja Orhijoenrahka sekä etenkin Haapasuo ovat säilyneet luonnontilaisen kaltaisina. Linnusto on rikkain suurella Haapasuolla, mutta myös muilla soilla pesii avosuolle tyypillistä lajistoa, mm. kapustarinta ja niittykirvinen.

Suojelutoimenpiteet:

Kohde on suojeltu kokonaan luonnonsuojelulailla. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia oja on tukittava.

Pesimäalue: kurki (2), kapustarinta (8), työttöhyppä (1), taivaanvuohi (1), liro (2), kiuru (1) ja niittykirvinen (36).

Kartta 24. Haapasuon-Juomakivenrahkan-Orhijoenrahkan-Orhijoenrahkan-Linnussuon-Karhunperänrahkan suokokonaisuuden MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Masku, Hirvijoen pellot: 110145; 255 ha (rajaus: Kartta 26)

Hirvijokea ympäröivät pellot keräävät lintuja etenkin alkukeväällä, jolloin ensimmäisten hanhien, vesilintujen ja kahlaajien kerääntymät voivat olla suuria. Syksyllä alue on merkittävä kerääntymisalue kiurulle.

Suojelutoimenpiteet: Peltojen pitäminen kasvipeitteisenä talven yli, kesannointi, piennarten ja suojavyyhkeiden säilyttäminen ja lisääminen.

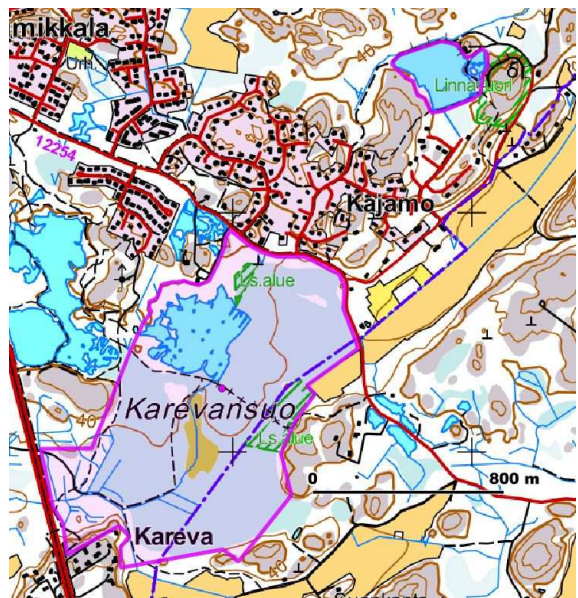
Kevätkerääntymisalue: tundrihanhi (127, 63), lyhytnokkahanhi (8, 6), sinisorsa (1300, 730), työttöhyppä (550, 480), (keräkurmitsa 19,) kapustarinta (750, 700) ja kiuru (600, 550).

Syyskerääntymisalue: kiuru (300, 200).

Masku, Karevansuo-Kajamonlampi: 110210; 112 ha
Pienten lampien muodostama kokonaisuus Maskun Rivieran tuntumassa. Pesimälinnustoon kuuluu uhanalaisia lajeja, muun muassa merkittävä määrä mustakurkku-uikkuja.

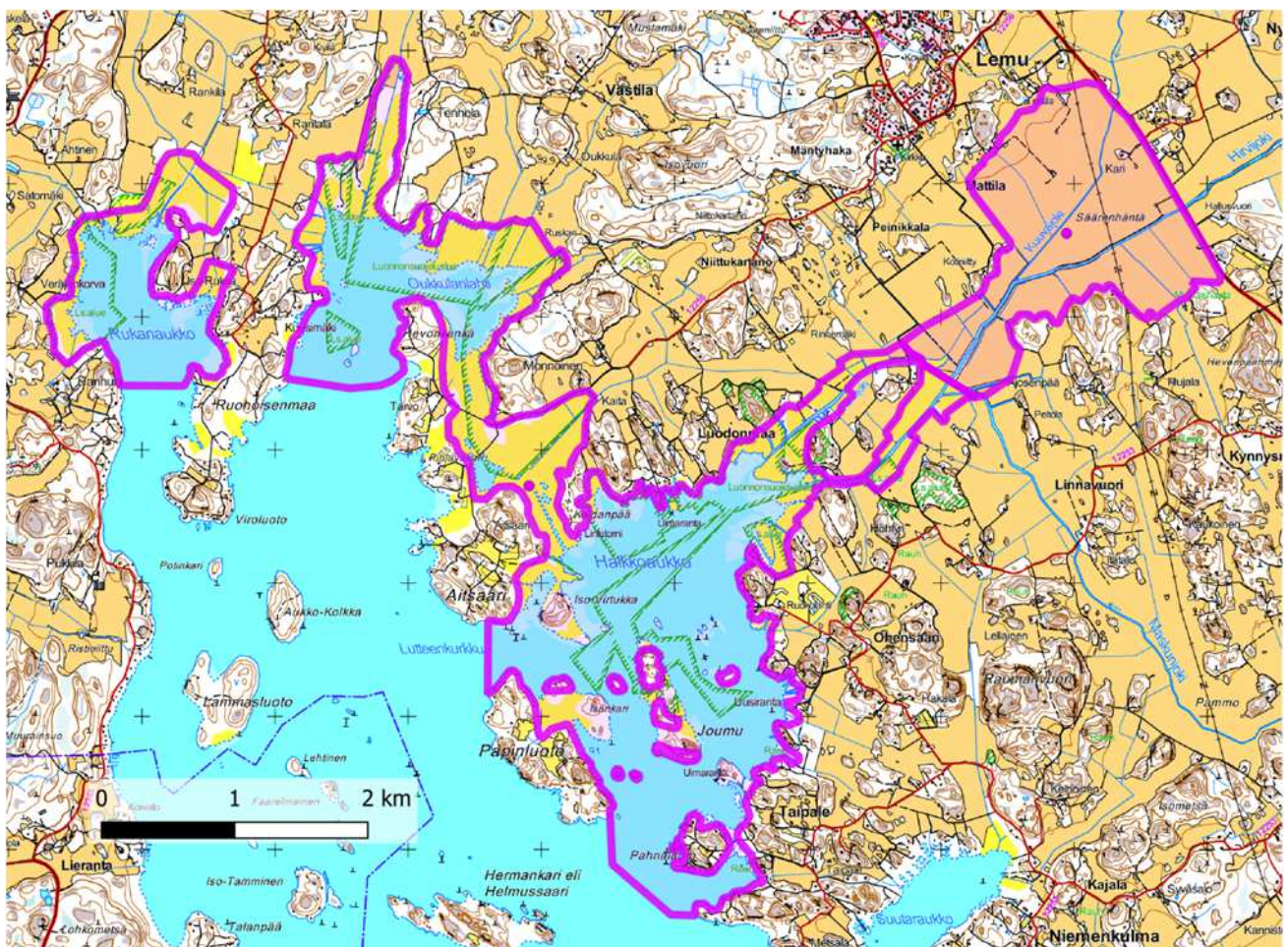
Suojelutoimenpiteet: Alueen linnustoarvojen huomioiminen kaavoituksessa ja maankäytössä ylimääräisen häiriön välttämiseksi.

Pesimäalue: haapana (4), harmaasorsa (mahd.), lapasorsa (1), tukkasotka (5), mustakurkku-uikku (11) ja nokikana (8).

Kartta 25. Karevansuon ja Kajamonlammen MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Masku, Rukanaukko–Oukkulanlahti–Halkkoaukko: 110229 (110103); 972 ha
Laajalti ruovikkoinen merenlahtiverkosto Maskun Askaisissa ja Lemussa. Alueella pesii sorsalintuja, kuten haapana, harmaasorsa ja lapasorsa sekä mahdollisina pesimälajeina erittäin uhanalaisiksi luokitellut heinätavi, punasotka ja tukkasotka. Kohde on yksi maakunnan tärkeimmistä ruovikkolajiston pesimäalueista. Kaulushaikara, luhtakana ja rastaskerttunen ovat alueella runsaita.

Kartta 26. Rukanaukon-Oukkulanlahden-Halkkoaukon ja Hirvijoien peltojen (Maskunjoen yhtymäkohdasta Hirvijoien yläjuoksulle päin) MAALI-rajaukset. Pohjakartta MML 4/2014.

Suojelutoimenpiteet: Kuuluu Natura 2000 -verkostoon lintudirektiivin mukaisena linnuston erityissuojelualueena sekä kansalliseen lintuvesiensuojeluohjelmaan kansainvälisesti arvokkaana kohteena. Viidennes alueesta on suojeltu yksityisinä luonnonsuojelualueina. Alueelle kohdistuu metsästyspainetta, mutta sitä sekä alueella liikkumista säädelään aika- ja aluerajoituksin. Monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta merkittäviä uhkatekijöitä ovat rantaniittyjen umpeenkasvu, ihmistoiminnan häiriövaikutus sekä minkin ja supikoiran vaikutukset pesimälinnustoon. Alueen hoito- ja käyttösuunnitelman mukaisilla kunnostus- ja hoitotoimenpiteillä tähdätään avointen rantaniittyjen palauttamiseen.

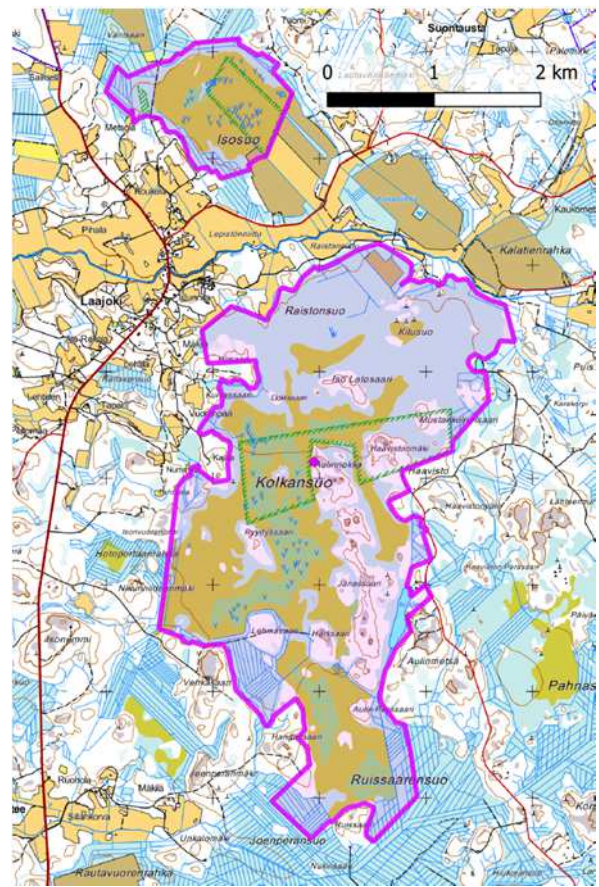
Pesimäalue: haapana (4), harmaasorsa (1), heinätavi (1), lapasorsa (2), punasotka (3), tukkasotka (1), kaulushaikara (2), ruskosuohaukka (1), luhtakana (4), nokikana (5), punajalkaviklo (mahd.), naurulokki (4) ja rastaskerttunen (2).

Mynämäki, Isosuo–Kolkansuo–Ruissaarensuo: 110230 (110124), 1138 ha

Kolmen läheisen avosuon muodostama kokonaisuus ja osa Varsinais-Suomen pohjoisosien viimeisten arvokkaiden soiden verkostoa. Isokokoinen Kolkansuo ja pienempi Ruissaarensuo ovat yhteydessä toisiinsa ja melko luonnontilaisia. Keskikokoinen Isosuo sijaitsee noin kilometrin etäisyydellä Kolkansuosta, ja sen kaakkoisosaa on käytetty turpeenottoon. Soiden yhteenlasketut pinta-alueet ovat merkittäviä; esimerkiksi kahlaaja pesii yhteensä 34 paria, ja suolla havaittiin etelässä harvinaisen jousisorsan todennäköinen reviiri. Kohde kartoitettiin TLY:n suoprojektissa vuosina 2014–2015.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on suojeltu kokonaan osana soidensuojeluohjelmaa valtion luonnonsuojelualueena. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia ojia on tukittava.

Pesimäalue: jousiorsa (1), kaakkuri (1), kurki (6), kapustarinta (7), töyhtöhyppä (7), taivaanvuohi (1), punajalkaviklo (2), liro (11), kuovi (6), kiuru (6) ja niittykirvinen (6).

Kartta 27. Isosuon-Kolkansuon-Ruissaarensuon MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Mynämäki, Mietoistenlahti: 110231 (110090, 110127); 3275 ha

Mietoistenlahti on Varsinais-Suomen merkittävin keväinen ja syksyinen kerääntymisalue monille vesi- ja rantalinnuille. Keväällä alue on merkittävä muuttolintujen kerääntymisalue 36 kriteerilajille ja syksyllä 29:lle. Kohteeseen sisältyvät Mietoistenlahti ja sen rantaniitty, Mynäjoen suisto rantaniittyineen sekä lahden läheiset pellot, jotka ovat tärkeitä hanhien ruokailualueita. Kohteen pesivää vesilinnustoa ei ole selvitetty viime vuosina, mutta rantalinnusto kartoitettiin vuonna 2016 (Vösa 2017). Pesivänä havaittiin mm. merkittävä määrä keltävästäräkkejä sekä kaksi sitruunavästäräkkiparia.

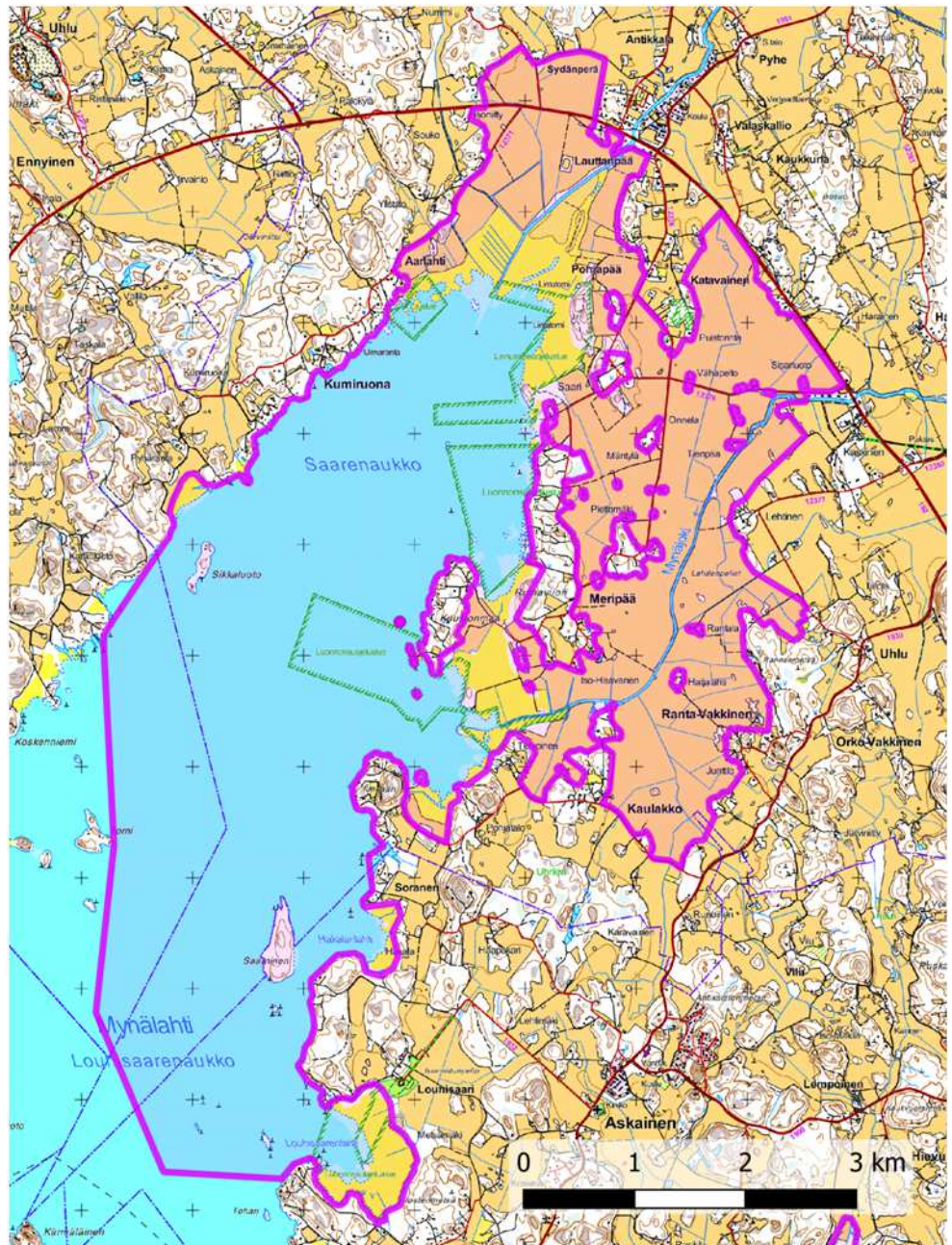
Suojelutoimenpiteet: Alueella on tehty hoitotoimia niittyjen pitämiseksi avoimena ELY-keskuksen, Metsähallituksen, TLY:n ja paikallisten asukkaiden yhteistyönä. Lahden linnustollinen arvo onkin

kasvanut 2000-luvun aikana huomattavasti. Tärkeimpiä toimenpiteitä ovat olleet ruovikon niitto ja jyrshintä sekä karjan laidunnus rantaniityillä. Laidunnusta ja muita hoitotoimenpiteitä on syytä jatkaa tulevinakin vuosina sekä edelleen laajentaa avointa niittyaluetta.

Kevätkerääntymisalue: laulujoutsen (317, 270), merihanhi (1520, 966), metsähanhi (3000, 1000), lyhytnokkahanhi (7, 6), tundrahanhi (625, 210), ristisorsa (9, 7), haapana (420, 370), harmaasorsa (8, 8), tavi (1320, 1220), sinisorsa (1035, 977), jouhisorsa (200, 170), lapasorsa (52, 39), heinätavi (9, 6), lapasotka (45, 37), telkkä (690, 500), uivelo (33, 32), tukkakoskelo (100, 89), isokoskelo (3610, 3450), tylli (140, 135), kapustarinta (1700, 1070), punakuiri (360, 275), lapinsirri (68, 48), suosirri (170, 89), isosirri (64, 22), jänkäsirriäinen (75, 65), suokukko (1500, 990), taivaanvuohi (120, 70), mustaviklo (130, 115), valkoviklo (56, 54), liro (2000, 1000), kiuru (2500, 800) ja kottarainen (580, 220).

Pesimäalue (ei sisällä pelloilla pesiviä pareja): kaulushaikara (1), ruskosuohaukka (1–2), niittysuohaukka (0–1), kurki (3), luhtakana (6), luhtahuitti (0–6), töyhtöhyppä (16), taivaanvuohi (20), punajalkaviklo (7), pikkutylli (2–3), naurulokki (250), kiuru (10), niittykirvinen (80), keltavästäräkki (22) ja sitruunavästäräkki (1–2).

Syyskerääntymisalue: pikkujoutsen (9, 4), merihanhi (2099, 1845), metsähanhi (572, 500), lyhytnokkahanhi (21, 13), tundrahanhi (350, 225), valkoposkihanhi (10000, 9000), haapana (2900, 596), tavi (1130, 940), sinisorsa (1040, 862), jouhisorsa (279, 231), heinätavi (6, 4), lapa-sorsa (56, 55), isokoskelo (4000, 2920), ruskosuohaukka (10, 7), tylli (125, 71), töyhtöhyppä (1101, 955), pikkusirri (14, 12), lapinsirri (14, 10), suosirri (535, 168), jänkäsirriäinen (19, 14), suokukko (1570, 1330), taivaanvuohi (111, 102), mustaviklo (78, 72), valkoviklo (43, 40), liro (260, 200), punajalkaviklo (32, 22), räyskä (31, 19), haarpääsky (2000, 1500) ja kottarainen (10000, 8000).

Kartta 28. Mietoistenlahden MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Naantali (Velkua), Hempsaarenrauma: 110232; 60 ha
Merkittävä silkkiuikkuyhdyskunta sisäsaaristossa.

Suojelutoimenpiteet: Veneliikenteen ajonopeuksien rajoittaminen ja lisärakentamisen estäminen.

Pesimäalue: silkkiuikku (45).

Kartta 29. Hempsaarenrauman MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Naantali (Rymättylä), Krampinrauma: 110233; 145 ha.

Merkittävä silkkiuikkuyhdyskunta sisäsaaristossa.

Suojelutoimenpiteet: Veneliikenteen ajonopeuksien rajoittaminen ja lisärakentamiselta rauhoittaminen.

Pesimäalue: silkkiuikku (37).

Kartta 30. Krampinrauman MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Naantali, Luolalanjärvi–Sokerimäki: 110136; 62 ha

Luolalanjärven ja sen viereisen Sokerimäen entisten laskeutusaltaiden muodostama kokonaisuus. Sokerimäen altaat muodostavat nykyisin yhden maakunnan merkittävimmistä pesimäkosteikoista mm. mustakurkku-uikulle sekä lieju- ja nokikanalle. Myös puna- ja tukkasotka sekä useat puolisukelajasorsat kuuluvat kohteen pesimä-lajistoon. Kevätmuutolla Luolalanjärvelle kerään-tyy lapintiiraja ja syksyllä uiveloita. Etenkin syksyllä Sokerimäen alue kerää myös monia muuttavia varpuslintulajeja. Pesimälajiston pari-määrät perustuvat Tiira-aineistoon.

Suojelutoimenpiteet: Sekä Luolalanjärven että Sokerimäen linnustoarvot tulee huomioida kaavoituksessa estämällä ihmistoiminnan lisääntyminen. Luolalanjärven kalaston ja vesieliöstön seuranta ja tarvittaessa hoitokalastus vesieliöstön tilan parantamiseksi. Kalaistutukset Sokerimäen altaisiin tulee estää.

Kevätkerääntymisalue: harmaasorsa (6, 4) ja lapintiira (150, 70).

Pesimäalue: haapana (2), harmaasorsa (mahd.), heinätavi (mahd.), lapasorsa (2), punasotka (2), tukkasotka (4), mustakurkku-uikku (11), luhtakana (0–1), luhtahuitti (0–1), liejukana (3) ja nokikana (13).

Syyskerääntymisalue: uivelo (10, 9).

Kartta 31. Luolalanjärven ja Sokerimäen MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Nousiainen-Mynämäki, Laidassuo-Lakjärvenrahka-Pukkipalo: 110234 (110124); 798 ha.
(rajaus: Kartta 41)

Moimuotoinen avoimien ja puustoisten soiden kokonaisuus. Alue on pääosin suojeltu osana Kurjenrahkan kansallispuistoa. Sijainti lähellä muita avosualueita nostaa alueen arvoa. Pukkipalon aarnialue on arvokas Varsinais-Suomessa keskimääräistä suurempi vanhan metsän laikku.

Suojelutoimenpiteet: Alue on pääosin suojeltu osana Kurjenrahkan kansallispuistoa. Ojituksia tukkimalla voidaan alueen vesitaloutta ennallistaa ja suoluonnon elinoloja parantaa.

Pesimäalue: kurki (2), kapustarinta (3), töyhtöhyppä (3), liro (2), kiuru (1), niittykirvinen (8), idänuunilintu (1), pikkusieppo (2) ja pohjantikka (1).

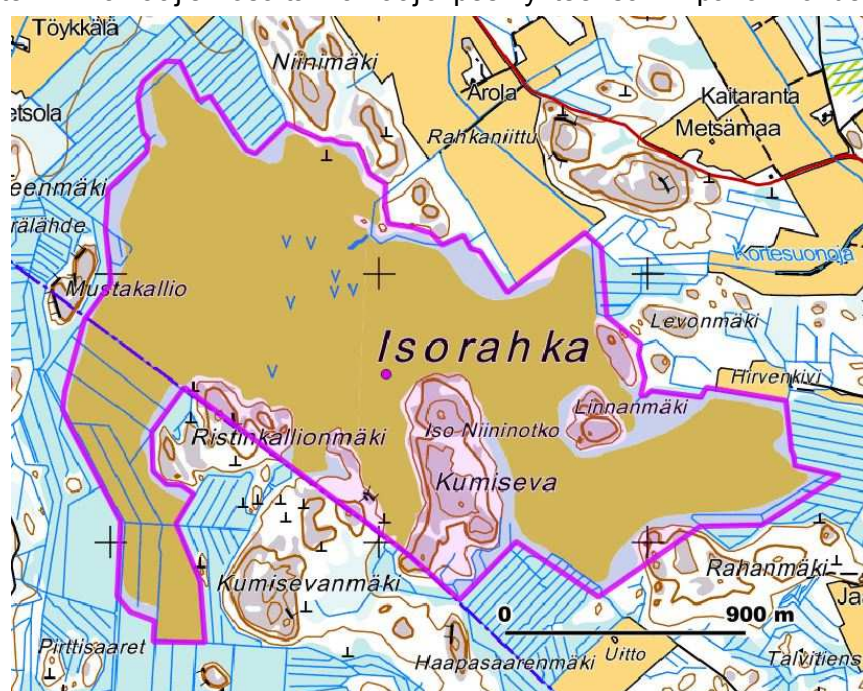
Oripää, Isorahka: 110170 (110124); 291 ha

Isorahka on luonnontilaisen kaltainen, varsinaissuomalaisittain laaja avosuo. Se on yksi viidestä arvokkaimmasta lintusuosta, jotka muodostavat kokonaisuuden maakuntamme pohjoisosiin. Isorahkan linnusto on edustava etenkin kahlaajien osalta: kahlaajia pesii yhteensä 21 paria. Kohde

kartoitettiin TLY:n suoprojektissa vuonna 2014.

Suojelutoimenpiteet: Suojelumerkintä maakunta-kaavassa, ei suojeltu. Alue tulee suojella luonnonsuojelualueena. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia oja on tukittava.

Pesimäalue: kurki (1), kapustarinta (5), töyhtöhyppä (8), taivaanvuohi (1), liro (3), kuovi (2), kiuru (6) ja niittykirvinen (6).

Kartta 32. Isorahkan MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Paimio, Paimionlahti: 110235 (110098); 2927 ha

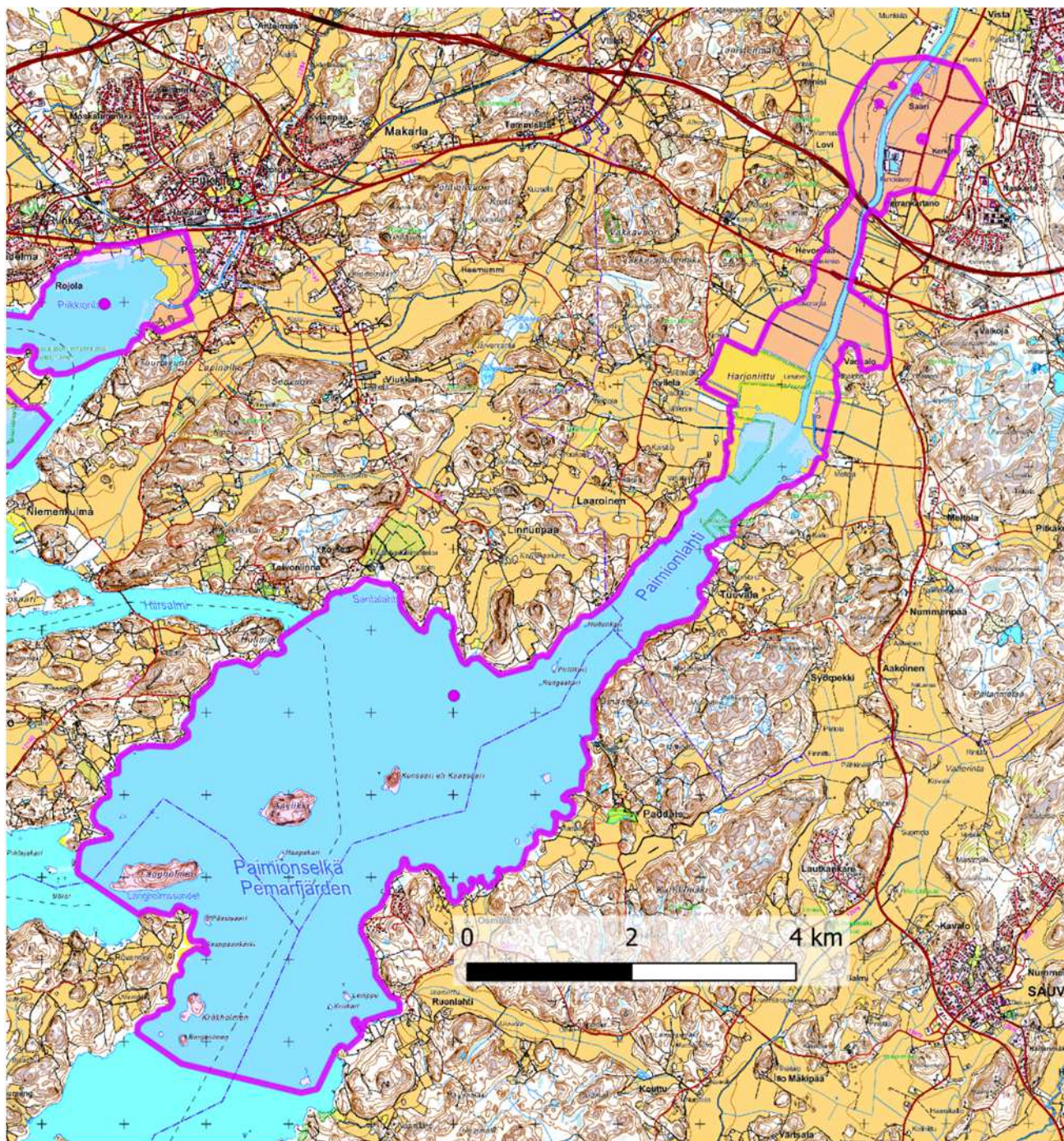
Paimionlahden perukka on rehevä ruovikkorantainen merenlahti Paimionjoen suistossa. Aluetta reunustavat laajat pellot ja rantalehdot muodostavat Paimionlahdesta merkittävän kosteikkolintujen kerääntymis- ja pesimäalueen. Hieman ulompänä Paimionselkä on tärkeä keväinen levähdysalue lapasotkille ja syksyinen ruokailualue räyskille. Paimionlahti on myös tärkeä lintujen muuttoväylä.

Suojelutoimenpiteet: Ruovikon perkaaminen, laidunnus. Ympäröivä kulttuurimaisema tulisi säilyttää sellaisenaan. Paimionjoen veden laadun parantaminen, mm. suistoon saapuvan kiintoaineksen ja ravinteiden hillitseminen. Vieraspetojen pyynti.

Kevätkerääntymisalue: haapana (150, 95), harmaasorsa (6, 5), tavi (780, 620), sinisorsa (1350, 740), jouhisorsa (74, 60), heinätavi (5, 4), lapasorsa (27, 24), lapasotka (45, 35), isokoskelo (4050, 2400), keräkurmitsa (12, 11), suokukko (380, 340), liro (600, 300), haarapääsky (2100, 450), räystäspääsky (400, 250).

Pesimäalue: luhtakana (8), luhtahuitti (7), liejukana (1), nokikana (6), punajalkaviklo (1), keltävästäräkki (4) ja rastaskerttunen (2).

Syyskerääntymisalue: haapana (115, 60), ruskosuohaukka (11, 11), suokukko (300, 220), räyskä (20, 13), haarapääsky (4500, 1500) ja kottarainen (8000, 5000).

Kartta 33. Paimionlahden MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014 ja 2/2015.

Parainen (Houtskari), Dövkär: 110236; 208 ha

Merkittävä silkkiuikkuyhdyskunta sisäsaaristossa.

Suojelutoimenpiteet: Veneliikenteen ajonopeuksien rajoittaminen ja lisärakentamisen estäminen.

Pesimäalue: silkkiuikku (50).

Parainen, Kanugrunden: 110216; 29 ha

Merkittävä silkkiuikkuyhdyskunta sisäsaaristossa.

Suojelutoimenpiteet: Veneliikenteen ajonopeuksien rajoittaminen ja lisärakentamisen estäminen.

Pesimäalue: silkkiuikku (80).

Parainen (Houtskari), Kurnem: 110237; 54 ha

Merkittävä silkkiuikkuyhdyskunta sisäsaaristossa.

Suojelutoimenpiteet: Veneliikenteen ajonopeuksien rajoittaminen ja lisärakentamisen estäminen.

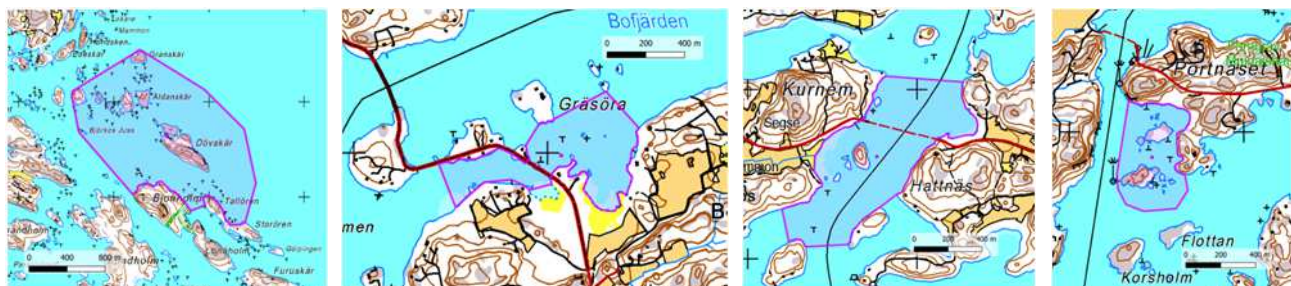
Pesimäalue: silkkiuikku (37).

Parainen, Portnäset: 110217; 21 ha

Merkittävä silkkiuikkuyhdyskunta sisäsaaristossa.

Suojelutoimenpiteet: Veneliikenteen ajonopeuksien rajoittaminen ja lisärakentamisen estäminen.

Pesimäalue: silkkiuikku (70).

Kartta 34 a-d. Dövkärin, Kanugrundenin, Kurnemin ja Portnäsetin (vasemmalta oikealle) MAALI-rajaukset. Pohjakartta MML 4/2014.

Parainen-Kemiönsaari, Saaristomeri: 110249 (110100, 110129, 110154, 210729); 345563 ha

Ulko- ja välisaaristoa Paraisten ja Kemiönsaaren eteläosissa. Alue on Suomen laajin ja Varsinais-Suomen ylivoimaisesti tärkein saaristolinnuston pesimäalue (Vösa ym. 2017). Harvinaisiin pesimälajeihin kuuluvat mm. pikkutiira, etelänsuosirri ja kirjokerttu. Lisäksi alueelle kerääntyvät huomattavia määriä vesi- ja rantalintuja sekä muutto- että talvehtimisaikeita. Alue on valtakunnallisesti merkittävä etenkin haahkojen sulkasatoalueena ja merisirrien talvehtimisalueena. Linnustollisesti arvokas ulkosaaristovyöhyke ulottuu melko yhtenäisenä myös Ahvenanmaan ja Uudenmaan alueille.

Muista aluekuvauksista poiketen tässä Saaristomeren ulkosaariston kuvauksessa ei mainita kriteerilajien kerääntymiä, tai parimääriä. Meneillään olevassa TLY:n saaristolintuprojektissa alueen linnustotiedot tulevat täydentymään ja luvut julkaistaan ko. projektin valmistuessa. Saaristoprojektin tulosten perusteella myös tämän emoalueen rajausta tullaan tarkentamaan ja sen sisältä osoittamaan tärkeimpiä tytäralueita.

Suojelutoimenpiteet: Pääosa alueesta kuuluu Saaristomeren kansallispuiston yhteistoiminta-alueeseen ja monia sen osia on suojeltu. Erityisesti välisaaristossa on kuitenkin vielä alueita, joiden linnustollista arvoa ei ole kattavasti kartoitettu. TLY kerää parhaillaan lisää tietoa erityisesti näiden alueiden linnustosta käynnistämässään saaristolintuprojektissa. Parimäärien ja myös kerääntymien tarkastelu tehdään Saaristomeren osalta tässä projektissa. Kaikilla kriteerilajeilla tiedetään kuitenkin olevan merkittäviä esiintymiä tällä alueella. Saaristolinnuston pesimämenestystä voidaan

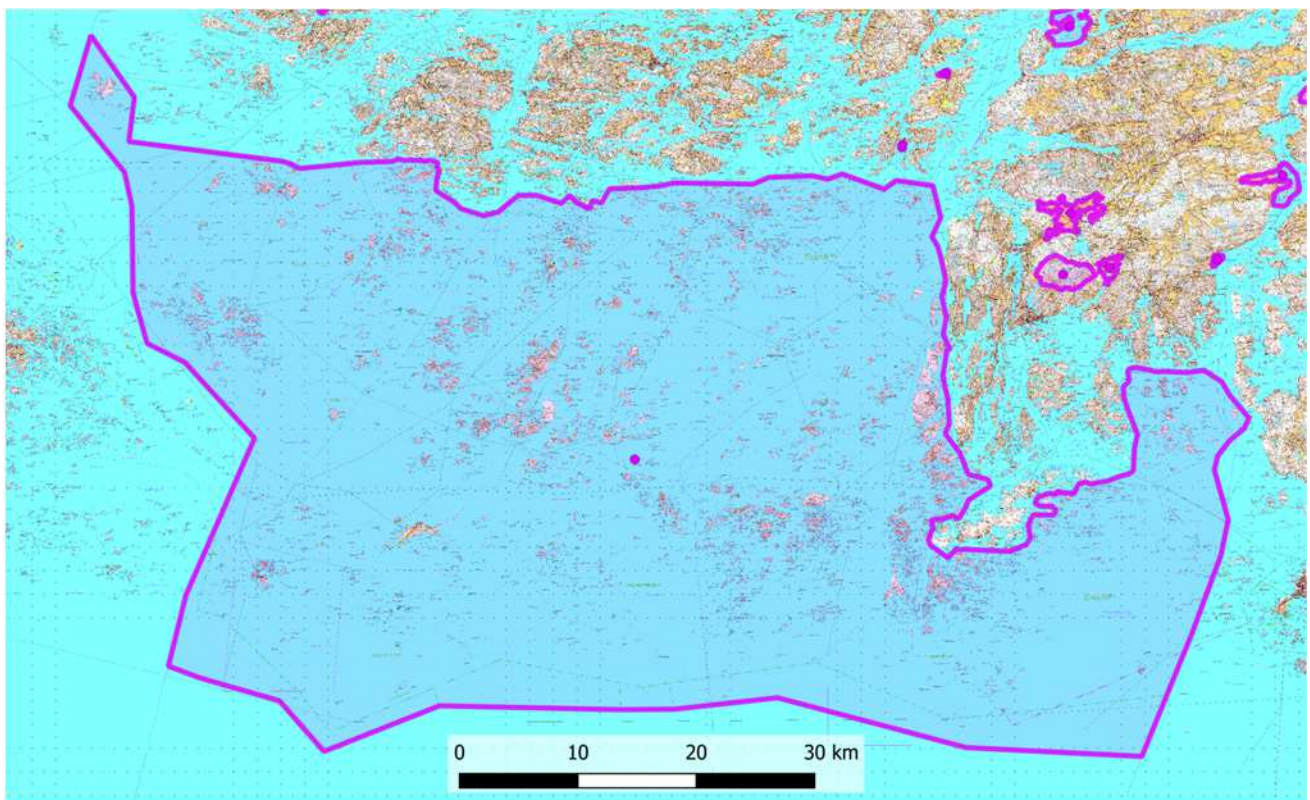
olennaisesti parantaa tehokkaalla pienpetojen pyynnillä. Pyyntiä on toteutettu ja tutkittu Saaristomeren eteläisessä ulkosaaristossa. Myös väli- ja sisäsaaristossa vieraspetojen pyynti on suotavaa pesivien vesilintujen suojelemiseksi.

Kevätkerääntymisalue: kyhmyjoutsen, ristosorsa, tukkasotka, haahka, alli, mustalintu, pilkkasiipi, telkkä, tukkakoskelo, isokoskelo, tylli, isosirri, pulmussirri, pikkusirri, lapinsirri, kuovisirri, merisirri, suosirri, jänkäsirriäinen, jänkäkurppa, taivaanvuohi, punakuiri, kalatiira, lapintiira ja pikkutiira.

Pesimäalue: kyhmyjoutsen, ristosorsa, tukkasotka, haahka, pilkkasiipi, tukkakoskelo, isokoskelo, meriharakka, tylli, etelänsuosirri, punajalkaviklo, karikukko, merikihu, naurulokki, kalalokki, selkalokki, harmaalokki, merilokki, räyskä, kalatiira, lapintiira, pikkutiira, ruokki, riskilä, luotokirvinen ja kivitasku.

Syyskerääntymisalue: kyhmyjoutsen, ristosorsa, haapana, tavi, sinisorsa, jouhisorsa, lapasorsa, tukkasotka, lapasotka, haahka, alli, mustalintu, pilkkasiipi, telkkä, uivelo, tukkakoskelo, isokoskelo, tylli, isosirri, pulmussirri, pikkusirri, lapinsirri, kuovisirri, merisirri, suosirri, jänkäsirriäinen, jänkäkurppa, taivaanvuohi, punakuiri, kalatiira, lapintiira ja pikkutiira.

Talvikerääntymisalue: kyhmyjoutsen, laulujoutsen, sinisorsa, tukkasotka, lapasotka, allihaahka, alli, mustalintu, pilkkasiipi, telkkä, uivelo, tukkakoskelo, isokoskelo, riskilä, merisirri, naurulokki ja kalalokki.

Kartta 35. Saaristomeren alustavan emoalueen MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Pöytyä, Auvaisen–Lankkisen

pellot: 110138; 1273 ha

Peltoaukea, jolle kerääntyä merkittäviä määriä kapustarintoja ja tuulihaukkoja muuttoaikoina. Alueella tavataan säännöllisesti peltopyitä ja 2-3 peltosirkku-reviirien keskittymää.

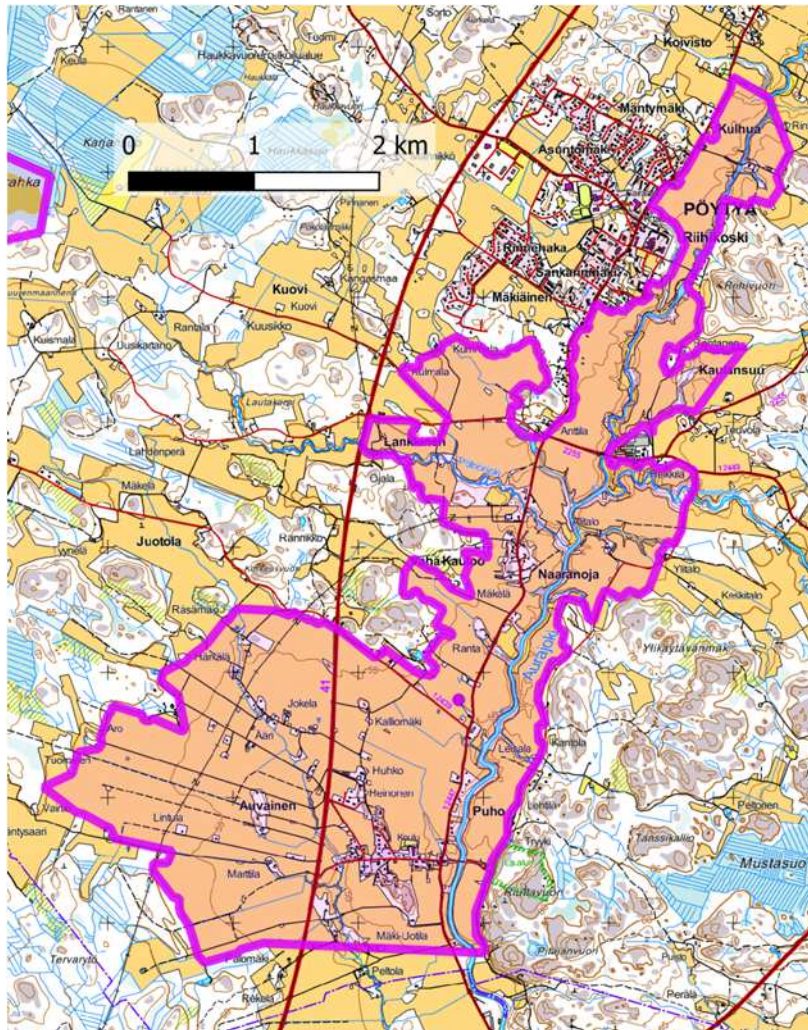
Kevätkerääntymisalue: kapustarinta (1300, 1250), kiuru (600, 300).

Pesimäalue: peltosirkku (5).

Syyskerääntymisalue: tuulihaukka (16, 14) ja keltavästäräkki (265, 100).

Talvikerääntymisalue: peltopyy (28, 15)

Kartta 36. Auvaisen-Lankkisen peltojen MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014 ja 2/2015.

Pöytyä, Isosuo: 110183; 239 ha (rajaus: Kartta 37)

Melko laaja ja allikkoinen avosuo Vaskijärven luonnonpuiston kaakkoispuolella. Suon laidat ovat voimakkaasti ojitetut, mutta ojittamattomien osien ansiosta lajistoon kuuluu soiden arvokkaita kasveja, kuten kapustarinta ja liro. Kaukosuon ja Valastensuon läheisyys kasvattaa Isosuon arvoa.

Suojelutoimenpiteet: Luonnonsuojelun perustaminen ja vesitalouden ennallistaminen ojat tukkimalla.

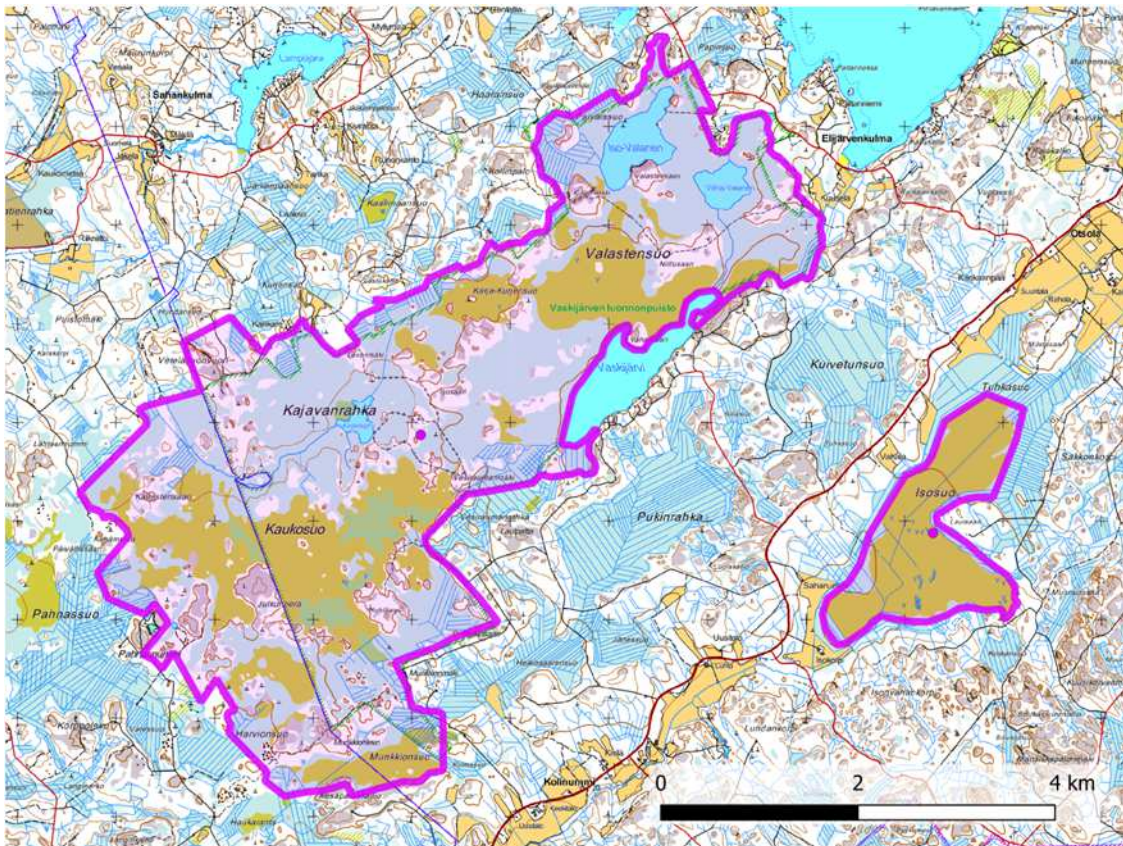
Pesimäalue: kurki (1), kapustarinta (1), töyhtöhyppä (3), liro (2), kiuru (1) ja niittykirvinen (3).

Pöytyä, Kaukosuo–Valastensuo: 110247 (110124); 2200 ha

Laajan Kaukosuon ja pienemmän Valastensuon avosuoalueiden sekä niiden väliin jäävän rämeen muodostama varsin luonnontilainen kokonaisuus Vaskijärven luonnonpuistossa. Pesimälinnustoon kuuluu mm. huomattava määrä liroja. Lisäksi reunametsissä pesii vanhan metsän tunnuslajeja, esimerkiksi pohjantikka.

Suojelutoimenpiteet: Suurin osa kohteesta kuuluu Vaskijärven luonnonpuistoon, ja puiston ulkopuolelle jäävä osa Kaukosuosta on hankittu valtiolle, mutta luonnonsuojelualuetta ei ole vielä perustettu. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia oja on tukittava, kuten luonnonpuiston alueella onkin jo tehty Metsähallituksen ja TLY:n yhteistyönä.

Pesimäalue: kurki (3), kapustarinta (4), töyhtöhyppä (1), liro (7), kuovi (4), pohjantikka (1), kiuru (1) ja niittykirvinen (4).

Kartta 37. Kaukosuon-Valastensuon ja Isosuon MAALI-rajaukset. Pohjakartta MML 4/2014.

Pöytyä, Kittanrahka: 110187; 64 ha (rajaus: Kartta 41)

Melko pieni mutta linnustoltaan edustava avosuo, jolla pesii mm. useita pareja kapustarintoja. Suon lounaisosassa on harjoitettu turpeennostoa, mutta muilta osin kohde on melko luonnontilainen. Kohde kartoitettiin TLY:n suoprojektissa vuonna 2014.

Suojelutoimenpiteet: Suojeltu osittain valtion luonnonsuojelualueena. Vielä suojelemattomat osat suosta on saatettava suojelun piiriin. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia oja on tukittava.

Pesimäalue: kapustarinta (4), töyhtöhyppä (4), liro (1), kiuru (2) ja niittykirvinen (2).

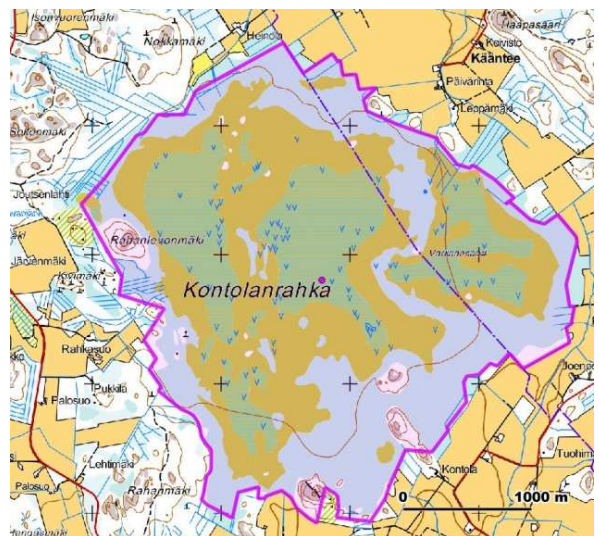
Pöytyä, Kontolanrahka: 110116; 859 ha

Laaja ja yhtenäinen, lähes luonnontilainen avosuo Pöytyän ja Loimaan rajalla. Yksi Varsinais-Suomen linnustollisesti tärkeimmistä soista ja osa maakunnan pohjoisosien viimeisten arvokkaiden soiden verkostoa. Kontolanrahkalla on merkitystä myös hanhien ja etenkin kurkien kerääntymisalueena syksyisin. Kohde kartoitettiin TLY:n suoprojektissa vuonna 2014.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on suojeltu kokonaan valtion luonnonsuojelualueena. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia oja on tukittava.

Pesimäalue: kurki (4), kapustarinta (3), töyhtöhyppä (4), liro (2), kuovi (2) ja niittykirvinen (1).

Syyskerääntymisalue: kurki (1360, 1200).

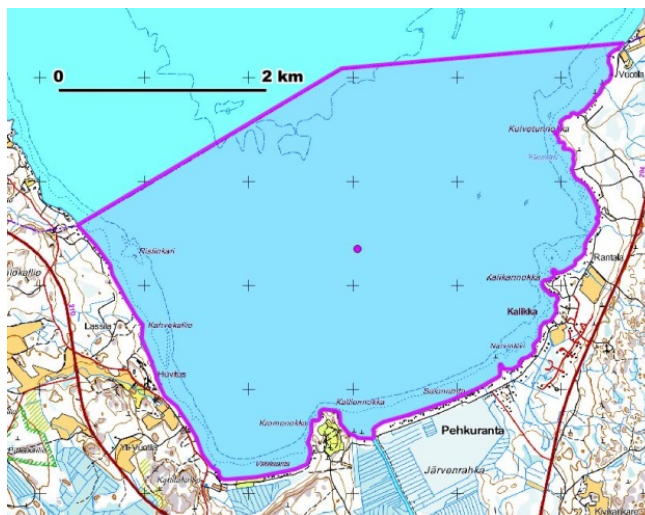

Kartta 38. Kontolanrahkan MAALI-rajaukset. Pohjakartta MML 4/2014.

Pöytyä, Pyhäjärven eteläpää: 110238; 1338 ha
Lounais-Suomen suurin järvi, jonka eteläpää on TLY:n havaintojenkeruualuetta. Pyhäjärvi ohjaa muuttavia vesilintuja, toisinaan jopa merilintuja, erityisesti syysmuutolla. Järven eteläpäässä havaitaan merkittäviä muutolla levähtävien tai ruokailevien vesilintujen kerääntymiä.

Syyskerääntymisalue: haapana (800, 700), silkkiuikku (142, 102), lapasotka (39, 23), isokoskelo (3000, 2400).

Kartta 39. Pyhäjärven eteläpään MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Pöytyä, Rahkio (Kurjensuon pellot): 110139; 1286 ha

Peltoaukea, joka kerää muuttoaikoina säännöllisesti hanhia ja petolintuja. Alueella on viime vuosina havaittu myös useita pareja pesiviä peltopyitä.

Suojelutoimenpiteet:

Monipuoliset viljelymenetelmät, suuren osan pelloista pitäminen kasvipeitteisenä talven yli, piennarten ja suojavöhykkeiden säilyttäminen ja lisääminen.

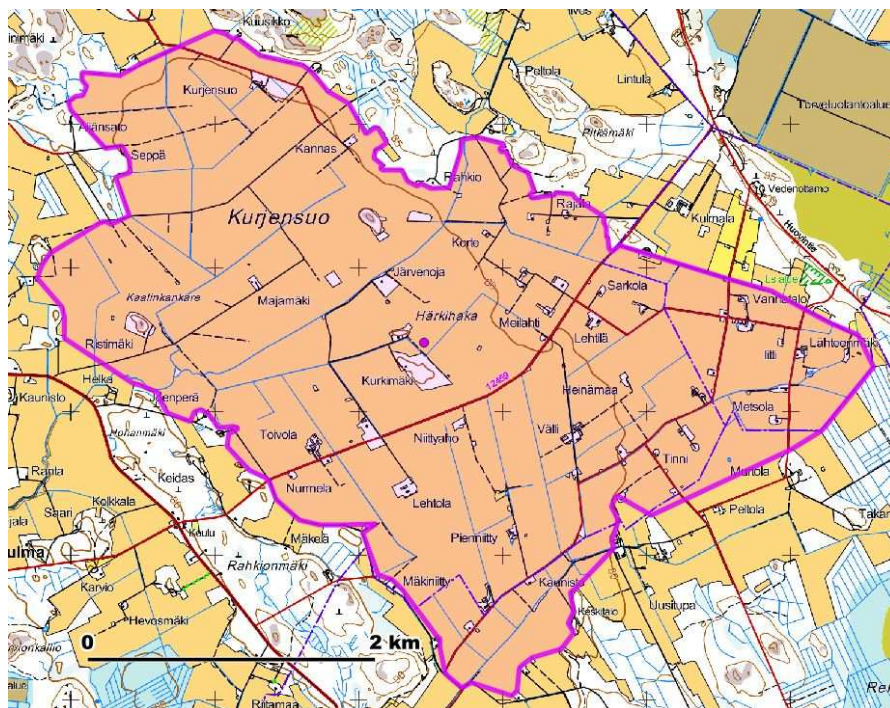
Kevätkerääntymisalue:

metsähanhi (4000, 1500), tundrahamhi (1300, 200), tuulihaukka (6, 5), keräkurmitsa (31, 18) ja kapustarinta (1200, 1040).

Syyskerääntymisalue: sinisuu-haukka (18, 12) ja tuulihaukka (26, 22).

Talvikerääntymisalue:

peltopyy (76, 27)

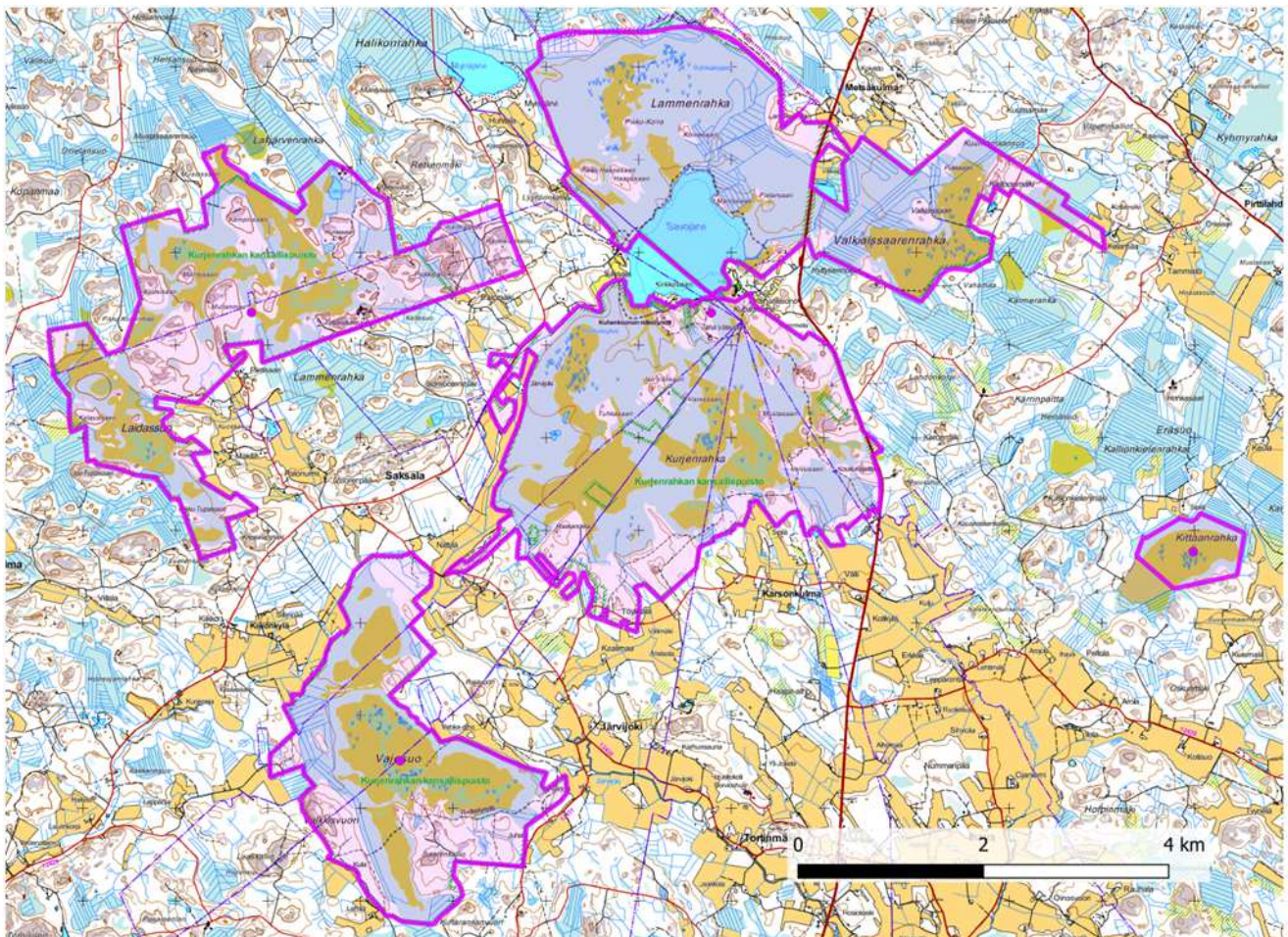
Kartta 40. Rahkion MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Pöytyä–Turku–Nousiainen, Kurjenrahka–Lammenrahka–Valkiaissaarenrahka: 110248 (110124); 1917 ha

Laaja avosoiden ja rämeiden kokonaisuus, joka on yksi maakunnan merkittävimpiä laajoja suoalueita ja osa Varsinais-Suomen pohjoisosien viimeisten arvokkaiden soiden kokonaisuutta. Kahlaajien kokonaismäärä, 38 paria, on maakunnan huippuluokkaa. Sijainti Kurjenrahkan kansallispuistossa kasvattaa kohteen merkitystä myös virkistyskäytölle. Kohde kartoitettiin TLY:n suoprojektissa vuonna 2015.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on suojeltu kokonaan osana Kurjenrahkan kansallispuistoa. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia oja on tukittava.

Pesimäalue: kurki (1), kapustarinta (12), töyhtöhyppä (9), taivaanvuohi (4), liro (6), kuovi (7), kiuru (2), niittykirvinen (25), idänuunilintu (1) ja isolepinkäinen (1).

Kartta 41. Kurjenrahkan kansallispuiston tuntumassa olevien MAALI-alueiden, Laidassuo-Lakjärvenrahka-Pukkipalon, Vajosuon, Kurjenrahka-Lammenrahka-Valkiaissaarenrahkan, sekä Kittaanhakan, rajaukset. Pohjakartta MML 4/2014.

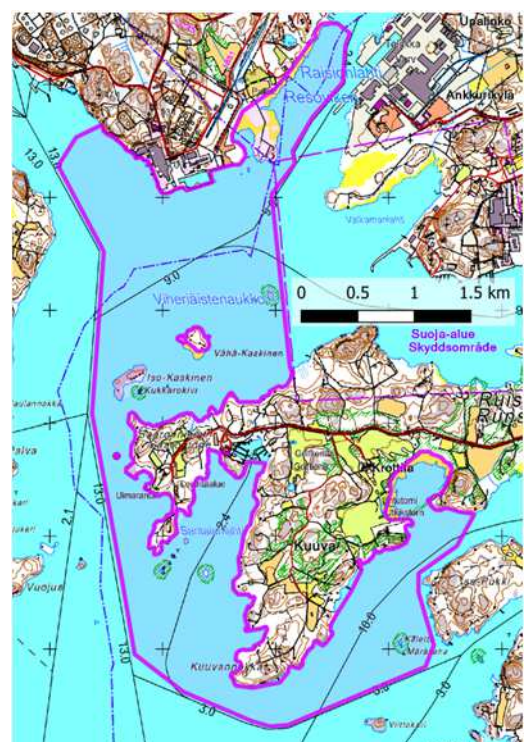
Raisio-Turku, Kukonpään-Ruissalon vesialue: 110146 (110076); 810 ha

Sisäsaariston vesialue, jolle kerääntyä vesilintuja. Alueella on myös tärkeitä saaristolinnuston pesimäsaaria, joiden osalta MAALI-alueet määritetään myöhemmin. Näiden saarten osalta aluerajaus on päällekkäinen Ruissalon IBA-alueen rajauksen (110076) kanssa

Kevätkerääntymisalue: nokikana (400, 160).

Syyskerääntymisalue: harmaasorsa (57, 42).

Kartta 42. Kukonpään-Ruissalon vesialueen MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Raisio, Raisionlahti: 110093; 88 ha

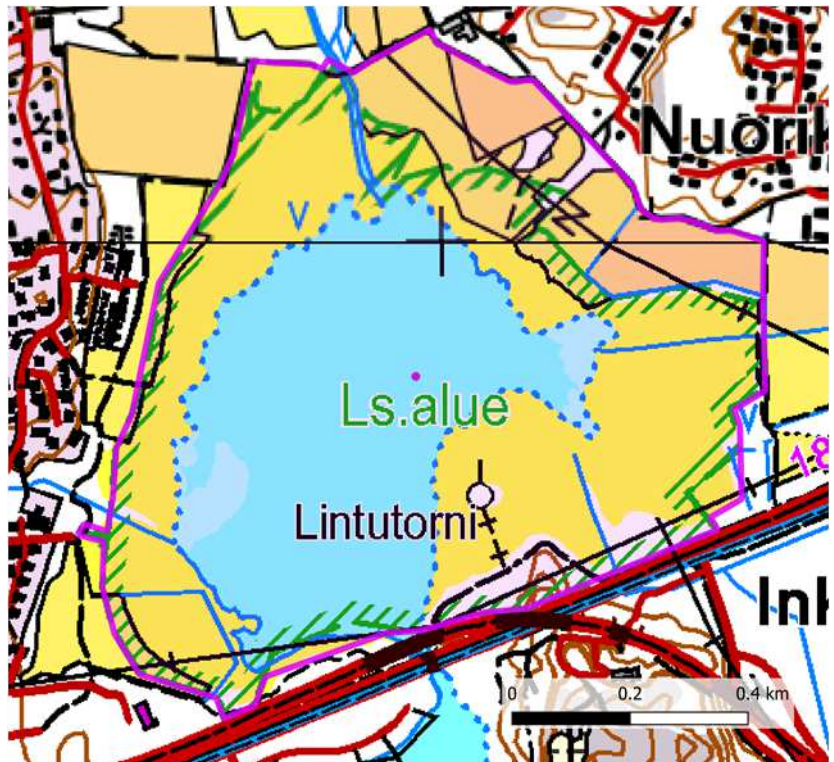
Matala ja osin ruovikoitunut merenlahti, jota reunustavat avoimet ja puoliavoimet niityt sekä asutus. Hoitotoimenpiteinä tehdyt ruovikonperkaukset itärannalla sekä laidunnus ovat selvästi parantaneet alueen arvoa 2000-luvulla. Matalan veden aikaan lahdella paljastuvat lietteet keräävät hyvin kahlaajia puoleensa niin keväällä kuin syksyllä.

Suojelutoimenpiteet: Nykyisten hoitokäytäntöjen jatkuminen. Kiintoaineksen ja ravinteiden valumien vähentäminen umpeenkasvun estämiseksi. Vieraspetojen pyynti. Lahden yli kulkevan voimalinjan siirtäminen maakaapeliksi, tai lintujen törmäysten estäminen muilla tavoin. Ympäröivä maankäyttö ei saa nakertaa alueen reunoja.

Kevätkerääntymisalue: harmaasorsa (31, 24), lapasorsa (25, 16), heinätavi (7, 4), pikkutylli (30, 18), liro (1100, 300), lapinsirri (56, 43), jänkäsirriäinen (21, 19), suokukko (150, 100) ja taivaanvuohi (130, 52).

Pesimäalue: haapana (5), harmaasorsa (6), heinätavi (3), lapasorsa (9), punasotka (2), tukkasotka (2), kaulushaikara (1), luhtakana (2), luhtahuitti (2), nokikana (8), punajalkaviklo (2), keltävästäräkki (8), sitruunavästäräkki (mahd), rastaskerttunen (1) ja ruokosirkkalintu (mahd.).

Syyskerääntymisalue: haapana (460, 340), harmaasorsa (144, 88), lapasorsa (49, 43), tavi (355, 350), lapinsirri (10, 7), pikkusirri (12, 6), jänkäsirriäinen (9, 8), taivaanvuohi (114, 68), haarapääsky (2000, 1500), keltävästäräkki (300, 150) ja kottarainen (4500, 2600).

Kartta 43. Raisionlahden MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Rusko, Vajosuo: 110197; 586 ha (rajaus: Kartta 41)

Vajosuo on yksi Varsinais-Suomen tärkeimmistä lintusoista ja osa maakunnan pohjoisosien viimeisten arvosoiden kokonaisuutta. Linnusto on monipuolinen, ja niittykirvisten parimäärä on erityisen merkittävä maakunnan tasolla. Kohde kartoitettiin TLY:n suoprojektissa vuonna 2014.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on suojeltu kokonaan osana Kurjenrahkan kansallispuistoa. Suon vesitalouden säilyttämiseksi ojituksia on vältettävä reunametsissä ja mahdollisesti olemassa olevia ojia on tukittava.

Pesimäalue: kurki (2), kapustarinta (5), töyhtöhyppä (2), liro (3), kuovi (1), kiuru (3), niittykirvinen (80) ja isolepinkäinen (1), idänuunilintu (1).

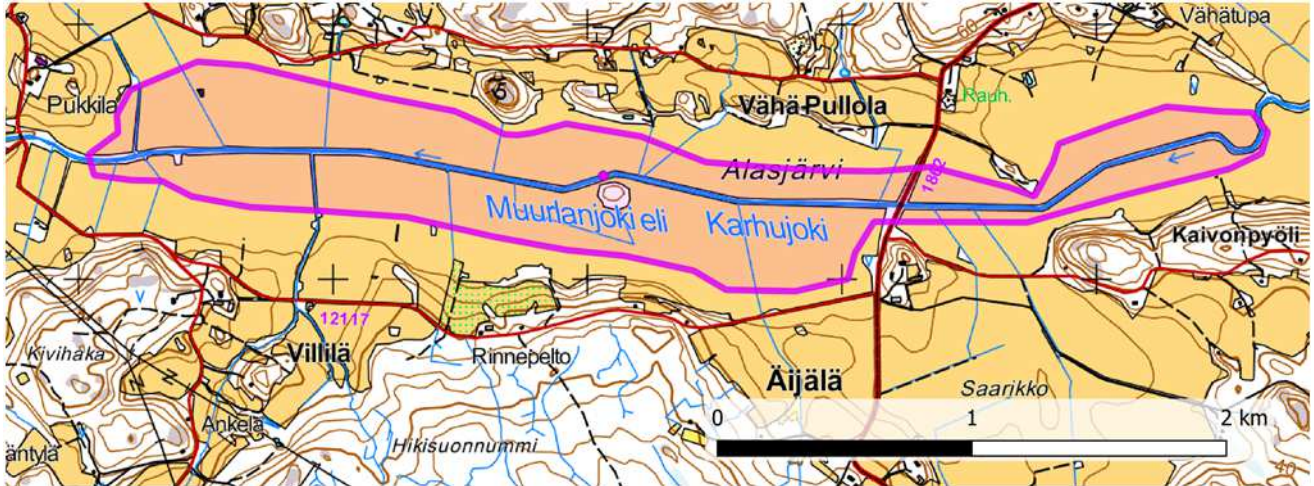
Salo, Alasjärvi: 110131; 174 ha

Peltoaukea, joka on erityisesti viime vuosina muodostunut hanhille, vesilinnuille ja kahlaajille tärkeäksi kerääntymisalueeksi.

Suojelutoimenpiteet: kevättulvien salliminen, peltojen pitäminen kasvipeitteisinä talven yli.

Kevätkerääntymisalue: tundrahanhi (1400, 320), tavi (700, 560) ja metsäviklo (38, 15).

Syyskerääntymisalue: laulujoutsen (435, 240).

Kartta 44. Alasjärven MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Salo (Suomusjärvi), Aneriojärvi: 110225 (110025); 224 ha

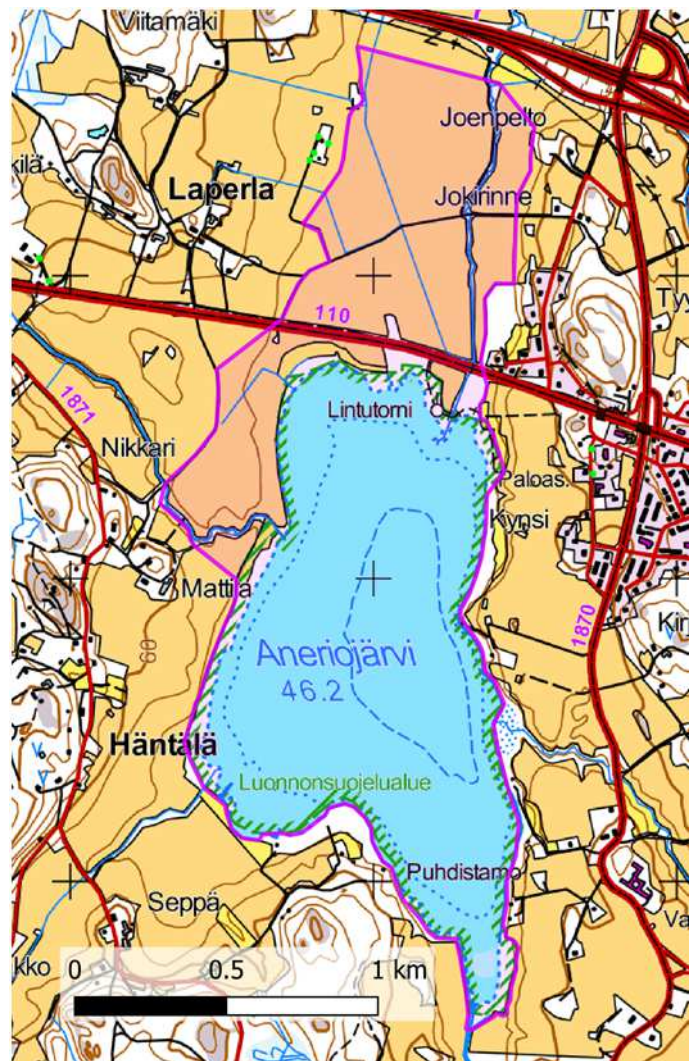
Aneriojärvi on viljelysmaiden ympäröimä luhta- ja pensaikkorantainen järvi. Pesimälinnustoa on seurattu vuosittain osana Luonnontieteellisen keskusmuseon valtakunnallista vesilintuseurantaa (Arto Laesvuori, julkaisematon).

Suojelutoimenpiteet: Valuma-alueelta saapuvan kiintoaineksen ja ravinteiden vähentäminen.

Kevätkerääntymisalue: metsähanhi (2000, 1500), tundrahanhi (3000, 650), lapasorsa (20, 6) ja kaakkuri (16, 13).

Pesimäalue: haapana (4), heinätavi (1), lapasorsa (2), punasotka (1), tukkasotka (3), kaulushaikara (1), luhtakana (1), luhtahuitti (1), nokikana (3), punajalkaviklo (1) ja keltävästäräkki (2).

Kartta 45. Aneriojärven MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

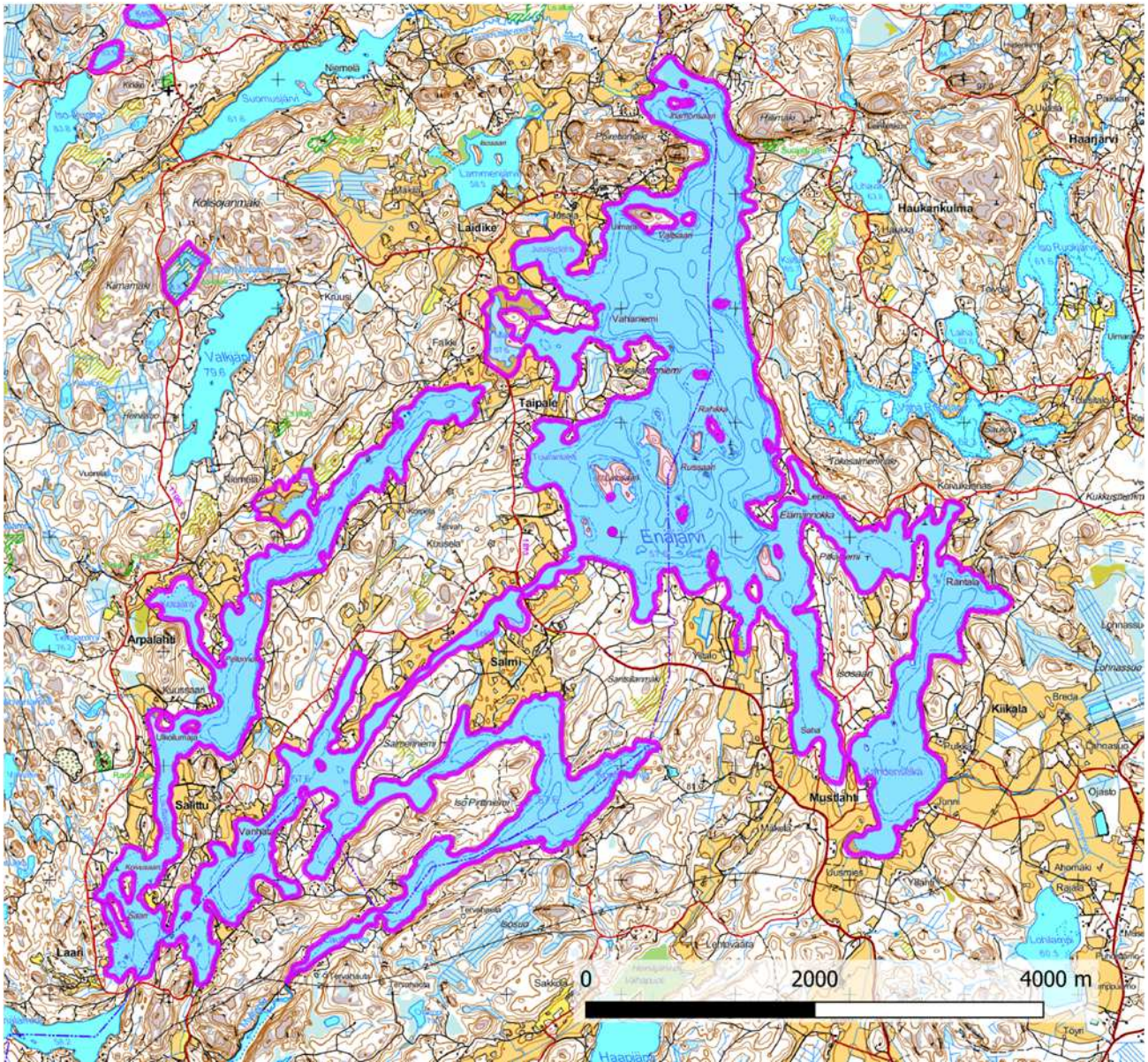

Salo (Suomusjärvi), Enäjärvi: 110227; 1387 ha

Uudenmaan ja Varsinais-Suomen alueella sijaitseva suurehko järvi, jolla pesii huomattava määrä härkälintuja. Vesistön kunto on heikentynyt viime vuosina.

Suojelutoimenpiteet: Enäjärven suojeluyhdistys on ehdottanut pienten saarten ja luotojen rauhoittamista vesilintujen pesinnälle. Enäjärvellä tehdään myös hoitokalastusta sekä vesikasvien niittoa, ja suunnitteilla on pohjapadon rakentaminen Enäjärven luusuaan.

Pesimäalue: härkälintu (30).

Kartta 46. Enäjärven MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Salo (Perniö), Hamarijärvi: 110102; 305 ha

Ruukkitoiminnan aikaan 1600-luvulla padottu matalahko, humuspitoinen järvi. Pienillä saarilla pesii kalatiiroja, harmaa- ja kalalokkeja, kolonia naurulokkeja ja matalammilla turvepatjoilla pikkulokkeja. Myös kuikka, punasotka, haapana, lapasorsa, tukkasotka ja punajalkaviklo kuuluvat Hamarijärven pesimälajistoon. Järven eteläpuoli on suolaitainen. Reunasoilla pesii muutama kurki- ja isokuovipari. Järven linnusto on selvitetty perusteellisesti vuonna 2015 (Metsähallitus: Nordström, ym. 2015, julkaisematon) ja vuodesta 2014 alkaen kohteen vesilinnustoa on laskettu osana valtakunnallista vesilintuseurantaa (Markus Ahola, julkaisematon).

Suojelutoimenpiteet: Hamarijärvi on pääosin linnustonsuojelualuetta ja kuuluu nykyisin myös Teijon kansallispuistoon. Hamarijärven padot ovat edelleen säädettäviä. Pikkulokkien, ja osittain myös kalatiirojen, pesintä on joinain vuosina estynyt kokonaan vedenpinnan ollessa liian korkealla peittäen matalimmat turvelautat pesimäkauden alussa. Linnustonsuojelualueella vedenpinnan säätelyyn tulee tapahtua ensisijaisesti linnuston ehdoilla. Hamarijärven vedenpinnan säätelyyn tulee saada käytännöt, jotka ylläpitävät linnustonsuojelualan pesimälinnustolle suotuisia olosuhteita. Vedenpinta tulee pitää riittävän alhaalla touko–heinäkuussa, mutta toisaalta vedenpinnan nousu pesimäkauden ulkopuolella estää pesimäsaarten pensoittumista. Joidenkin saarien arvo pesimäpaikkoina on heikentynyt umpeenkasvun seurauksena. Hoitotoimenpiteinä valituilta saarilta tulisi poistaa kasvanutta pensaikkoa ja varisten tähytyspaikoiksi sopivia puita. Veneilyn haittapuoli on myös veneilijöiden mairinnousu pesimäsaarille pesimäaikaan. Alueen saariin tulee asettaa pesimäaikaisen mairinnousun kieltäviä kylttejä ja asiasta tulee valistaa veneiden vuokraajia.

Pesimäalue: haapana (3), lapasorsa (1), punasotka (3), tukkasotka (8), punajalkaviklo (2), naurulokki (150), pikkulokki (20), kuovi (5), kuikka (2), kalasääski (1–2) ja nuolihaukka (1–2).

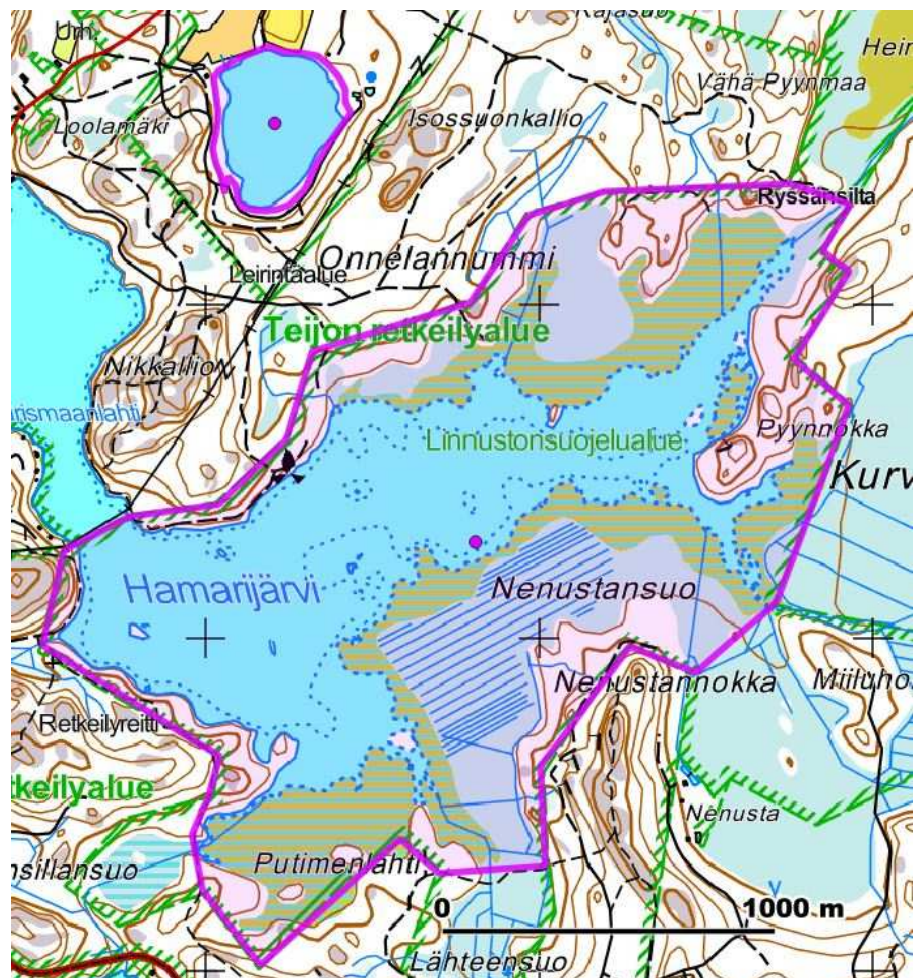
Salo (Perniö), Isos(s)uo: 110212; 15 ha

Pieni padottu tekojärvi, jolla kasvatetaan kalanpoikasia. Matalan järven pienissä saarekkeissa ja rannoilla pesii monipuolisesti vesilintuja, kuten laulujoutsen, haapanoita, lapasorsia, puna- ja tukkasotkia, mustakurkku-uikkuja ja punajalkavikloja.

Suojelutoimenpiteet:

Tekojärvi on rakennettu kalanpoikastuotannon tarpeisiin. Sen vedenpintaa lasketaan elokuussa kalanpoikasten keräämiseksi talteen istutuksia varten. Järveä on myös ruopattu ajoittain. Pesimälintujen menestyksen kannalta pienet saarekkeet olisivat tärkeitä suojaamaan pesiä maapeudoilta. Saarekkeiden määrä on ruoppauksissa vähentynyt ja niitä tulisi uudelleen lisätä. Elokuusta vedenpinnan laskua ei tule aikaistaa heinäkuun puolelle.

Pesimäalue: haapana (11), lapasorsa (2), punasotka (10), tukkasotka (5), mustakurkku-uikku (7), punajalkaviklo (2) ja pikkulokki (1).

Kartta 47. Hamarijärven ja Isosuo MAALI-rajaukset. Pohjakartta MML 2/2015.

Salo (Halikko), Jokiniemi: 110211; 93 ha

Purilanjoen suistoalue ruovikkoineen ja rantaniittyineen Rauvolanselän länsireunalla noin viiden kilometrin päässä Viurilanlahdelta. Jokiniemen pesimälajistoon kuuluvat mm. luhta-, lieju- ja nokikana sekä keltavästäräkki, jolla on alueella pieni yhdyskunta. Pesimäaikaisia havaintoja on myös lukuisista vähentyneistä sorsalinnuista. Alueelta ei ole tuoreita pesimälinnustokartoituksia.

Suojelutoimenpiteet: Kohde on suojeltu suurimmaksi osaksi valtion luonnonsuojelualueena. Rantaniittyä tulee hoitaa laiduntamalla ja ruovikkoa niittämällä, jotta alue ei kasva umpeen.

Pesimäalue: haapana (1), harmaasorsa (2), lapasorsa (mahd.), kaulushaikara (1), luhtakana (1), liejukana (1), nokikana (2) ja keltavästäräkki (5).

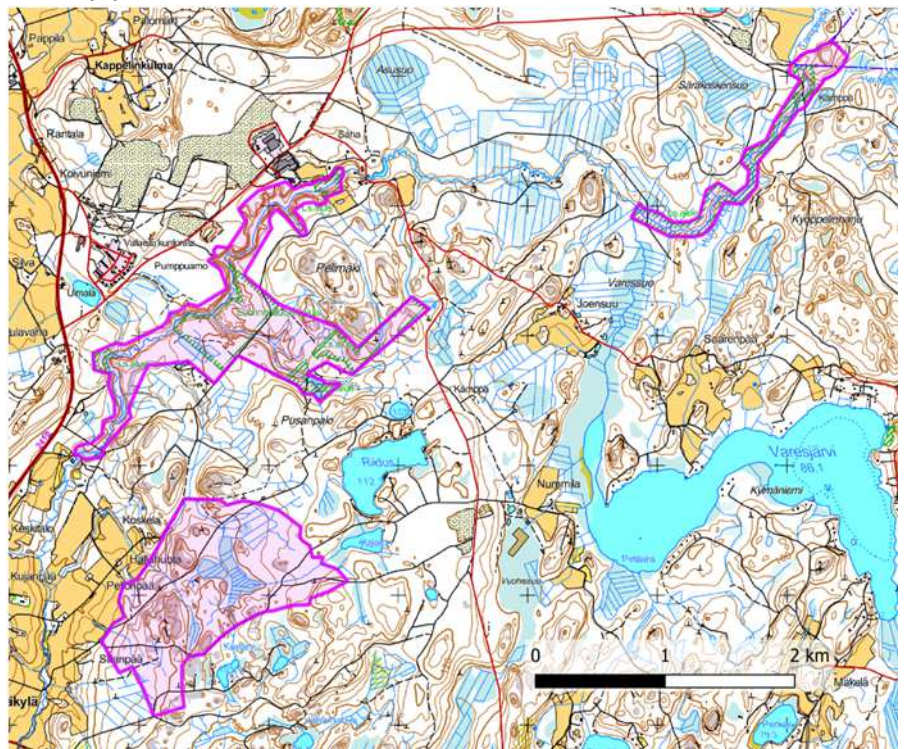
Kartta 48. Jokiniemen MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Salo, Kiikalan-Suomusjärven järviylänkö: Varesjoenharjun metsät 110239, 321 ha & Kiikalan-Suomusjärven kaakkurilammet 110240 (110122), 378 ha; yhteensä 699 ha

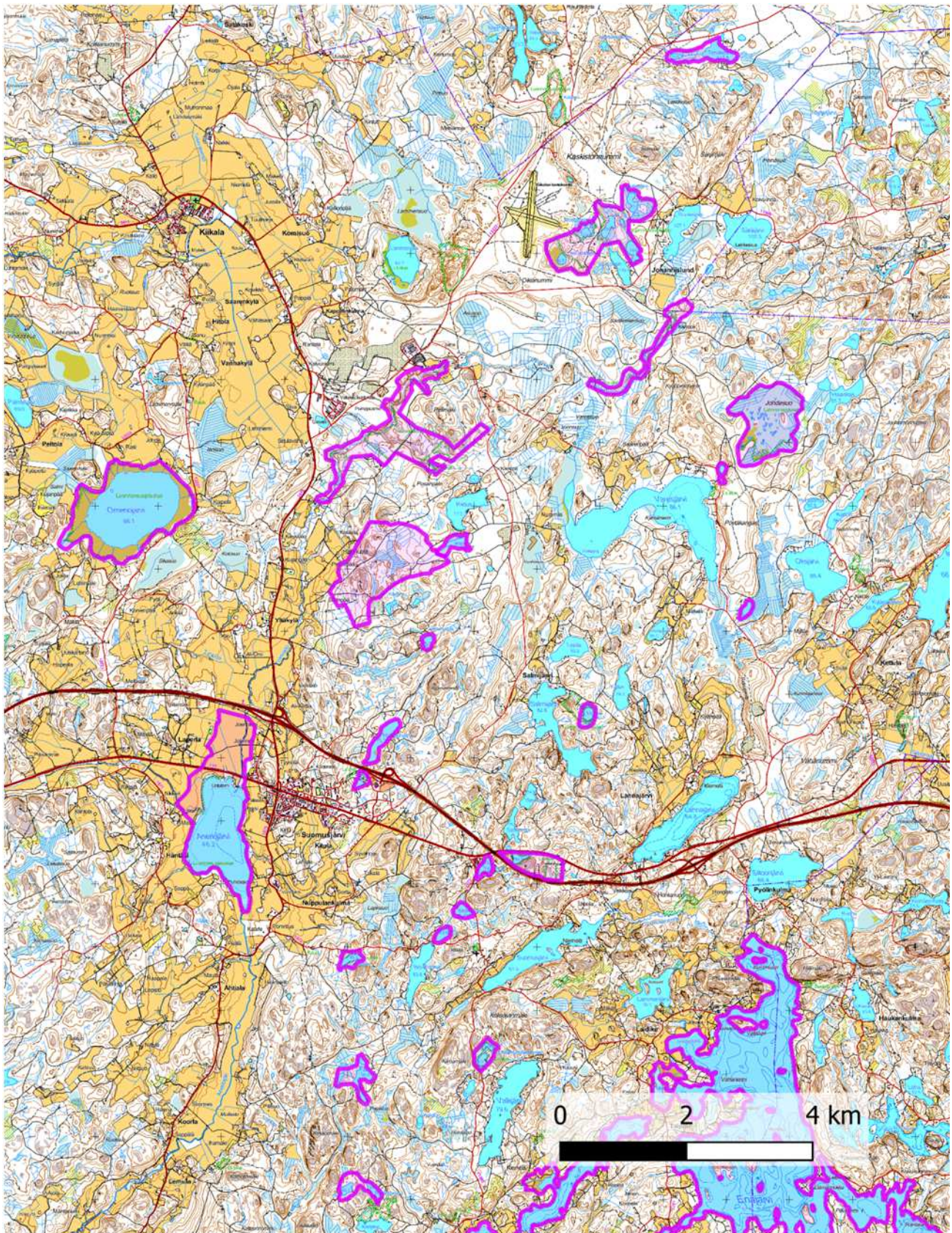
Aluekokonaisuus, jonne sijoittuu Varsinais-Suomen tärkein kaakkurin pesimälampien keskittymä (rajaus 110240: 378 ha, Kartta 50). Lisäksi alueen Varesjoenharjun vanhan metsän laikuilla (rajaus 110239: 321 ha, Kartta 49 ja Kartta 50) havaitaan säännöllisesti pohjantikkaa, pikkusieppoa ja idänuunilintua pesimäaikaan.

Suojelutoimenpiteet: Osa vanhan metsän laikuista on suojeltu. Metsäaluekokonaisuuden luonnonarvojen säilyttämisen edellytyksinä ovat avohakkuista luopuminen, monimuotoisen puulajiston suosiminen ja arvokkaimpien vanhan metsän kuviodien suojeleminen. Järvien ja lampien rantoja ei tule ottaa enempää ihmistoiminnan käyttöön. Ainoastaan tärkeimmät pesimälammet on rajattu MAALI-alueiksi, mutta kaakkurit käyttävät myös alueen muita lampia ja järviä kokoon-tumispaikkoina. Ojituksia tulee välttää koko alueen vesitalouden säilyttämiseksi.

Pesimäalue: kaakkuri (10–20), pohjantikka (1), pikkusieppo (2) ja idänuunilintu (1).

Kartta 49. Varesjoenharjun vanhan metsän laikkujen rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Kartta 50. Kiiikalan-Suomusjärven kaakkurilampien ja Varesjoenharjun vanhan metsän laikkujen MAALI-rajaukset. Myös kuvassa näkyvät Omenojärvi ja etenkin Aneriojärvi ovat kaakkureille tärkeitä kerääntymisalueita ennen pesinnän alkua. Enäjärvellä kaakkurit käyvät kalassa. Pohjakartta MML 2/2015.

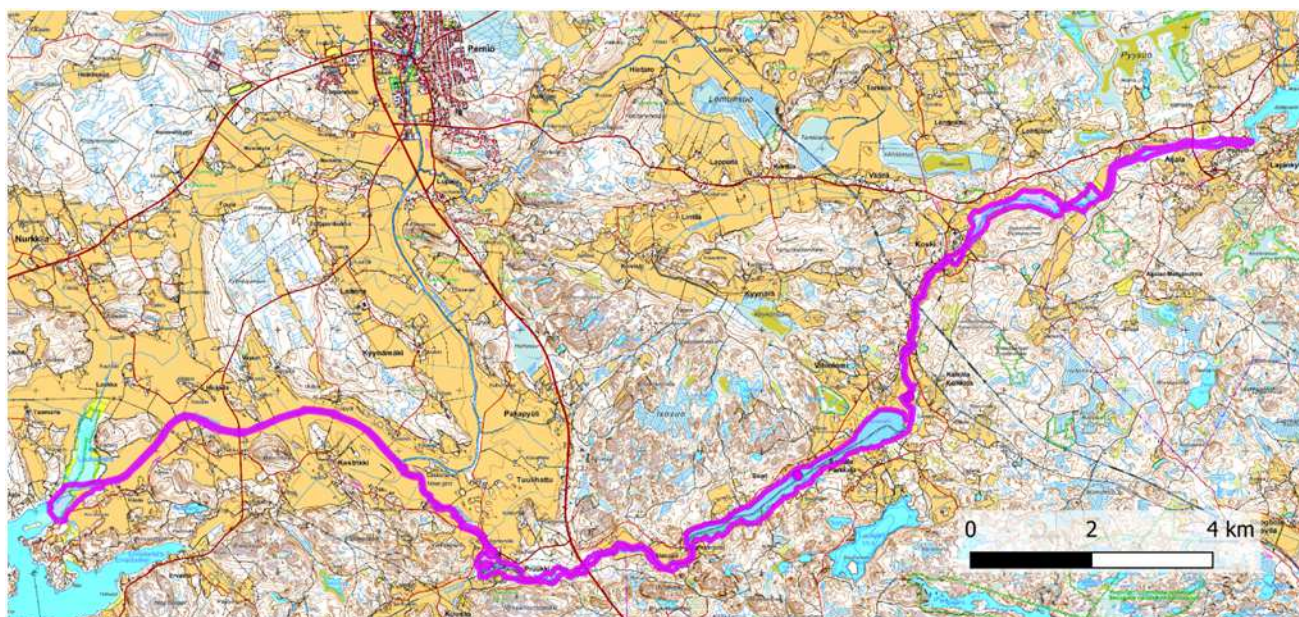
Salo (Perniö), Kiskonjoki: 110221; 306 ha

Kiskonjoen varrella on monia arvokkaita elinympäristöjä, joista Saarenjärvi (alue 110101) on määritelty erikseen MAALI-alueeksi. Kiskonjoessa on useita koskipaikkoja, jotka ovat koskikaralle tärkeitä talvella ja muuttoaikoina. Koskikara myös pesii Kiskonjoen alueella 1–2 parin voimin vuosittain. Niin ikään 1–2 paria kuningaskalastajia on viime vuosina pesinyt säännöllisesti Kiskonjoella. Lisäksi Latokartanonkosken alueella on tavattu toistuvasti virtavästäräkkejä muuttoaikaan sekä laulavia idänuunilintuja. Lintulajiston lisäksi Kiskonjoki on tärkeä elinympäristö mm. saukolle, vuollejokisimpukalle ja taimenelle.

Suojelutoimenpiteet: Joen rantavyöhykkeen puuston ja kasvillisuuden pitäminen luonnontilaisena. Ravinteiden ja kiintoaineksen valumien vähentäminen.

Pesimäalue: koskikara (1–2) ja kuningaskalastaja (1–2)

Talvikerääntymisalue: koskikara (>20: kolme säännöllistä 6–11 yksilön talvehtimiskoskea ja lisäksi pienempiä yksilömääriä muilla sulapaikoilla).

Kartta 51. Kiskonjoen MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Salo (Pertteli), Kurkijoen kosket: 110218; 14 ha

Pernjärvestä Ylisjärveen laskevan Kurkijoen varrella sijaitseva koskialue, jossa talvehtii säännöllisesti merkittävä määrä koskikaroja.

Suojelutoimenpiteet: Kiintoaineen ja ravinteiden valumien estäminen joen valuma-alueella. Joen rantavyöhykkeen puuston säilyttäminen luonnontilaisena. Kosken rauhoittaminen perkaamiselta ja muulta, kuin kalateiden, tai uoman luonnontilaistamiseen tähtäävältä rakentamiselta.

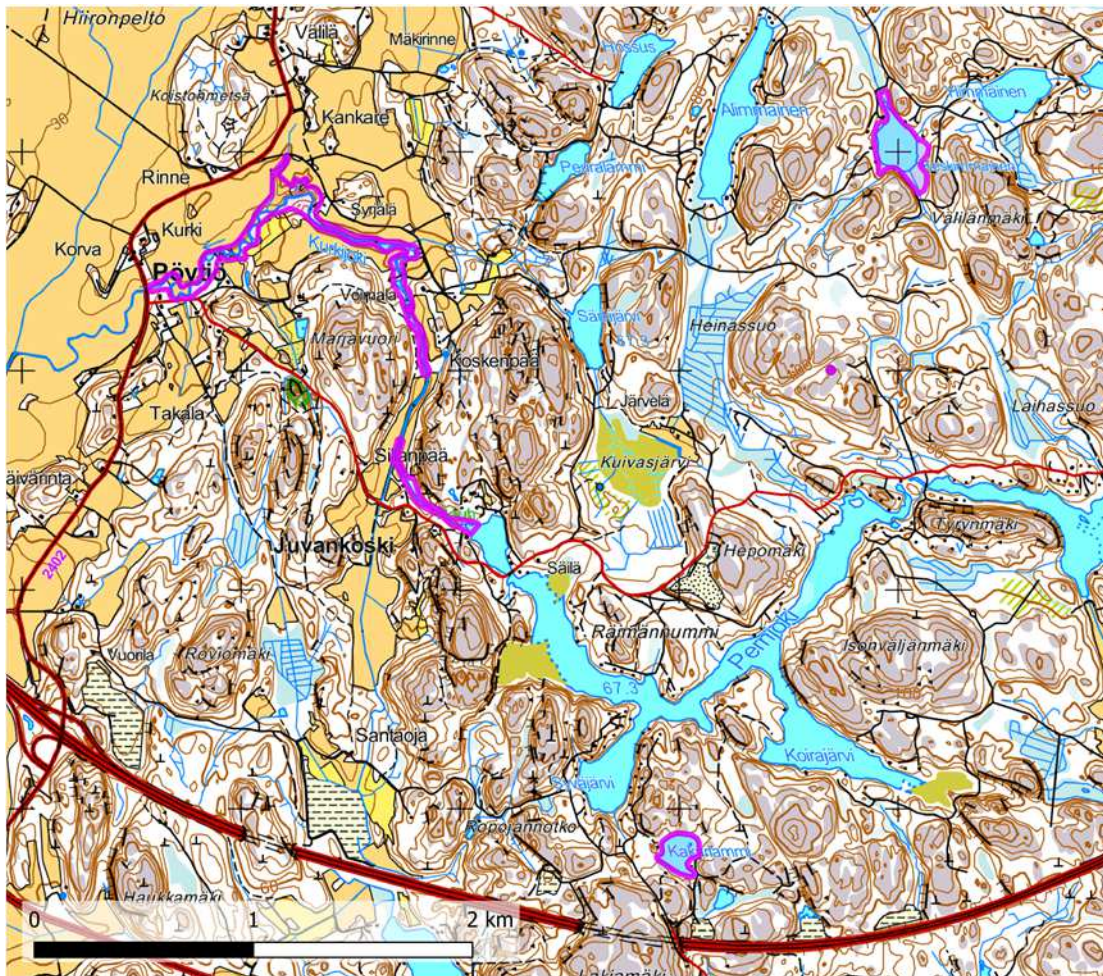
Talvikerääntymisalue: koskikara (9).

Salo (Pertteli), Kurkijoen valuma-alueen kaakkurilammet: 110241; 8 ha

Kaksi vielä aktiivista kaakkurilampea entisen Perttelin kunnan kaakkoisosan järviolueella.

Suojelutoimenpiteet: Lampien rauhoittaminen lisärakentamiselta ja vesitalouden säilyttäminen nykyisellään.

Pesimäalue: kaakkuri (1-2).

Kartta 52. Kurkijoen koskien ja Kurkijoen valuma-alueen kaakkurilampien MAALI-rajaukset. Pohjakartta MML 2/2015.

Salo (Kiikala), Omenojärvi: 110079; 213 ha

Varsinais-Suomen tärkeimpiin lintujärviin lukeutuva Omenojärvi on tärkeä monen vesilintulajin pesimäalue. Pesimälajistoon lukeutuu muun muassa erittäin uhanalainen punasotka. Naurulokkikoloniassa havaitaan toisinaan pikkulokkeja, ja laji saattaa pesiä järvellä. Keväisin järvi on merkittävä kerääntymisalue etenkin hanhille, pikkulokille ja pääskyille. Vesilinnustoa on seurattu osana kansallista vesilintuseurantaa vuodesta 2010 alkaen (Arto Laesvuori, julkaisematon).

Suojelutoimenpiteet: Järven umpeenkasvua hillitsevät toimet, kuten ravinteiden ja kiintoainekset valumien minimoiminen.

Kevätkerääntymisalue: metsähanhi (1600, 1200), tundrahanhi (800, 650), lapasorsa (20, 10), pikkulokki (205, 150), haarapääsky (400, 300) ja räystäspääsky (200, 150).

Pesimäalue: haapana (6), heinätavi (0–1), lapasorsa (2), punasotka (2), tukkasotka (5), mustakurkku-uikku (0–1), kaulushaikara (2), ruskosuohaukka (1), luhtakana (1), luhtahuitti (2), liejukana (1), nokikana (5), naurulokki (300) ja pikkulokki (mahd.).

Kartta 53. Omenojärven MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Salo (Perniö), Saarenjärvi: 110101; 157 ha

Virtauksen ansiosta tavallisesti syksyn viimeinen ja kevään ensimmäinen sisävesien sulapaikka, joka on ollut perinteisesti parhaita joutsenten säännöllisiä kerääntymispaikkoja. Saarenjärvi on Kiskonjoen leventymä. Alue on osittain päällekkäinen alueen 110221 kanssa. Sen tulivat rantaniitty ja rehevä vesikasvisto tarjoavat hyviä ruokailualueita ja pesimäelinympäristöjä monille vesi- ja rantalinnuille.

Suojelutoimenpiteet: tulvien salliminen ja vedenpinnan pitäminen riittävän korkealla tasolla myös kuivina kausina, umpeenkasvun estäminen muun muassa ravinteiden ja kiintoaineen valumia vähentämällä koko Kiskonjoen valuma-alueella.

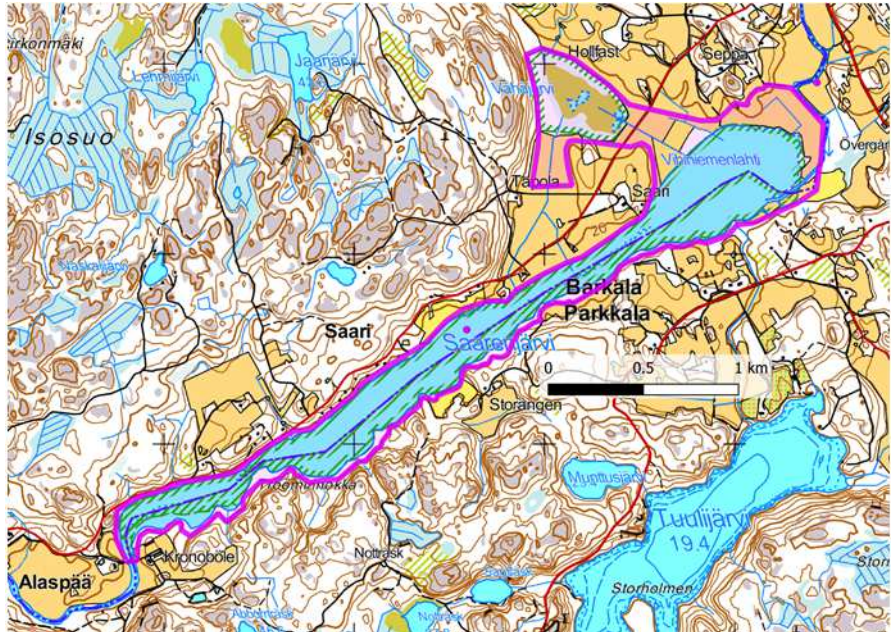
Kevätkerääntymisalue:

laulujoutsen (280, 240), liro (600, 415).

Pesimäalue: haapana (2), heinätavi (1), lapasorsa (2), kaulushaikara (2), ruskosuo-haukka (1), luhtakana (1), luhtahuitti (1), nokikana (2), punajalkaviklo (1), keltäväs-täräkki (3), rastaskerttunen (1).

Syyskerääntymisalue:

laulujoutsen (270, 200).

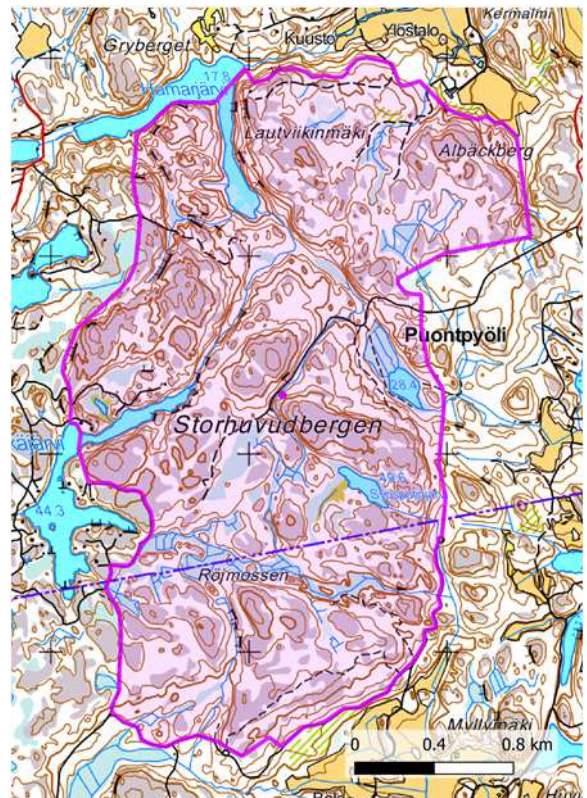
Kartta 54. Saarenjärven MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

Salo (Perniö), Storhuvudbergen: 110243; 549 ha.

Merkittävä metson soidinkeskus ja sitä ympäröivä ruokailualue. Soitimella on havaittu yhtäaikaista 8-10 kukkoa ja useita koppeloita. Tämä lääninrajan tuntumassa vielä melko yhtenäisenä säilynyt metsäalue on viimeisiä metson elinympäristövaatimukset täyttäviä metsäalueita Varsinais-Suomessa. Soidin on todennäköisesti maakunnan suurin ja on suuruusluokaltaan valtakunnallisestikin merkittävä.

Suojelutoimenpiteet: Metsäalueen suojeleminen hakkuilta ja rakentamiselta. Ainoastaan erittäin rajoitetut ja metson elinympäristövaatimusten näkökulmasta suunnitellut hoito-toimenpiteet ovat mahdollisia. Alue tulisi suojella osana METSO-ohjelmaa.

Pesimäalue: metso (8-10).

Kartta 56. Storhuvudbergetin MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 2/2015.

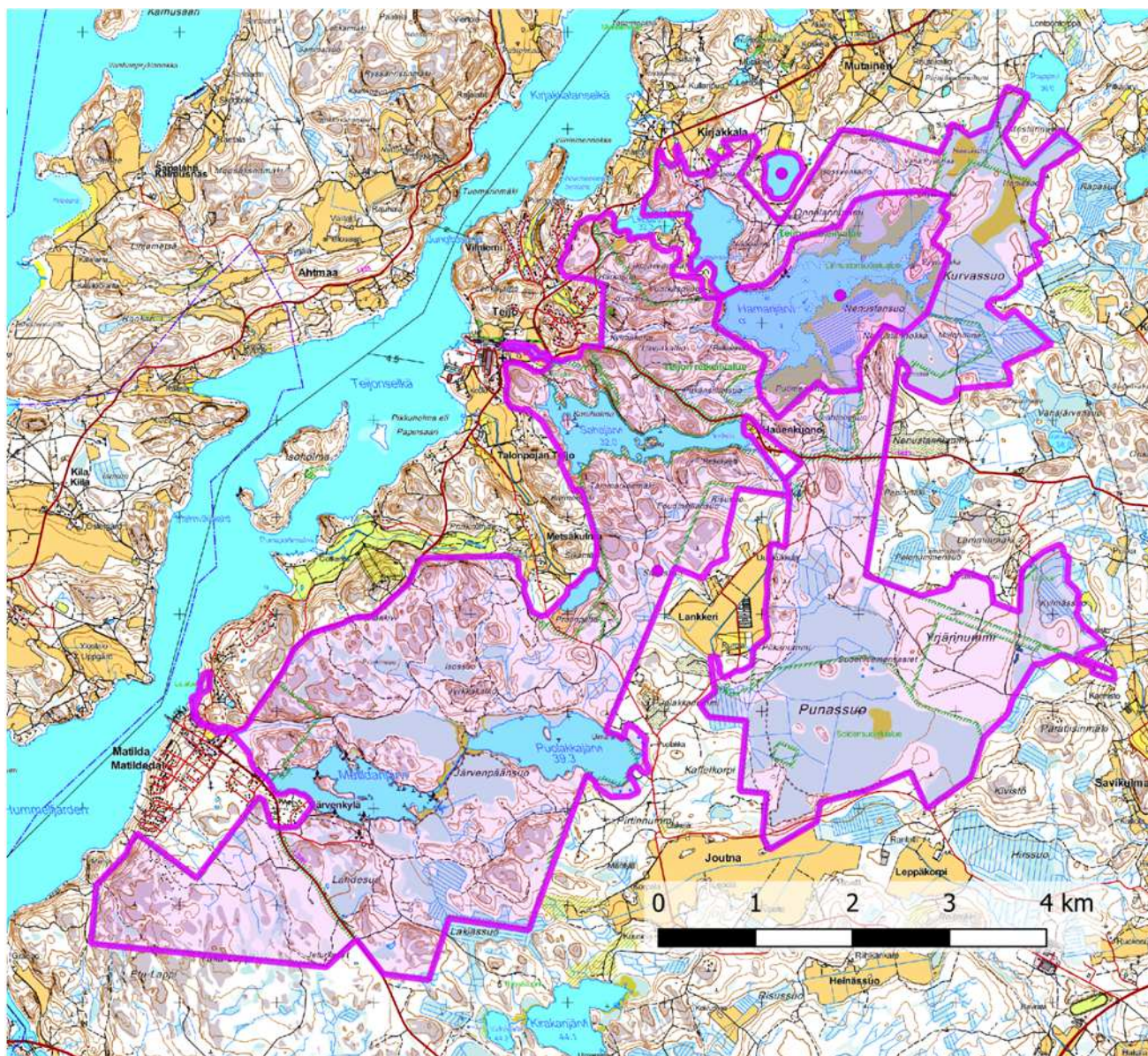
Salo (Perniö), Teijon ylängön metsä- ja järvialue: 110242 (110115); 3757 ha

Laaja melko yhtenäinen metsäalue, jolla on useita järviä, yksi merkittävä metsonsoidin ja kahden pienemmän ympäröiviä ruokailualueita, toistuvia havaintoja valkoselkätikasta ja pohjantikasta, sekä kolme säännöllisesti koskikaroja keräävää puroa. Kansallispuiston alueeseen kuuluva Hamarijärvi on määritetty erikseen MAALI-alueeksi (alue 110102).

Suojelutoimenpiteet: suurin osa alueesta kuuluu Teijon kansallispuistoon.

Pesimäalue: metso (≥ 6), valkoselkätikka (1)

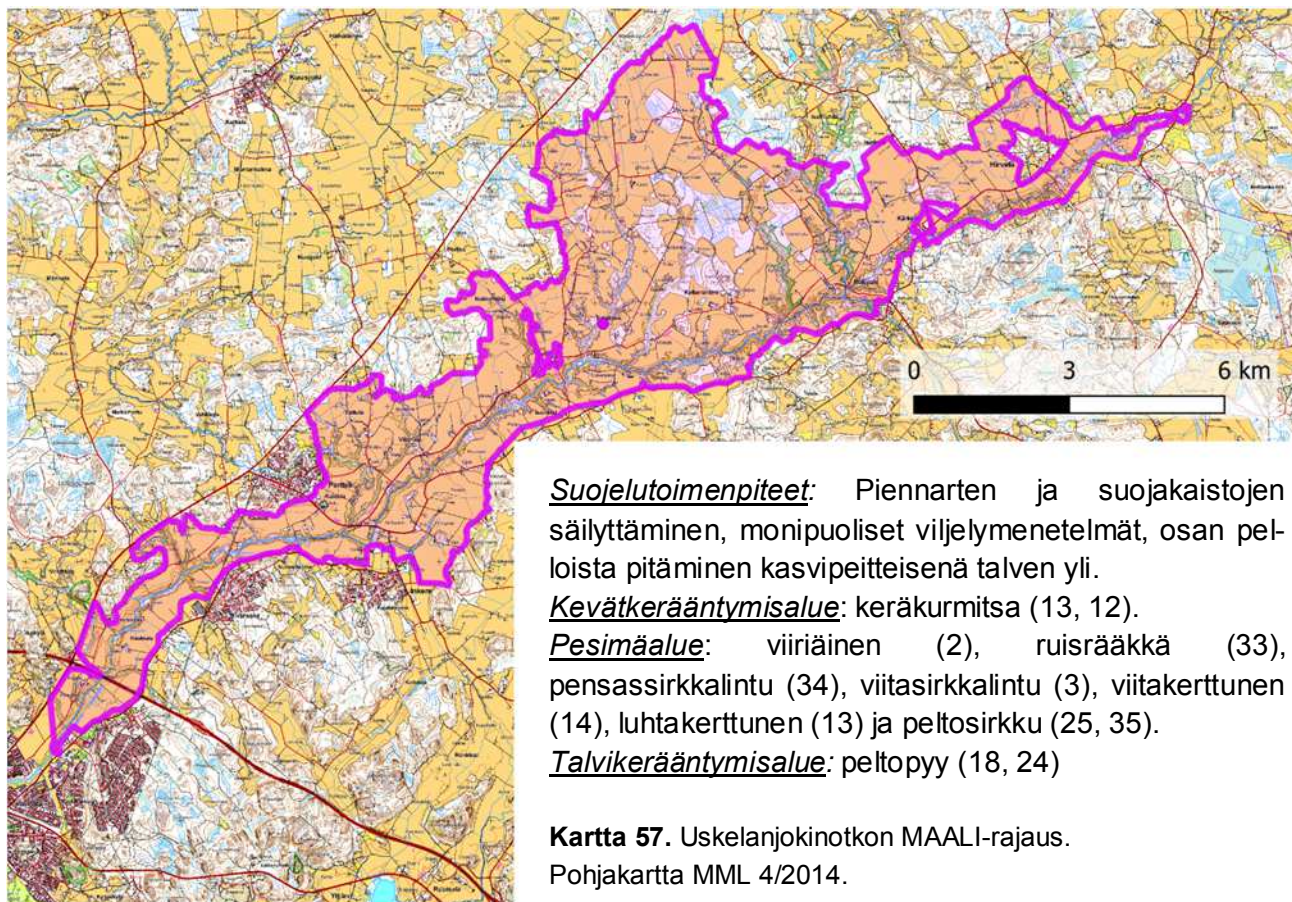
Talvikerääntymisalue: koskikara (≥ 6).

Kartta 55. Teijon ylängön, Hamarijärven ja Isosuon MAALI-rajaukset. Pohjakartta MML 2/2015.

Salo, Uskelanjokinotko: 110222; 6122 ha

Varsinais-Suomen edustavin viljelymaiden yölaulajien pesimäalue. Joenrantaniityt ja -pensaikot muodostavat useita kilometrejä pitkän kokonaisuuden, joka yhdessä ympäröivien peltojen kanssa tarjoaa runsaasti pesimäympäristöä mm. sirkkalinnuille, kerttusille ja peltosirkulle. Lisäksi alueella tavataan säännöllisesti kevätmuutolla levähtäviä keräkurmitsoja.

Suojelutoimenpiteet: Piennarten ja suojakaistojen säilyttäminen, monipuoliset viljelymenetelmät, osan peltoista pitäminen kasvipeitteisenä talven yli.

Kevätkerääntymisalue: keräkurmitsa (13, 12).

Pesimäalue: viiriäinen (2), ruisräikkä (33), pensassirkkalintu (34), viitasirkkalintu (3), viitakerttunen (14), luhtakerttunen (13) ja peltosirkku (25, 35).

Talvikerääntymisalue: peltopyy (18, 24)

Kartta 57. Uskelanjokinotkon MAALI-rajaus.

Pohjakartta MML 4/2014.

Salo, Viurilanlahti: 110244 (110099); 459 ha

Rehevän merenlahden ja entisten jätevedenpuhdistamon saostusaltaiden muodostama kokonaisuus, joka on merkittävä sekä pesimä- että kerääntymisalueena. Pesimälajistoon kuuluu useita uhanalaisia ja taantuneita lajeja, kuten punasotka ja keltävästäräkki. Naurulokki on runsas, mikä edesauttaa muiden lajien pesimistä lokkiyhteiskunnan suojissa. Yhdellä altaista on kaksi tekosaarta, jotka ovat tärkeitä naurulokin sekä sotkien pesinnälle. Altailla pesivien vesilintujen määrä on viime vuosikymmeninä pienentynyt ilmeisesti runsaasta kalakannasta johtuvan huonon ravintotilanteen takia. Toisaalta Viurilanlahden puolella on viime vuosina tehty hoitotoimenpiteitä, jotka ovat parantaneet lahden ominaisuuksia kerääntymisalueena. Kohteella on tehty pesivien vesija rantalintujen laskentoja osana valtakunnallista vesilintuseurantaa vuosittain vuodesta 2013 alkaen (Kim Kuntze, julkaisematon).

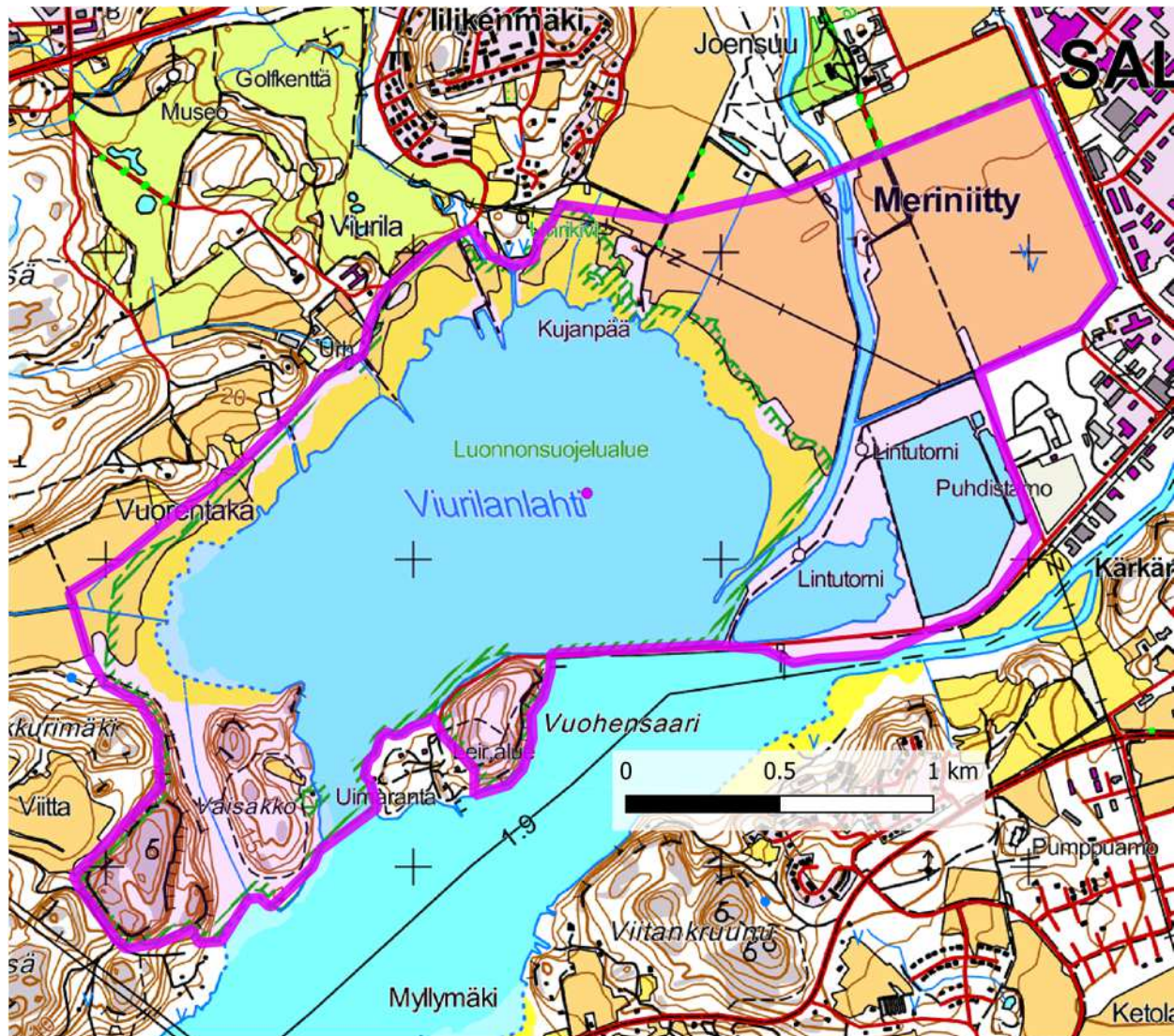
Suojelutoimenpiteet: Altaat tulee saada mahdollisimman kalattomiksi, jotta niiden pieneliöstö voi toipua ja siten tarjota linnuille ravintoa. Altaiden kalakantojen pitäminen riittävän alhaisina vaatii seurantaa ja säännöllistä hoitokalastusta. Myös uusien tekosaarten rakentamista voisi harkita linnuille turvallisten pesimäpaikkojen lisäämiseksi. Viurilanlahden hoitoa on syytä jatkaa ja laajentaa tulevina vuosina.

Kevätkerääntymisalue: haapana (200, 130), harmaasorsa (18, 17), sinisorsa (1700, 1700), jouhisorsa (69, 66), lapasorsa (43, 32), punasotka (80, 64), lapasotka (23, 18), isokoskelo (1200, 800), mustapyrstökuiri (2, 2), suokukko (500, 480), lapinsirri (13, 10), pikkusirri (9, 5), pikkulokki

(750, 540), räystäspääsky (300, 300), haarapääsky (400, 400), keltavästäräkki (82, 50) ja kottarainen (4200, 1000).

Pesimäalue: haapana (4–6), harmaasorsa (10–12), heinätavi (0–1), punasotka (4–7), tukkasotka (10–17), ruskosuohaukka (1), liejukana (2–3), nokikana (1–9), punajalkaviklo (1), naurulokki (495), keltavästäräkki (4) ja rastaskerttunen (1).

Syyskerääntymisalue: merihanhi (5000, 4700), haapana (270, 258), harmaasorsa (34, 30), tavi (380, 350), sinisorsa (1400, 1200), jousisorsa (54, 39), lapasotka (28, 20), ruskosuohaukka (6, 6), suokukko (1500, 550), taivaanvuohi (114, 108), haarapääsky (2000, 1500), keltavästäräkki (200, 150) ja kottarainen (5500, 4000).

Kartta 58. Viurilanlahden MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

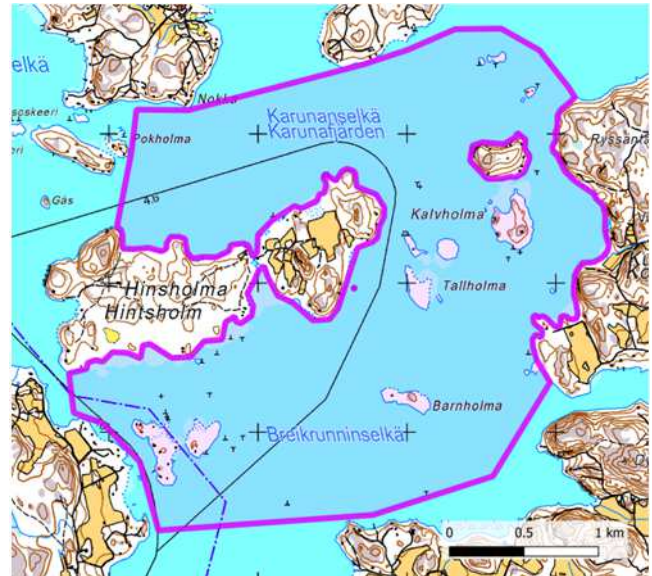
Sauvo, Karunanselkä-Breikrunninselkä:

110147; 749 ha

Kupiluodon länsipuoleinen merialue vapautuu jäistä keväällä sisälahtia aikaisemmin, mistä johtuen se on merkittävä keväinen kerääntymisalue isokoskelolle ja uivelolle.

Kevätkerääntymisalue: uivelo (48, 34) ja isokoskelo (1100, 580).

Kartta 59. Karunanselän-Breikrunninselän MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Taivassalo, Rantalanlahti: 110144 (110128); 73 ha

Rehevä, melko pieni ja matala merenlahti, jolla levähtää suuria vesilintu- ja kahlaajamääriä lahden vedenkorkeuden ollessa sopiva. Pesimälinnusto on rehevälle lahdenpohjukalle tyypillinen. Alueella todettiin Suomessa harvinaisen pussitiais pesintä vuonna 2014.

Kevätkerääntymisalue: lapasorsa (13, 9), suokukko (150, 130), valkoviklo (70, 65) ja liro (600, 510).

Syyskerääntymisalue: tavi (344, 307) ja lapasorsa (26, 22).

Kartta 60. Rantalanlahden MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Turku, Friskalanlahti: 110074 (110130); 101 ha

Matalaa ja rehevärantaista Friskalanlahtea ympäröivät ruovikot, rantalehdot ja laidunniityt. Viimeaikaisen ruovikonperkauksen ja laidunnuksen myötä alueesta on kehittymässä vetovoimainen vesilintujen ja kahlaajien kerääntymis- ja pesimäalue.

Suojelutoimenpiteet: hoitotoimenpiteiden jatkaminen, ruovikoiden perkaaminen ja ottaminen laidunnuksen piiriin. Vieraspetojen pyynti.

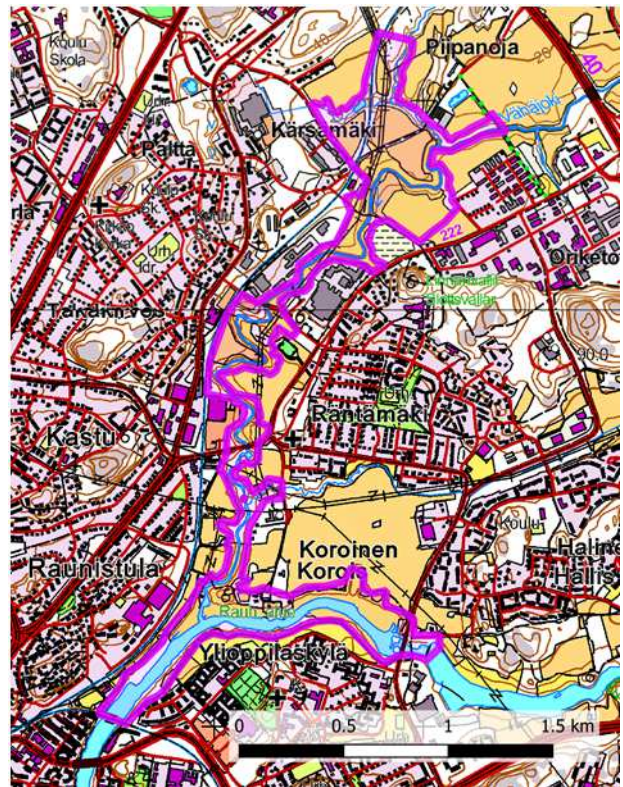
Pesimäalue: haapana (1), harmaasorsa (1), heinätavi (2), lapasorsa (3), punasotka (1), tukkasotka (2), kaulushaikara (1), luhtakana (1), liejukana (1), nokikana (15), punajalkaviklo (2), naurulokki (365), keltävästäräkki (3) ja rastaskerttunen (1).

Kartta 61. Friskalanlahden MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Turku, Koroinen-Vähäjoki: 110245; 98 ha
 Aurajoen ja Vähäjoen rantaniityt ja pensaikot keräävät runsaasti yölaulajia. Reviirien määrä on erityisen suuri alueen pienuuteen suhteutettuna.
Pesimäalue: pensasirkkalintu (12), viitasirkkalintu (3), luhtakerttunen (7), viitakerttunen (10), ruisräikkä (2).

Kartta 62. Koroisten-Vähäjoen MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

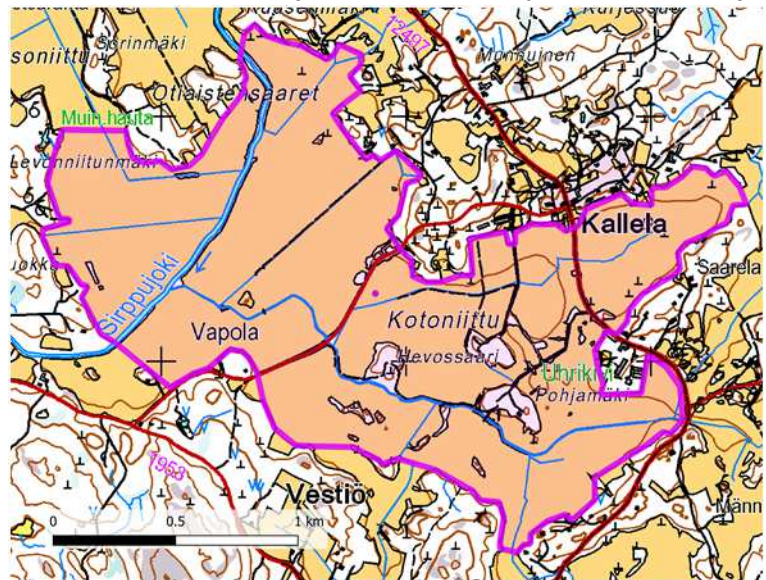

Uusikaupunki, Kallela: 110220; 273 ha

Kallelan alue on yksi Uudenkaupungin hienoimmista kokonaisuuksista kulttuuri- ja luontoarvojen suhteen. Isonummentien pohjoispuolella sijaitsevat Sirppujoen kevät- ja syystulvapellot yhdessä tien eteläpuolisen kostean hevoslaitumen kanssa ovat aina viime vuosiin saakka olleet seudun tärkeimmät hanhien ja joutsenten kerääntymisalueet. Myös monet muut lajit viivähtävät alueella muuttoaikoina. Alueen oja on perattu runsaasti viime vuosina, joka on vähentänyt alueen tulvia ja näin ollen myös levähtäjien sekä pesivien lintujen määrää. Tästä huolimatta Kallelan pesimälajien kirjo on kuitenkin ollut vielä viime vuosikymmenet Uudenkaupungin peltoalueista rikkaimpia. Alueella ovat pesineet aivan viime vuosiin asti mm. ruisräikkä ja peltosirkku.

Suojelutoimenpiteet: Kallelan alue tulisi ennallistaa tulville alttiimmaksi ja korvata menetys viljelijöille esimerkiksi ympäristötuen kautta.

Kevätkerääntymisalue: metsähanhi (2517, 1800) ja kapustarinta (1000, 500).

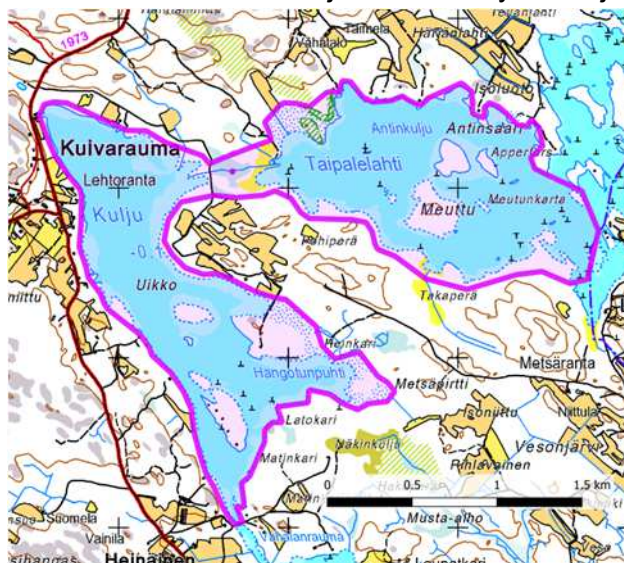
Kartta 63. Kallelan MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Uusikaupunki, Kulju-Taipalelahti: 110088, 331 ha

Kulju-Taipaleenlahti on hyvin matala kuroutunut kaksiosainen sisälahti, jonka yhteys mereen on Taipaleenlahden kautta tulevan ojan varassa. Lintualue on nykyään heikentynyt avoimien rantojen puutteessa, eikä ole enää linnustollisesti parhaimmillaan. Vesilintujen kerääntymis- ja ruokailualueena alue on edelleen melko hyvä, mutta vaatii hoitotoimenpiteitä. Alue on keväisin tärkeä kerääntymisalue lapasorsalle, punasotkalle sekä tukkasotkalle.

Suojelutoimenpiteet: Alue kuuluu Natura 2000 –verkostoon lintudirektiivin mukaisena linnuston erityissuojelualueena. Alue on osoitettu yleiskaaressa suojelualueeksi, mutta suojelualueetta ei ole vielä perustettu. Pesimäalueena alueen kunto on romahtanut ja kaipaisi käytännön hoitoa ja laidunusta. Yhdysöjä Taipaleenlahdelle on perattu. Kohteen vedenalaiset luontotyypit ovat arvokkaita.

Kevätkerääntymisalue: lapasorsa (22, 20), punasotka (44, 42) ja tukkasotka (1600, 1560).

Kartta 64. Kulju-Taipalelahden MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Uusikaupunki, Lamminjärvi: 110091; 32 ha

Pienekö Lamminjärvi on tärkeä keväinen kerääntymispaikka, etenkin sotkille. Pesimälajistoon kuuluu usein luhtakana, mahdollisesti myös kaulushaikara ja ruskosuohaukka.

Suojelutoimenpiteet: Alue on kokonaisuudessaan luonnonsuojelualueetta ja säilynyt rannoiltaan rakentamattomana. Järven rannat ovat laajalti ruovikoituneet ja kaipaavat niittoa. Irrallisia ruovikolaikkuja ei kuitenkaan ole, ja maapedot pääsevät helposti järven rantaruovikoihin.

Kevätkerääntymisalue: punasotka (72, 55), tukkasotka (3340, 2550) ja lapasotka (35, 23).

Pesimäalue: haapana (1), harmaasorsa (1), lapasorsa (2), punasotka (3), tukkasotka (3), mustakurkku-uikku (10), kaulushaikara (1), luhtakana (1), nokikana (3) ja puna-jalkaviklo (1).

Kartta 65. Lamminjärven MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Uusikaupunki, Lautvesi-Ruskiavuorenaukko-Pelluodonaukko-Kytämäenrauma: 110246 (110112); 982 ha

Laaja Natura 2000 -alue koostuu neljästä erilaisesta osa-alueesta; Pitkäluotoon johtavan pengertien eteläpuolella sijaitsevista Ruskiavuorenaukosta ja Pelluodonaukosta, pengertien pohjoispuolella sijaitsevasta Lautvedestä sekä koko Vakka-Suomen linnustollisesti tärkeimmästä jokisuisto- ja rantaniittykokonaisuudesta: Kytämäenraumasta.

Kytämäenrauman pohjoispuoli koostuu avoimista laitumista, rantaniityistä sekä pelloista. Rantaniitty viereisine peltoineen on edelleen mm. pesimälintuna seudulla vähiin käyneen kuovin viimeisiä

pesäpaikkoja. Suiston eteläpuolta on laidunnettu viime vuosina, mutta alueella on myös rantakiinteistöjä.

Ruskiavuorenaukko on matala vesialue, joka on lintujen suosiossa niin muutto- kuin pesimäaikaan. Vesialueella on muutamia arvokkaita puuttomia tai lähes puuttomia pesimäluotoja, joilla pesii niin sotkia, sorsalintuja, tiirjoja kuin naurulokkejakin. Räyskät, kalasääsket ja merikotkat hyödyntävät aluetta aktiivisesti. Ruskiavuorenaukolla pesii myös muutamia pareja pilkkasiipiä sekä joinain vuosina mm. pikkulokkeja. Vielä 2000-luvun alussa jopa lapasotka kuului alueen pesimälajistoon. Itäosassa sijaitseva Karkunlahti otettiin joitain vuosia sitten uudelleen laidunkäyttöön. Muutonaikaisena kerääntymisalueena paikalle kertyy valtakunnallisesti merkittäviä määriä vesilintuja, kuten sotkia (kaikki lajit), telkkiä, uiveloita, nokikanoja, sekä kyhmyjoutsenia, jotka viihtyvät erityisesti aukon eteläosassa. Pengertien silta ja siltarumpu pitävät pienet sulapaikat avoimina läpi talven, ja alkukeväällä niiden laajetessa sulapaikoilla onkin toisinaan ruuhkaa.

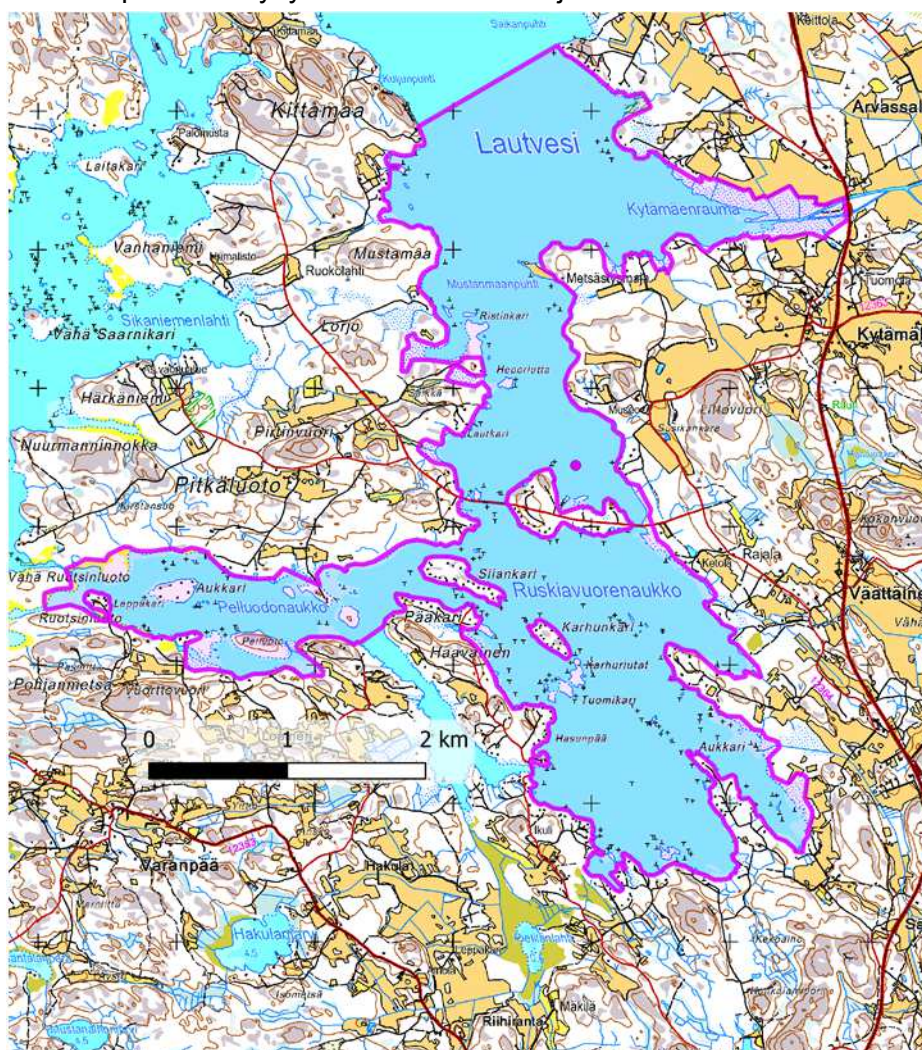
Lautvesi on syvempi ja hieman vähälintuisempi kuin muut osa-alueet. Alueella tavataan merkittäviä määriä mm. isokoskeloita, uiveloita ja uikkuja. Alueella sijaitsee myös pieni laidunnettu rantaniitty sekä länsirannalla mahdollisesti linnustolle suotuisia ruovikoituneita ranta-alueita.

Suojelutoimenpiteet: Kuuluu Natura 2000 -verkostoon. Alue on suojeltu vain lintudirektiivin perusteella ja vaatii hoitotoimenpiteitä. Nykyistä laidunnusta ja muita alueella tehtäviä hoitotoimenpiteitä on jatkettava. Myös Kytämäenrauman eteläpuoliselle alueelle suositellaan laidunnusta.

Kevätkerääntymisalue: laulujoutsen (296–335), kyhmyjoutsen (127–129) ja punasotka (75–125).

Syyskerääntymisalue: laulujoutsen (171, 141), kyhmyjoutsen (393, 339), punasotka (81, 30), tukkasotka (1200, 890), uivelo (215, 180), isokoskelo (1200, 1000) ja nokikana (165, 160).

Talvikerääntymisalue: kyhmyjoutsen (393, 222), tukkasotka (750, 700), lapasotka (27, 19), uivelo (210, 180), iso-koskelo (1200, 480) ja nokikana (220, 180).

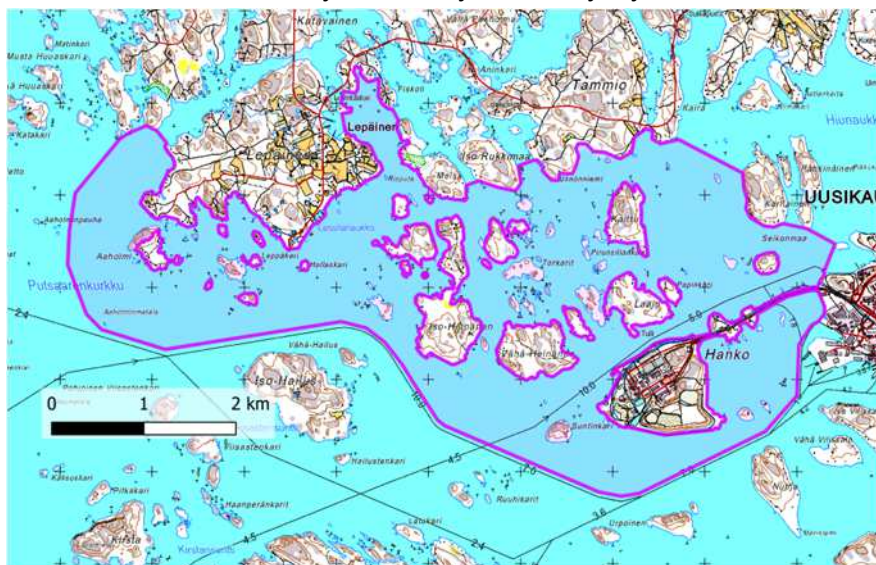
Kartta 66. Lautveden-Ruskiavuorenaukon-Pelluodonaukon MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Uusikaupunki, Lepäisten–Hangon vesialue: 110219; 1614 ha

Lepäinen–Hanko on merkittävä vesilintujen talvinen kerääntymisalue. Alue koostuu kahdesta suhteellisen erilaisesta alueesta, tosin sotkien kerääntyminen myöhään syksyllä saattaa alkaa näiden väliseltä saaristo-alueelta jäätymisen edetessä. Hangon syville rantavesille kertyy lähinnä isokoskeloita. Lepäisten alue on tukkasotkalle viimeinen syksyinen kerääntymisalue sisävesien jäädyttyä ja ennen saariston jäätymistä.

Talvikerääntymisalue:

tukkasotka (1100, 670), tukkakoskelo (17, 16) ja isokoskelo (1084, 385).

Kartta 67. Lepäisten-Hangon MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Uusikaupunki, Uudenkaupungin ulkosaaristo: 110028 (110121, 110155); 17542 ha

Naturaan ja Selkämeren kansallispuistoon laajasti kuuluva Uudenkaupungin saaristo on linnustollisesti huomattavan rikas, niin muutto- kuin pesimäaikaankin. Keväällä vesilintuja levähtää paljon ja laajalla alueella. Mm. pilkkasiiven ja mustalinnun määrät ovat usein varsin suuria, jopa tuhansia yksilöitä. Alueen pesimälinnusto on monipuolinen ja runsas (Alho ym. 2012). Sen osalta MAALI-tarkastelu tehdään myöhemmässä vaiheessa TLY:n saaristoprojektissa. Syysmuutolla monet kahlaajat, erityisesti sirrilajit esiintyvät ulkoluodoilla runsaslukuisina, ja syksyisin myös varpuslintujen ja monien muidenkin lajien muutto- ja levähtämämäärät kasvavat suuriksi.

Suojelutoimenpiteet: Kuuluu suurimmaksi osaksi Natura 2000 -verkostoon ja Selkämeren kansallispuistoon.

Kevätkerääntymisalue: ristosorsa (24, 14), mustalintu (7500, 7000), pilkkasiipi (6200, 5000), tukkakoskelo (150, 50), härkälintu (85, 62), mustakurkku-uikku (29, 28), lapinsirri (17, 12), suosirri (100, 100), karikukko (18, 16), räyskä (90, 70), kuikka (53, 28) ja alli (3000, 700).

Kartta 68. Uudenkaupungin ulkosaariston MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Syyskerääntymisalue: ristosorsa (7, 6), haapana (350, 200), lapasorsa (30, 25), alli (950, 350), tukkakoskelo (80, 70), härkälintu (48, 47), silkkiuikku (75, 43), isosirri (118, 32), pulmussirri (57, 54), pikkusirri (20, 12), lapinsirri (25, 16), kuovisirri (75, 58), suosirri (1214, 650), jänkäsirriäinen (23, 5), valkoviklo (25, 23), karikukko (24, 20), vesipääsky (15, 14) ja tylli (120, 72).

Talvikerääntymisalue: pilkkasiipi (560, 73), mustalintu (450, 440), alli (450, 160) ja tukkakoskelo (50, 43).

Uusikaupunki, Valkiameri: 110142; 586 ha

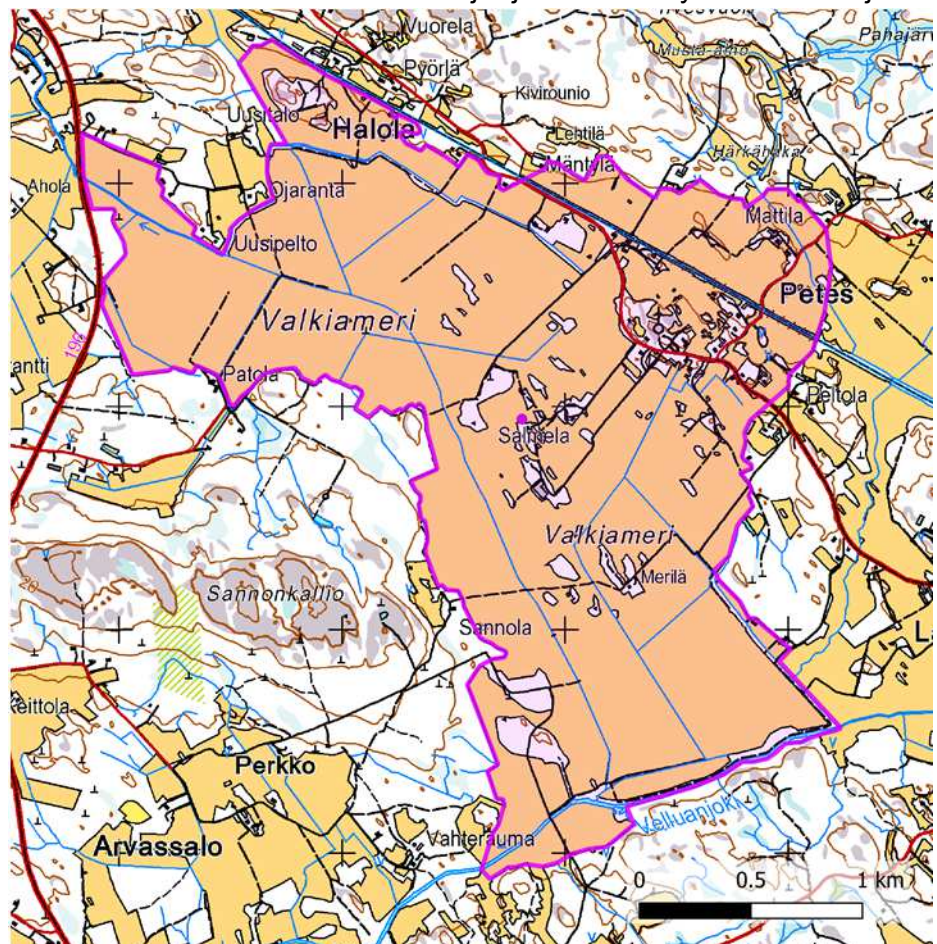
Viljelykseen kuivatettu entinen laakea matala merenlahti. Toimii nykyään kuten mikä tahansa suurempi peltoaukea houkutellessaan erityisesti levähtäviä hanhia ja joutsenia sekä muuttomatalla olevia petolintuja. Sen minkä Valkiameri koossa, laadussa ja nykyään myös tulva-alttiudessa häviää sitä paremmille peltoaukeille, hyvittyä osin hyvänä sijaintina. Keväällä alue on lounaasta, Ahvenanmaan suunnasta saapuvan huomattavan lintuvirran ensimmäisenä vastaan tulevana laajana peltoalueena. Lounais-Suomesta lumi sulaa yleensä ensimmäisenä, ja sopivassa tilanteessa peltoalueella levähtää keväällä runsaasti hanhia ja joutsenia. Myös muuta lajistoa esiintyy toisinaan merkittävästi muuttoaikoina. Syksyllä Valkiameren houkuttavuus levähtäjille on selvästi pienempi, mutta sijainti lounaaseen ohjautuvan muuttoreitin varrella tekee alueesta silti suhteellisen vetovoimaisen linnulle.

Kevätkerääntymisalue:

laulujoutsen (350, 300), metsähanhi (1565, 900), lyhytnokkahanhi (14, 10), merihanhi (850, 700), töyhtöhyppä (762, 643), kapustarinta (1250, 550) ja kottarainen (700, 500).

Syyskerääntymisalue:

laulujoutsen (235, 189), sinisuohaukka (7, 4), ruskosuohaukka (6, 4).

Kartta 69. Valkiameren MAALI-rajaus. Pohjakartta MML 4/2014.

Kirjallisuus

Koskimies, P., & Väisänen, R. A. 1988: Linnustonseurannan havainnointiohjeet. Helsingin yliopiston eläinmuseo, 2. painos.

Kuntze, K. 2016: TLY:n alueen avosoiden pesimälinnusto ja siinä tapahtuneet muutokset. Ukuli 47 (3): 4–17.

Heath, M. F., Evans, M. I., Hoccom, D. G., Payne, A. J. & Peet, N. B. 2000 (toim.). Important Bird Areas of Eu-rope: Priority Sites for Conserva-tion. 2 vols. BirdLife conservation series No 8. BirdLife International, Cambridge UK.

Lehikoinen, A., Jukarainen, A., Mikkola-Roos, M., Below, A., Lehtiniemi, T., Pessa, J., Rajasärkkä, A., Rintala, J., Rusanen, P., Sirkiä, P., Tiainen, J. & Valkama, J. 2019. Linnut. Julkaisussa: Hyvärinen, E., Juslén, A., Kempainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. s. 560–570.

Leivo, M., Asanti, T., Koskimies, P., Lammi, E., Lampolahti, J., Mikkola-Roos, M. & Virolainen, E. 2002: Suomen tärkeät lintualueet FINI-BA. BirdLife Suomen julkaisuja nro 4. Suomen graafiset palvelut, Kuopio 142 s.

Alho, P., Airikkala, K. & Lampinen, M. 2012. Selkämeren kansallispuiston eteläisen osan pesimälinnustaselvitys 2012. Varsinais-Suomen luonto- ja ympäristöpalvelut.

Toivanen, T., Metsänen, T. & Lehtiniemi, T. 2014: Lintujen päämuuttoreitit Suomessa. BirdLife Suomi ry. 21 s. (<https://www.birdlife.fi/suojelu/alueet/paamuuttoreitit/>)

Vilén, R., Vasko, V. ja Nuotio, K. 2015: Satakunnan maakunnallisesti arvokkaat lintualueet 2006–2014. Porin Lintutieteellinen Yhdistys ry & Rauman Seudun Lintuharrastajat. 303 s.

Vösa, R. 2017: Laidunnus tuottaa tulosta – Mietoistenlahden niittyajiston kartoitus keväällä 2016. Ukuli 48 (3): 50–54.

Vösa, R., Högmander, J., Nordström, M., Kosonen, E., Laine, J., Rönkä, M. & von Numers, M. (toim.). Saaristolinnuston historia, kannankehitys ja nykytila Turun saaristossa - Skärgårds fågelfaunans historia, utveckling och nuläge i Åbo Skärgård. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja A; nro 226). 310 s.